

Vlaamse Sportraad

Zandstraat 3, 1000 Brussel
☎ 02 209 46 11 📠 02 209 46 15

jaarverslag

2005

INHOUD

1.	Situering	3
2.	Decreten en besluiten	6
2.1.	Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van bijlage I bij het besluit van de Vlaamse Regering van 31 mei 2002 tot vaststelling van de voorwaarden tot het verkrijgen van de subsidies inzake topsport – (1)	6
2.2.	Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van bijlage I bij het besluit van de Vlaamse Regering van 31 mei 2002 tot vaststelling van de voorwaarden tot het verkrijgen van de subsidies inzake topsport – (2)	7
2.3.	Generiek besluit over leeftijdsgrenzen en opleidingsvoorwaarden in bepaalde sporttakken	8
2.4.	Besluit van de Vlaamse Regering houdende uitvoering van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening	12
2.5.	Besluit van de Vlaamse Regering tot opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 april 2004 houdende de voorwaarden voor deelneming aan wielervedstrijden en wielervedproeven	13
2.6.	Besluit van de Vlaamse Regering betreffende het prioriteitenbeleid zoals bepaald in artikel 2 van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding	15
2.7.	Besluit van de Vlaamse Regering houdende algemene bepalingen inzake medisch verantwoorde sportbeoefening bij de deelname van minderjarigen aan sportmanifestaties, proeven, wedstrijden en opleidingen in bepaalde sporttakken Ministerieel besluit tot bepaling van de sporttakken die onderworpen zijn aan het besluit van de Vlaamse Regering houdende algemene bepalingen inzake medisch verantwoorde sportbeoefening bij de deelname van minderjarigen aan sportmanifestaties, proeven, wedstrijden en opleidingen in bepaalde sporttakken	18
2.8.	Decreet tot wijziging van het decreet van 7 mei 2004 tot omvorming van de Vlaamse openbare instelling Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie tot het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Bloso	21
2.9.	Decreet lokaal sportbeleid: voorstellen en concepten	23
3.	Diversen	24
3.1.	Topsport, Lotto, Openbare Omroep, Splitsing, Sportinfrastructuur	24
3.2.	Administratieve vereenvoudiging, Sportmodel en Sportstructuren, Vlaamse Trainersschool, Sportstimulering voor personen met een handicap	32
3.3.	De Vlaamse publieke omroep en de sport	51
3.4.	Vlaams Jeugdbeleidsplan 2006-2009: beleidsrotonde Sport	54
3.5.	Jury Vlaamse Sportprijzen	57
4.	Bijlagen	61
4.1.	Oprichtingsdecreet, uitvoeringsbesluit, huishoudelijk reglement	62
4.2.	Aanstellingsbesluit	76
4.3.	Overzicht vergaderingen en aanwezigheid	77
4.4.	Adreslijst van de Vlaamse Sportraad (<i>update 31 december 2005</i>)	79

1. SITUERING

Luc Martens, toenmalig Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, installeerde begin 1999 twee nieuwe adviesorganen voor de sport: de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden.

De Vlaamse Sportraad kwam in de plaats van de Vlaamse Hoge Raad voor de Sport, van 1993 tot 1998 het adviesorgaan van de Vlaamse overheid voor sportaangelegenheden. De hervorming van de Hoge Raad was aangekondigd in het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen, goedgekeurd door de Vlaamse regering op 17 december 1997.

De Vlaamse Sportraad werd opgericht bij het decreet van 7 juli 1998 houdende oprichting van de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden (*BS 22 augustus 1998*). Het decreet trad op 1 augustus 1998 in werking. Het decreet werd gewijzigd door het decreet van 18 mei 1999 houdende wijziging van sommige decreten betreffende de raadpleging van adviesorganen door het Vlaams Parlement (*BS 15 juli 1999*).

OPDRACHT VAN DE VLAAMSE SPORTRAAD

Artikel 3. — *De Raad heeft als opdracht om op eigen initiatief, op verzoek van de Vlaamse regering of het Vlaams Parlement, onafhankelijke en deskundige adviezen en aanbevelingen te verstrekken omtrent het sportbeleid en omtrent ontwikkelingen in andere domeinen die voor het sportbeleid relevant zijn. De adviezen op verzoek van het Vlaams Parlement worden verstrekt binnen de door het Vlaams Parlement gestelde termijn, die niet korter mag zijn dan dertig dagen.*

Artikel 4. — *De Vlaamse regering is verplicht het advies van de Raad in te winnen:*
1° *over elk voorontwerp van decreet en elk reglementair besluit over een gemeenschaps- of een gewestaangelegenheid inzake sport met uitzondering van de begroting, alsook van elk reglementair besluit dat betrekking heeft op de organisatie en de werking van de Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de sport;*
2° *telkens als een decreet of besluit bepaalt dat de Raad om advies gevraagd moet worden.*

SAMENSTELLING VAN DE VLAAMSE SPORTRAAD

Artikel 5. — §1. *De Raad bestaat uit 17 leden, die bij voorkeur in meer dan één deelgebied van het sportbeleid deskundig zijn en die ten minste vijf jaar ervaring hebben in de sportsector.*

Ten minste één lid is vertrouwd met de problematiek van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel.

Er is onverenigbaarheid tussen een mandaat in de Raad en een mandaat in de raad van bestuur van de Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de sport. Er is eveneens onverenigbaarheid met enig ambt of mandaat dat via openbare verkiezing toegankelijk is. Een lid van de Raad kan niet tegelijkertijd deel uitmaken van het personeel van de voor de sport bevoegde diensten van de Vlaamse regering of van de Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de sport.

§2. *De Vlaamse regering benoemt de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden van de Raad voor een eenmaal hernieuwbare termijn van vijf jaar.*

Ten hoogste twee derde van de leden is van hetzelfde geslacht. De voorzitter en de ondervoorzitter zijn van een verschillend geslacht.

In geval van opvolging beëindigt de opvolger het mandaat van de voorganger.

De eerste Vlaamse Sportraad werd samengesteld bij het ministerieel besluit van 24 december 1998. Zijn mandaat begon op 1 januari 1999 en verstreek op 31 december 2003.

Marino Keulen, toenmalig Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, stelde de Vlaamse Sportraad in dezelfde samenstelling opnieuw aan bij het ministerieel besluit van 1 januari 2004. Onder de leden werden Bart Vanreusel andermaal tot voorzitter en Sonia Vanden Broeck andermaal tot ondervoorzitter aangesteld.

Het ministerieel besluit van 1 januari 2004 bepaalt in artikel 4 dat het besluit van rechtswege wordt opgeheven *vanaf de datum van inwerkingtreding van het decreet houdende oprichting van de strategische adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media [...]*.

In 2005 was de Vlaamse Sportraad als volgt samengesteld.

Bart Vanreusel	Doctor in de lichamelijke opvoeding Hoogleraar aan de KU LEUVEN	<i>Voorzitter</i>
Sonia Vanden Broeck	Licentiaat lichamelijke opvoeding Sporttechnisch coördinator GymFed Vlaanderen	<i>Ondervoorzitter</i>
Frank Bulcaen	Licentiaat lichamelijke opvoeding Diensthoofd Provinciale Sportdienst WVL	<i>Leden</i>
Paul Cleynhens	Licentiaat in de rechten Advocaat	
Cyriel Coomans	Licentiaat in de rechten Voorzitter KB Basketbalbond	
Kristine De Martelaer	Doctor in de lichamelijke opvoeding Docent aan de VUB	
Patrick Dobbelaere	Geaggregeerde LSO lichamelijke opvoeding Diensthoofd sport Stad Blankenberge	
Geert Goubert	Licentiaat lichamelijke opvoeding – licentiaat kinesitherapie Lector aan de Arteveldehogeschool	
Marc Gysels	Licentiaat lichamelijke opvoeding Secretaris-generaal Vlaamse Handbal Vereniging	
Jan Korthoutd	A1 Maatschappelijk assistent Directeur bij Toerisme Vlaanderen	
Philippe Mees	Boekhouder Voorzitter Vlaamse Liga Gehandicaptensport	
Ingrid Peeters	Geaggregeerde LSO lichamelijke opvoeding Sporttechnisch coördinator Seniorensport	
Claire Sneyers	Doctor in de geneeskunde Dokter-specialist OLV Middelaars-ziekenhuis Deurne	
Eric Swinnen	Licentiaat in de pedagogische wetenschappen Coördinator bij de Stichting Vlaamse Schoolsport	
Katrien Van Kets	Licentiate in de rechten Juridisch en administratief directeur Vlaamse Sportfederatie	
Martine Verheyen	Licentiaat lichamelijke opvoeding Sporttechnisch coördinator FROS Amateursportfederatie	
Jan Verschraegen	Licentiaat in de Toegepaste Economische Wetenschappen Algemeen directeur VZW Terlamen (Circuit Zolder)	
Lieven De Clercq	Adjunct van de directeur – BLOSO	<i>Secretaris</i>

WERKING VAN DE VLAAMSE SPORTRAAD

Artikel 6. — *De Raad stelt binnen drie maanden na zijn samenstelling een huishoudelijk reglement op dat voor goedkeuring aan de Vlaamse regering wordt voorgelegd.
Het huishoudelijk reglement regelt de werking van de Raad en van zijn dagelijks bestuur.*

De Vlaamse Sportraad finaliseerde zijn huishoudelijk reglement op 30 maart 1999.
De Vlaamse regering keurde het huishoudelijk reglement goed op 8 juni 1999.

Artikel 7. — §1. De Raad komt minstens viermaal per jaar in plenaire vergadering bijeen. Wanneer uitvoering wordt gegeven aan een decretale verplichting tot het geven van advies, bepaalt de Vlaamse regering de termijn waarbinnen dat advies wordt gegeven. De Raad maakt zijn aan de Vlaamse regering gegeven eindadviezen openbaar zoals bepaald in het huishoudelijk reglement vermeld in artikel 6. Alle adviezen en aanbevelingen van de Raad worden meegedeeld aan het Vlaams Parlement.
§2. Op de plenaire vergaderingen kunnen steeds externe deskundigen worden uitgenodigd.

In 2005 kwam de Vlaamse Sportraad 7 keer in plenaire vergadering bijeen: op 14 januari, 15 maart, 26 mei, 29 augustus, 4 oktober, 25 oktober, 9 december.

Artikel 8. — §1. Binnen de Raad wordt een dagelijks bestuur opgericht. Het dagelijks bestuur heeft als opdracht om de werkzaamheden van de Raad te organiseren, te coördineren en voor te bereiden, alsook de beslissingen van de Raad uit te voeren. Het dagelijks bestuur is samengesteld uit de voorzitter, de ondervoorzitter en drie leden gekozen door de Raad. Ten hoogste twee derde van de leden van het dagelijks bestuur is van hetzelfde geslacht.
§2. De Raad kan op verzoek van de Vlaamse regering of op eigen initiatief ad-hocwerkgroepen oprichten om adviezen voor te bereiden. Een lid van de Raad zit een dergelijke werkgroep voor. De Raad kan voor elke werkgroep een beroep doen op personen die geen lid zijn van de Raad. Een werkgroep heeft een beperkte, door de Raad omschreven opdracht. Na het vervullen van de opdracht wordt de werkgroep door de Raad opgeheven.

De Vlaamse Sportraad koos op 15 maart 2004 de volgende 3 leden voor zijn dagelijks bestuur: Marc Gysels, Jan Korthout, Katrien Van Kets.
In 2005 kwam het dagelijks bestuur 5 keer bijeen.

Verder waren er 8 werkgroepvergaderingen, om adviezen van de Vlaamse Sportraad voor te bereiden. Er was 1 vergadering van de Jury Vlaamse Sportprijzen, waar leden van de Vlaamse Sportraad deel van uitmaken. De voorzitter van de Vlaamse Sportraad zit de jury voor.

Aan verscheidene vergaderingen namen externe deskundigen deel, onder meer van het kabinet van de Vlaamse minister van Sport, het Bloso, het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (cel voor Cultuur, Jeugd-, Sportbeleid, entiteit Medisch Verantwoord Sporten), Vlaamse Sportfederatie, Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid, en uit de diverse sectoren waar de uitgebrachte adviezen betrekking op hadden.

Ten slotte was er 1 hoorzitting in het Vlaams Parlement met een afvaardiging van de Vlaamse Sportraad.
Een overzicht van alle vergaderingen staat in de bijlagen bij dit jaarverslag.

Artikel 9. — De Raad stelt een jaarverslag op, dat vóór 1 april aan de Vlaamse regering en aan het Vlaams Parlement wordt voorgelegd.

Dit jaarverslag 2005 geeft een overzicht van de werkzaamheden van de Vlaamse Sportraad in 2005.

De Vlaamse Sportraad keurde dit jaarverslag 2005 goed op 30 maart 2006.

2. DECRETEN EN BESLUITEN

2.1. BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING TOT WIJZIGING VAN BIJLAGE I BIJ HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 31 MEI 2002 TOT VASTSTELLING VAN DE VOORWAARDEN TOT HET VERKRIJGEN VAN DE SUBSIDIES INZAKE TOPSPORT – (1).

- *Document 126*
- *Advies van 11 februari 2005*

Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, vroeg de Vlaamse Sportraad op 2 februari 2005 om advies over een wijziging van bijlage 1 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 31 mei 2002 dat de voorwaarden vastlegt om subsidies voor topsport te verkrijgen.

De gewijzigde bijlage 1 legt de sporttakken vast die in de periode 2005-2008 voor topsportsubsidies in aanmerking komen. De geselecteerde sporttakken worden in de bestaande categorieën heringedeeld. De maximumsubsidie per topsportcategorie wordt opgetrokken.

Een wijzigingsbesluit was op het moment dat het advies werd gevraagd, niet beschikbaar.

De Vlaamse Sportraad gaf de wijziging van bijlage 1 bij het topsportbesluit van de Vlaamse Regering, op 11 februari 2005 een gunstig advies.

De herindelings van de topsporttakken was voordien al gunstig geadviseerd door de Stuurgroep Topsport. De verhoging van de maximumsubsidie per topsportcategorie was ook al aangekondigd in het Actieplan Topsport Vlaanderen 2016, dat als bijlage bij de beleidsnota Sport 2004-2009 van Vlaams minister Bert Anciaux werd gevoegd, maar dat niet door de Vlaamse Sportraad werd geadviseerd.

Minderheidsstandpunten

Eén lid is het maar gedeeltelijk met de nieuwe categorie-indeling eens. Het lid vindt de motivering op sommige punten tekortschieten. De decretale criteria worden niet altijd op dezelfde manier geïnterpreteerd. Met name de uitstraling wordt, afhankelijk van de sporttak, verschillend ingevuld.

Eén lid blijft het onverdedigbaar vinden dat het BOIC als unitaire organisatie, het Vlaamse sportbeleid mee bepaalt, via de Stuurgroep Topsport.

Hetzelfde lid vraagt zich af of de sport voor allen, door de stijging van de subsidiemaxima voor de verschillende topsportcategorieën, niet nog meer in de verdrukking komt.

2.2. BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING TOT WIJZIGING VAN BIJLAGE I BIJ HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 31 MEI 2002 TOT VASTSTELLING VAN DE VOORWAARDEN TOT HET VERKRIJGEN VAN DE SUBSIDIES INZAKE TOPSPORT – (2).

- *Document 126*
- *Advies van 12 juli 2005*

Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, vroeg de Vlaamse Sportraad op 5 juli 2005 om advies over dit ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering keurde op 20 mei 2005 een eerste wijzigingsbesluit over topsport goed. Dat besluit, door de Vlaamse Sportraad geadviseerd op 11 februari 2005, legde onder meer de sporttakken vast die in de olympiade 2005-2008 voor topsportsubsidies in aanmerking kwamen. Taekwondo was één van de sporttakken die niet meer werden opgenomen. De Vlaamse Taekwondo Bond diende daar, vóór de goedkeuring van het wijzigingsbesluit, bezwaar tegen in. De Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden adviseerde Vlaams minister Bert Anciaux om het bezwaar van de Vlaamse Taekwondo Bond als gegrond te beschouwen. De minister volgde het advies van de Beroepscommissie. Het tweede wijzigingsbesluit, waar hier advies over werd gevraagd, voegde taekwondo weer aan de lijst van subsidieerbare topsporttakken toe.

De Vlaamse Sportraad gaf dit tweede wijzigingsbesluit op 12 juli 2005 een gunstig advies.

2.3. GENERIEK BESLUIT OVER LEEFTIJDGRENZEN EN OPLEIDINGSVOORWAARDEN IN BEPAALDE SPORTTAKKEN

- *Document 127*
- *Advies van 15 maart 2005*

Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, vroeg de Vlaamse Sportraad op 11 februari 2005 om advies over de opportuniteit van een generiek besluit om de minimale leeftijdsgrenzen en opleidingsvoorwaarden in bepaalde sporttakken vast te leggen. Concreet vroeg de minister of het nog nodig en nuttig was dat de Vlaamse overheid zo'n initiatief nam.

De Vlaamse Sportraad had over de vraag van de minister op 15 maart 2005 een informatief gesprek met Hans Cooman van de entiteit Medisch Verantwoord Sporten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse Sportraad bracht op zijn plenaire vergadering van 15 maart 2005 het volgende advies uit.

SITUERING

In de loop van 2004 onderging de regelgeving op het vlak van de medisch verantwoorde sportbeoefening een aantal wijzigingen. Tot 2004 waren de voornaamste pijlers het MVS-decreet (1991), de bokswet (1958, Engels boksen), en de besluiten van de Vlaamse Regering voor duatlon en triatlon (1997) en voor het wielrennen (2000).

In 2004 werd het MVS-decreet herzien. Er werd onder meer een hoofdstuk ingevoegd over de risicovechtporten, die ook werden gedefinieerd^{1 2}. Een uitvoeringsbesluit voor de risicovechtporten is er tot op heden niet. Nog in 2004 werd het wielersbesluit aangepast en kwam er een nieuw motorcrossbesluit.

Anno 2005 rijzen er een aantal problemen. Het Engelse boksen voelt zich tekortgedaan tov kickboksen, thaiboksen en soortgelijke, die niet zijn gereguleerd. Duatlon en triatlon willen van hun besluit af, omdat zwemmen en lopen elders, dwz buiten duatlon en triatlon, geen beperkingen kennen. De Wielerbond Vlaanderen wil alweer een aanpassing van het wielersbesluit. De motorcrossbonden willen legaal initiatie kunnen geven vanaf 6 jaar.

Er zijn verschillende manieren om met die problemen om te gaan. Elke benadering geeft aanleiding tot een aantal bedenkingen.

- Een generiek besluit voor alle sporten.
 - De risicovechtporten daarin opnemen, is niet evident. Nochtans zijn het juist de

¹ *Artikel 2. 9° risicovechtporten: de sporten waarbij het intentioneel toedienen van slagen of stoten toegestaan is;*

² *HOOFDSTUK IIIbis. - Voorwaarden inzake risicovechtporten*

Artikel 22bis. De regering kan de voorwaarden waaronder risicovechtporten kunnen worden georganiseerd bepalen en neemt in dat geval de maatregelen om het toezicht op de naleving daarvan te verzekeren. De regering kan bepalen dat een erkenning vereist is voor degenen die de beoefening van risicovechtporten organiseren of aanleren of die sportmanifestaties van risicovechtporten organiseren. De regering kan desgevallend de erkenningsvoorwaarden en een erkenningsprocedure uitwerken. Risicovechtporten die een extreem risico inhouden voor de fysieke en psychische integriteit van de sportbeoefenaar kunnen door de regering worden verboden.

risicovechtsporten die als eerste onder controle moeten worden gebracht, wegens in essentie MVS-incompatibel.

- Alle reglementen controleren, adviseren en eventueel aanpassen, betekent een enorme administratieve belasting. Idem voor de uitreiking van naar schatting 700.000 jeugdsportpassen.
- Een generiek besluit kan wel een kader scheppen, een attitudewijziging helpen creëren – wars van *hoe jonger, hoe beter*.
- Een generiek besluit voor alle sporten, maar een apart besluit voor de risicovechtsporten.
 - Hetzelfde probleem van administratieve overlast.
- Een generiek besluit voor de risicosporten, waaronder de risicovechtsporten.
 - Het is niet evident om te bepalen wat een risicosport is. Behoort paardensport, bijvoorbeeld, tot de risicosporten? Paardensport houdt meer (medische) risico's in dan wielrennen of motorcross. Véél sporten worden trouwens risicosporten als ze risicovol worden beoefend.
 - De definiëring van een risicosport is niet enkel een kwestie van letsselfrequentie. Toch zouden de letselcijfers ingezameld door het Steunpunt *Sport, Beweging en Gezondheid*, voor de definiëring relevant kunnen zijn. Maar naar verluidt worden die cijfers pas binnen een 2-tal jaar beschikbaar.
 - De risicosporten kunnen zich gediscrimineerd voelen.
- De huidige situatie behouden, dwz een regelgeving enkel voor duatlon en triatlon, voor wielrennen en voor motorcross.
 - De problemen die tot de huidige denkoefening aanleiding geven, blijven bestaan. Het gevoel van discriminatie wordt bestendig.
 - Het is niet evident om op korte termijn bepalingen te wijzigen.
- De huidige situatie behouden, maar met een bijkomende specifieke regelgeving voor de risicovechtsporten.
 - Dit lijkt de meest wenselijke en de meest haalbare oplossing.
- Alles vrij laten.
 - Dat is het kind met het badwater weggoeien. Piraten krijgen dan vrij spel. Géén optie dus.

In het buitenland (Nederland, Wallonië, ...) liggen goede modellen niet voor het rapen. Daar wordt, naar Vlaamse normen, weinig gereguleerd en veel getolereerd.

De situatie op het terrein kan momenteel beter, is de indruk van de entiteit Medisch Verantwoord Sporten. De Wielerbond Vlaanderen handelt correct. Het wielrennen is dan ook al jaren vertrouwd met controles allerhande. De erkende motorbonden – de Federatie van Amateurs Motorcrossbonden van Vlaanderen en de Vlaamse Motorrijdersbond van België – proberen het motorcrossbesluit, hoewel nog maar enkele maanden oud, nu al te omzeilen. Zo proberen ze vanaf 6 jaar initiatie te geven ipv vanaf 10 jaar, *zonder competitief element*. Het fundamentele verschil is dat de Wielerbond Vlaanderen gesubsidieerd is, de motorcrossbonden niet. Die laatste bonden zijn enkel erkend, en dus moeilijker in toom te houden.

GENERIEK BESLUIT

Dat de bestaande regelgeving bepaalde sporttakken zou discrimineren, vindt de Vlaamse Sportraad niet ter zake doend. Aan de regelgeving ging jaren voorbereidend werk vooraf, met inspraak van de betrokken partijen. Bovendien is de bezorgdheid die aan de regels ten

grondslag lag, lang niet weggeëbd.

De Vlaamse Sportraad pleitte in vroegere adviezen voor een sporttakoverschrijdende en op termijn ook grensoverschrijdende regelgeving voor de jeugdsport³. De Vlaamse Sportraad beseft evenwel dat zo'n generieke oefening bijzonder complex is. Het is moeilijk om een regelgeving uit te werken die op verschillende bewegingsvormen toepasbaar is, zeker wanneer het op de pedagogische invulling aankomt. Bovendien zou een generiek besluit voor alle sporten, de administratieve vereenvoudiging niet vooruithelpen. Administratieve vereenvoudiging blijft voor de Vlaamse Regering terecht een prioriteit.

RESPONSABILISERING

De Vlaamse Sportraad is ook altijd voorstander geweest om meer verantwoordelijkheid bij de sportfederaties te leggen. Normaal zou elke sportfederatie in staat moeten zijn om misbruiken uit te sluiten. In de praktijk blijken niet alle sportfederaties daartoe bereid of in staat te zijn. Voor de erkende en gesubsidieerde sportfederaties, of zij die een inspanning willen leveren om te worden erkend, heeft de administratie een stok achter de deur. Bij de niet erkende en gesubsidieerde is het veel moeilijker om een constructieve instelling af te dwingen. Goede initiatieven stimuleren en belonen, is wellicht de beste manier van werken.

NIEUWE SPORTEN

Het grootste probleem is evenwel de opkomst van nieuwe sporten, waaronder nogal wat risicosporten, die niet meer in het klassieke federale verband worden beoefend. Voorbeeld bij uitstek zijn de *extreme sports*, uit de Verenigde Staten overgewaaid en bij jongeren immens populair. Ook allerlei vechtsporten, vaak met jonge kinderen, maken buiten het reguliere circuit opgang en zijn moeilijk te controleren. Een strikte toepassing van de

³ Enkele recente voorbeelden, uit 2004

- Ontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende de voorwaarden voor deelneming aan wielervedstrijden en wielervedproeven – Uit het advies van 11 februari 2004

De Vlaamse Sportraad herinnert aan zijn advies van 12 mei-2000, bij het wielervedbesluit dat anno 2004 van toepassing is. Er werd toen voorgesteld om meer verantwoordelijkheid bij de sportfederaties te leggen. Het nieuwe ontwerp gaat in die richting. In het vorige advies werd ook op een sporttakoverschrijdende regelgeving aangedrongen voor de jeugdsport. Het blijkt nu dat de entiteit Medisch Verantwoord Sporten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, een generiek besluit voor de jeugdsport in het vooruitzicht stelt, dat de lat voor alle sporten gelijk legt. De Vlaamse Sportraad durft erop aandringen om daar spoedig werk van te maken.

- Voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende de voorwaarden voor deelneming aan motorcrosswedstrijden en motorcrossproeven – Uit het advies van 22 april-2004

Na de besluiten voor het wielervedrennen en voor het motorcrossen, vindt de Vlaamse Sportraad het nu de hoogste tijd om werk te maken van een generiek besluit voor de jeugdsport, dat de lat voor alle sporten gelijk legt. Voor de paardensport, bijvoorbeeld, zou een reglementering méér dan welkom zijn, gelet op de frequente ongevallen met zeer ernstige letsels. [...] Veel belangrijker en absoluut wenselijk zijn Europese richtlijnen over de minimumleeftijden. Het heeft weinig zin om in Vlaanderen strenge maatregelen af te kondigen, als jonge motorcrossers die internationaal willen presteren, zonder probleem de grens overwippen, naar Nederland en Luxemburg vooral, waar de regelgeving veel soepeler is en waar ze makkelijk een licentie krijgen. Alleen Europese regelgeving kan de grensoverschrijdende shopping aan banden leggen.

- Ministerieel besluit tot bepaling van de procedure en de voorwaarden voor de erkenning als opleidingsinstantie voor jongeren in de wielersport (motorcross) en/of als wedstrijdinstantie voor de organisatie van wielervedstrijden en wielervedproeven (motorcrosswedstrijden en motorcrossproeven) – Uit het advies van 27 oktober 2004

De Vlaamse Sportraad blijft wel voorstander van een sporttakoverschrijdende regelgeving voor de jeugdsport, in al haar aspecten. De entiteit Medisch Verantwoord Sporten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap stelde begin 2004 een generiek besluit voor de jeugdsport in het vooruitzicht, dat de lat voor alle sporten gelijk legt. Hopelijk wordt daar spoedig werk van gemaakt.

kinderrechten kan hier een uitweg bieden. Dat is vooral de verantwoordelijkheid van de lokale autoriteiten. Die kunnen zich bij preventieve controles altijd op de kinderrechtenwetgeving beroepen om evenementen te verbieden.

RISICOVECHTSPORTEN

De beste optie voor de Vlaamse Sportraad is de bestaande MVS-regelgeving behouden en snel een specifiek besluit voor de risicovechtsporten uitwerken. In de risicovechtsporten is de situatie het meest schrijnend. De risicovechtsporten staan niet op de sporttakkenlijst en komen dus niet voor subsidiëring in aanmerking. Als er geen toezicht wordt georganiseerd, dreigen ze compleet in de illegaliteit te belanden, waardoor de risico's alleen maar toenemen.

JEUGDVRIENDELIJKHEID

De Vlaamse Sportraad vindt het niettemin verkieslijk om niet op de uitwassen te focussen, maar het jeugdvriendelijk sporten te promoten. Daar zijn in de eerste plaats objectieve criteria voor nodig, bijvoorbeeld inzake omkadering. De sportfederaties reguleren, betekent niet automatisch de kinderen beschermen. Sportfederaties die de regels respecteren, zien hun jonge leden, op aanstoken van de ouders, naar de buurlanden trekken om daar, niet gehinderd door enige regelgeving, voluit hun gang te gaan. Vandaar de wenselijkheid van grensoverschrijdende regelgeving.

SLOT

Samengevat is de Vlaamse Sportraad er voorstander van om de bestaande regelgeving mbt de medisch verantwoorde sportbeoefening integraal te behouden, en ze met een specifiek besluit voor de risicovechtsporten uit te breiden.

De Vlaamse Sportraad vraagt ook maatregelen om de erkende sportfederaties en andere initiatiefnemers, de lokale autoriteiten vooral, te responsabiliseren. Dat kan bijvoorbeeld door jeugdvriendelijke projecten nog meer te stimuleren en te belonen. Het helaas ter ziele gegane Contract JeugdSport was daarvoor een uitstekend instrument.

Ten slotte dringt de Vlaamse Sportraad erop aan dat er bij de Vlaamse Gemeenschap voldoende mensen en middelen beschikbaar zijn om de regelgeving te doen implementeren. Solide regelgeving die dode letter blijft, is de bron van menige frustratie.

2.4. BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING HOUDENDE UITVOERING VAN HET DECREET VAN 27 MAART 1991 INZAKE MEDISCH VERANTWOORDE SPORTBEOEFENING

- *Document 129*
- *Advies van 26 mei 2005*

Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, vroeg de Vlaamse Sportraad op 18 april 2005 om advies over dit ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Sportraad besprak het ontwerp op 26 mei 2005. De verklarende nota die de entiteit Medisch Verantwoord Sporten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ten gerieve van de Vlaamse Sportraad had opgesteld, kwam daarbij erg gelegen.

Het besluit geeft uitvoering aan het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, zoals het bij het decreet van 19 maart 2004 werd gewijzigd. De voornaamste wijzigingen in het nieuwe uitvoeringsbesluit betreffen de dopingbestrijding. Het is de bedoeling de mondiale rol, de algemeen geldende normen en procedures van het Wereldantidopingagentschap (WADA) gefaseerd in de Vlaamse regelgeving te integreren.

De algemene en artikelsgewijze bespreking van het ontwerp gaven geen aanleiding tot fundamentele opmerkingen, noch vanuit een medisch, noch vanuit een sportief oogpunt. De Vlaamse Sportraad vond het ontwerp een helder en evenwichtig werkstuk. De internationale harmonisering van het antidopingbeleid kan enkel worden toegejuicht. Wat de Vlaamse Sportraad bijzonder waardeerde, zijn de inspanningen voor administratieve vereenvoudiging.

Een vraag rees er wel bij Titel IV: Opdrachten van sportverenigingen.

Hoofdstuk II:

Mededeling van geplande sportmanifestaties, lokaliseringen en controle op de verblijfplaats

Artikel 80. § 2. Conform de WADA-code zal met het oog op dopingcontroles buiten wedstrijdverband de sportbeoefenaar die behoort tot de elitegroep meedelen aan de administratie waar en wanneer hij bereikbaar is.

De Vlaamse Sportraad vroeg zich af of deze vorm van meldingsplicht niet in strijd was met de privacy en de privacywetgeving. Zo ja, zou dit vergaande gevolgen kunnen hebben.

In afwachting dat die vraag wordt opgehelderd, gaf de Vlaamse Sportraad het ontwerp van besluit op zijn plenaire vergadering van 26 mei 2005 een unaniem gunstig advies.

2.5. BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING TOT OPHEFFING VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 16 APRIL 2004 HOUDENDE DE VOORWAARDEN VOOR DEELNEMING AAN WIELERWEDSTRIJDEN EN WIELERPROEVEN

- *Document 107*
- *Advies van 29 augustus 2005*

Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, vroeg de Vlaamse Sportraad op 26 augustus 2005 om advies over de opheffing van het wielersbesluit van de Vlaamse Regering van 16 april 2004.

De Vlaamse Sportraad had daarover op 29 augustus 2005 een gedachtewisseling met Hans Cooman van de entiteit Medisch Verantwoord Sporten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse Sportraad gaf het besluit van de Vlaamse Regering tot opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 april 2004 houdende de voorwaarden voor deelneming aan wielervedstrijden en wielersproeven, op zijn plenaire vergadering van 29 augustus 2005 een gunstig advies, vanuit de volgende overwegingen.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 16 april 2004 bepaalt in artikel 4:

§ 4. Nieuwelingen en junioren worden in hun categorie ingedeeld vanaf 1 januari van het jaar waarin zij de voor hun categorie vereiste leeftijd bereiken.

Die categoriewisseling kan nu voor problemen zorgen in het veldrijden. Sedert 1 januari 2005 worden nieuwelingen en junioren door de UCI in hun categorie ingedeeld op 1 oktober. Vlaamse veldrijders kunnen dus, afhankelijk van hun geboortedatum, in Vlaanderen als nieuweling worden geclassificeerd en internationaal als junior. Buitenlandse veldrijders die aan wedstrijden in Vlaanderen deelnemen, kunnen hier in een andere categorie worden ingedeeld dan de officiële UCI-categorie. Daarom vraagt de Wielerbond Vlaanderen om de categoriewisseling in Vlaanderen, ook op 1 oktober in te laten gaan.

Vanuit het oogpunt van de medisch verantwoorde sportbeoefening, maakt het weinig uit of de overgang naar de hogere categorie op 1 januari of 1 oktober ingaat. In het ontwerp van het bestaande besluit ging de categoriewisseling eerst op 1 maart in. Op advies van de Vlaamse Sportraad werd dat 1 januari, onder meer om bij de toen geldende UCI-reglementen aan te sluiten.

Juridisch gezien, zou een aanpassing van het overgangsmoment naar een hogere categorie, wellicht evenveel tijd in beslag nemen als de goedkeuring van het nieuwe generieke besluit dat momenteel in de steigers staat en dat op 1 januari 2006 in werking moet treden. Het generieke besluit heft het besluit van de Vlaamse Regering van 16 april 2004 sowieso op. Het generieke besluit heft ook de besluiten op voor motorcross en triatlon.

Gelet op wat voorafgaat, lijkt het de Vlaamse Sportraad de beste oplossing, zoals door de entiteit Medisch Verantwoord Sporten en het kabinet van Vlaams minister Bert Anciaux voorgesteld, om het besluit van 16 april 2004 meteen en integraal op te heffen, in afwachting van het nieuwe generieke besluit. Vlamingen en buitenlanders kunnen dan de komende maanden overal in dezelfde UCI-categorie aan veldritten deelnemen. In geen geval mag de

opheffing van het besluit een alibi zijn voor enige vorm van leeftijdsverlaging.

De Wielerbond Vlaanderen wordt trouwens niet verwacht om de opheffing van het besluit van 16 april 2004, en het daarop volgende juridische vacuüm tot 31 december 2005, aan te grijpen om op de leeftijdsgrenzen af te dingen. De Wielerbond Vlaanderen heeft totnogtoe te goeder trouw gehandeld. De Wielerbond Vlaanderen staat ook positief tegenover het op til zijnde generieke besluit.

2.6. BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING BETREFFENDE HET PRIORITEITENBELEID ZOALS BEPAALD IN ARTIKEL 2 VAN HET DECREET VAN 13 JULI 2001 HOUDENDE DE REGELING VAN DE ERKENNING EN SUBSIDIËRING VAN DE VLAAMSE SPORTFEDERATIES, DE KOEPELORGANISATIE EN DE ORGANISATIES VOOR DE SPORTIEVE VRIJETIJDSEBESTEDING

- *Document 130*
- *Advies van 29 augustus 2005*

Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, vroeg de Vlaamse Sportraad op 25 juli 2005 om advies over dit ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Sportraad had over het besluit op 29 augustus 2005 een informatief gesprek met Remi Van Ophem van het kabinet van Vlaams minister Bert Anciaux, en met Gert Royen en Nicole Bossaerts van de Bloso-administratie.

De Vlaamse Sportraad bracht op zijn plenaire vergadering van 29 augustus 2005 het volgende advies uit.

ALGEMEEN

Het nieuwe prioriteitenbesluit kwam op voorbeeldige wijze tot stand. Er ging ruim overleg met de sector aan vooraf, met als resultaat dat de gehandicapten sportfederaties er volledig achter staan.

Het besluit ligt in de lijn van het advies dat de Vlaamse Sportraad op verzoek van Vlaams minister Bert Anciaux uitbracht ivm sportstimulering voor personen met een handicap. Sporters met een handicap krijgen met dit besluit ongekende integratiekansen in valide sportfederaties. Valide en gehandicapten sportfederaties worden aangespoord om te overleggen en samen te werken, adhv concrete projecten en op basis van een voorafgaande analyse. De Vlaamse Sportraad hecht veel belang aan die analyse. Nooit eerder werd het sportaanbod voor personen met een handicap in de Vlaamse sportclubs, zo gedetailleerd in kaart gebracht. Zo'n beschrijving is de ideale nulmeting voor het prioriteitenbeleid.

Het prioriteitenbesluit zal sportfederaties helpen om nieuwe sporters aan te trekken en om het sportaanbod te diversifiëren. Nu al kunnen personen met een handicap voor een aantal sporten in valide sportfederaties terecht. Dat aantal sporten zal zeker toenemen. De kans bestaat dat lopende initiatieven in het besluit worden ingepast, in de hoop op subsidiëring. Dat is geen probleem, mits die initiatieven nieuwe sporters aanbrengen en duurzaam zijn.

De Vlaamse Sportraad twijfelt er niet aan dat het prioriteitenbesluit de sportbeoefening door personen met een handicap fors vooruit zal helpen. Niet alleen in sportfederaties, maar ook in scholen en revalidatiecentra, waar de behoefte erg groot is. Het is goed dat de provincies, die onder meer via het kerntakendebat met de problematiek vertrouwd zijn, van meet af aan een constructieve rol in de uitvoering van het besluit krijgen toebedeeld.

Jammer is alleen dat het besluit vrij lang op zich liet wachten. Het vorige prioriteitenbeleid

liep eind 2004 af. De besprekingen voor het nieuwe besluit begonnen eveneens eind 2004. De administratie bezorgde het ontwerp medio april 2005 aan het kabinet. Naar verluidt nam de verplichte reguleringssimpactanalyse nogal wat tijd in beslag. Normaal moesten sportfederaties tegen 1 september 2005 hun projecten voor 2006 in kunnen dienen. Dat wordt 15 oktober, voorlopig. Ondertussen zijn de meeste sportfederaties wel van het besluit op de hoogte. Op 17 mei 2005 kregen ze van de administratie een toelichting en werden de vragenlijsten voor de inventarisering verspreid. De eerste reacties waren positief.

Het vorige prioriteitenbeleid van de Vlaamse Regering had de integratie van allochtone sporters als thema. Welgeteld 2 sportfederaties speelden daarop in. Er werd toen vooral vanuit de integratiegedachte gewerkt. Nu ligt het accent op de sport. Sportfederaties krijgen de nodige knowhow mee ivm gehandicaptensport. De administratie wordt vereenvoudigd. De beoordelingscommissie wordt geschrapt.

Één van de 3 gehandicaptensportfederaties had al met een 12-tal valide sportfederaties een gesprek over concrete projecten. De Vlaamse Sportraad heeft er alle vertrouwen in dat het prioriteitenbeleid deze keer wél aanslaat. In de begroting 2005 is voor het prioriteitenbeleid 257.000 euro uitgetrokken. Dat bedrag wordt jaarlijks geïndexeerd.

ARTIKELSGEWIJS

De artikelsgewijze bespreking van het nieuwe prioriteitenbesluit geeft geen aanleiding tot fundamentele opmerkingen. De Vlaamse Sportraad hoedt zich ervoor de goedkeuring van het besluit te vertragen. Er zijn wel enkele vragen en suggesties.

Artikel 6. Alle sporttechnische medewerkers moeten in het bezit zijn van een sporttechnisch diploma of een sporttechnisch getuigschrift in de desbetreffende sporttak, vermeld in de bezoldigingstabel die als bijlage I bij dit besluit is gevoegd.

Dat lijkt weinig realistisch. Momenteel heeft maar 1 op 3 medewerkers het vereiste diploma of getuigschrift. Dezelfde voorwaarde geldt echter voor de andere facultatieve opdrachten. Wie geen sporttechnisch diploma of getuigschrift heeft, komt niet voor subsidiëring in aanmerking. Wettigt het tekort aan gekwalificeerde medewerkers in de gehandicaptensport een uitzondering? Sommigen vinden van wel. Of iemand sporttechnisch gekwalificeerd is in rolstoelbasket of rolstoelhandbal, maakt volgens hen weinig uit. Men kan met clusters van verwante sporttakken werken. Artikel 6 wordt dan: [...] een sporttechnisch getuigschrift in de desbetreffende of in een verwante sporttak, [...].

De meerderheid vindt echter dat de kwaliteitseisen in de gehandicaptensport even streng moeten zijn als in de valide sportfederaties. De VTS-module *Begeleiding van sporters met een handicap* komt aan de hierboven gestelde behoefte tegemoet. De VTS levert ook inspanningen om aanvullende modules voor specifieke sporttakken uit te werken. Er zijn al modules voor basket, judo, paardrijden, tennis, voetbal, zwemmen.

Artikel 7. §1. Alvorens een project inzake prioriteitenbeleid in te dienen moet de sportfederatie een analyse uitvoeren van het huidige sportaanbod voor personen met een handicap binnen de door de sportfederatie aangeboden sporttak(ken).

Het gaat hier enkel om sporttakken uit de sporttakkenlijst. Dit lijkt alweer een oneigenlijk gebruik van de sporttakkenlijst. Erkende maar niet gesubsidieerde sportfederaties, zouden ook de kans moeten krijgen om een integratieproject in te dienen. Maar het is duidelijk dat het decreet dat niet toelaat. Voor de facultatieve opdrachten komen enkel de sportfederaties

in aanmerking die de basisopdrachten uitvoeren. Dat zijn de gesubsidieerde sportfederaties, die één of meer sporttakken uit de sporttakkenlijst aanbieden.

Artikel 22. *Voor de sportfederaties en de gehandicapten sportfederaties die een subsidieaanvraag voor de facultatieve opdracht prioriteitenbeleid indienen voor het jaar 2006 gelden, in afwijking van artikel 17, de volgende overgangsbepalingen:*

1° in afwijking van artikel 28, §1, van het algemene erkennings- en subsidiëringsbesluit wordt de aanvraag voor subsidiëring samen met de in artikel 17, tweede en derde alinea, bepaalde documenten uiterlijk ingediend op 15 oktober 2005;

2° in afwijking van artikel 28, §2, van het algemene erkennings- en subsidiëringsbesluit worden de aanvullende gegevens opgevraagd tegen uiterlijk 30 oktober 2005;

3° in afwijking van artikel 28, §3, van het algemene erkennings- en subsidiëringsbesluit brengt het Bloso voor 15 november 2005 de sportfederaties op de hoogte als hun aanvraag onontvankelijk is.

Het lijkt veiliger om de data afhankelijk te maken van de publicatie van het besluit in het Staatsblad: [...] X aantal weken na publicatie [...].

Bijlage II / Bijlage III

Subsidieerbare posten voor de facultatieve opdracht prioriteitenbeleid van de (gehandicapten) sportfederaties

Software, websites en andere digitale informatie- en promotiemiddelen, zijn niet expliciet als subsidieerbare posten vermeld. De administratie aanvaardt ze doorgaans wel.

In punt 8 van de toelichting staat dat *het besluit geen gevolgen heeft voor de lokale besturen*. Misschien niet meteen, maar op langere termijn zeker wel, bijvoorbeeld voor de aanpassing van infrastructuur.

BESLUIT

De Vlaamse Sportraad geeft het prioriteitenbesluit van de Vlaamse Regering een unaniem gunstig advies. Het besluit ligt in de lijn van het advies dat de Vlaamse Sportraad aan Vlaams minister Bert Anciaux bezorgde ivm sportstimulering voor personen met een handicap. Dit nieuwe prioriteitenbesluit kan een mijlpaal worden in het integratiebeleid voor sporters met een handicap. De drempel ligt laag en de kansen op realisatie hoog. Het besluit legt sportfederaties geen zware administratieve verplichtingen op. Dat wordt erg op prijs gesteld. De eenvoud zal de respons ongetwijfeld gunstig beïnvloeden. Het is raadzaam om de geslaagde projecten of *good practices* een ruime weerklank te geven, in de Vlaamse sportfederaties, maar ook in de media en in de Vlaamse Trainersschool, als integratiemodel.

2.7. BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING

HOUDENDE ALGEMENE BEPALINGEN INZAKE MEDISCH VERANTWOORDE SPORTBEOEFENING BIJ DE DEELNAME VAN MINDERJARIGEN AAN SPORTMANIFESTATIES, PROEVEN, WEDSTRIJDEN EN OPLEIDINGEN IN BEPAALDE SPORTTAKKEN

MINISTERIEEL BESLUIT

TOT BEPALING VAN DE SPORTTAKKEN DIE ONDERWORPEN ZIJN AAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING HOUDENDE ALGEMENE BEPALINGEN INZAKE MEDISCH VERANTWOORDE SPORTBEOEFENING BIJ DE DEELNAME VAN MINDERJARIGEN AAN SPORTMANIFESTATIES, PROEVEN, WEDSTRIJDEN EN OPLEIDINGEN IN BEPAALDE SPORTTAKKEN

- *Document 131*
- *Advies van 25 oktober 2005*

Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, vroeg de Vlaamse Sportraad op 27 september 2005 om advies over deze ontwerpen, het zogeheten generiek besluit en het ministerieel uitvoeringsbesluit.

De Vlaamse Sportraad had op 4 oktober 2005 een gesprek over de ontwerpen met Chris Goossens van het kabinet van de minister, Paul Eliaerts van de Bloso-administratie (Vlaamse Trainersschool), en Nancy Barette van de entiteit Medisch Verantwoord Sporten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse Sportraad gaf het generiek besluit en het ministerieel uitvoeringsbesluit op zijn plenaire vergadering van 25 oktober 2005 een gunstig advies, maar niet zonder daar enkele aantekeningen bij te maken.

Administratieve vereenvoudiging

De 2 nieuwe besluiten betekenen een rationalisering van wat de jongste jaren op een wildgroei is gaan lijken in de regelgeving rond medisch verantwoorde sportbeoefening. De 2 besluiten vervangen in één beweging 7 bestaande besluiten. Een puike prestatie op het vlak van administratieve vereenvoudiging, stokpaardje van elke hedendaagse beleidsmaker. De administratieve vereenvoudiging wordt ook in de besluiten zelf doorgetrokken. Procedures worden flink afgeslankt, voor sporters zowel als voor sportfederaties. Sportfederaties worden vergaand geresponsabiliseerd. Dat ze hun reglementen voor goedkeuring aan de minister voor moeten leggen, spoort aan tot zelfregulering. Dat alles stemt de Vlaamse Sportraad erg tevreden. Het sluit perfect bij vroegere aanbevelingen aan.

Controle en handhaving

Hoewel een generieke oefening bijzonder complex is, zijn de initiatiefnemers erin geslaagd een evenwichtig werkstuk neer te leggen. Toch kunnen de besluiten in de praktijk maar werken als er streng wordt gecontroleerd en als overtreders terstond en hard worden aangepakt. En daar knelt het schoentje. Nu al zeggen beleidsmakers dat de menselijke en financiële middelen voor uitgebreide controles er niet zijn. Een mogelijke oplossing bestaat erin om lokale en in voorkomend geval, provinciale besturen te responsabiliseren, door hen bij de handhaving te betrekken. Het zou helpen mocht de bevoegde minister hierover een rondzendbrief naar de gemeente- en provinciebesturen zenden – wat naar verluidt in de bedoeling ligt.

Niet alleen riskeren de controles in gebreke te blijven, het generiek besluit voorziet ook geen directe straffen. Logisch, want bestraffing loopt via het decreet medisch verantwoorde sportbeoefening. Maar de decretale procedures zijn omslachtig en kunnen tergend lang aanslepen. Het resultaat is dat het besluit niet rechtstreeks op het terrein afdwingbaar is. Piraten hoeven zich dus niet meteen zorgen te maken. Erkende en gesubsidieerde sportfederaties misschien wel. Want als de tools voor controle en bestraffing van de piraten ontbreken, wordt de positie van de reguliere sportfederaties verder ondermijnd. Met de subsidiestok achter de deur, zijn zij veel kwetsbaarder.

Lijsten

Het is goed dat er voor een ministerieel uitvoeringsbesluit werd gekozen. Een ministerieel besluit biedt de mogelijkheid om soepel op nationale en internationale evoluties in te spelen. Ook kunnen sporten later makkelijk aan de opgenomen lijsten worden toegevoegd of ervan worden geschrapt. Maar het is niet duidelijk hoe een sport op en af de lijsten geraakt. Naar verluidt kwamen de huidige lijsten in overleg met betrokken sportfederaties tot stand. Zo werden duatlon en triatlon oorspronkelijk wel, maar uiteindelijk niet mee opgenomen, omdat hun sportfederatie dat niet opportuun vond. Maar wat als er geen vergelijk wordt gevonden? Welke criteria gelden dan? Hoe wordt discriminatie van sporttakken vermeden? Hoe kunnen sportfederaties beroep aantekenen?

Motorsport

Een apart probleem is de motorsport, prominent op de lijsten in het uitvoeringsbesluit aanwezig. Daar krijgt het beleid moeilijk vat op, zolang de Vlaamse Motorrijdersbond van België (VMBB, Vlaamse vleugel van de Belgische bond), en de Federatie van Amateurs Motorcrossbonden (FAM Vlaanderen), niet tot 1 sportfederatie fuseren. De talloze pogingen, door de overheid begeleid, om een fusie te realiseren, bleven totnogtoe zonder tastbaar resultaat.

Een aanpassing van de sporttakkenlijst die het mogelijk maakt om één motorsportbond te subsidiëren, is wellicht de ultieme wortel om de 2 concurrenten voor een fusie over de streep te trekken. Vroeg of laat moet de sporttakkenlijst toch worden herbekeken. Bijvoorbeeld om de risicovechtsporten onder controle te krijgen.

Misschien kunnen er additionele stimuli komen voor erkende sportfederaties om te fuseren, bijvoorbeeld in de vorm van startsubsidies. Voor dergelijke startsubsidies ontbreekt vooralsnog de decretale basis.

Europese aanpak

De Vlaamse Sportraad blijft achter een sporttakoverschrijdende regelgeving van de jeugdsport staan, maar herhaalt ook zijn pleidooi voor een grensoverschrijdende aanpak ⁴. Zolang Europese afspraken ontbreken, blijven sportfederaties en sportbeoefenaars hun geluk over de grenzen zoeken, waardoor de Vlaamse regelgeving wordt ondergraven. In het wielrennen is een mentaliteitswijziging aan de gang. Het is afwachten of andere sporten volgen.

⁴ Zie onder meer het advies van 22 april 2004 over het voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende de voorwaarden voor deelneming aan motorcrosswedstrijden en motorcrossproeven – [...] *Veel belangrijker en absoluut wenselijk zijn Europese richtlijnen over de minimumleeftijden. Het heeft weinig zin om in Vlaanderen strenge maatregelen af te kondigen, als jonge motorcrossers die internationaal willen presteren, zonder probleem de grens overwippen, naar Nederland en Luxemburg vooral, waar de regelgeving veel soepeler is en waar ze makkelijk een licentie krijgen. Alleen Europese regelgeving kan de grensoverschrijdende shopping aan banden leggen.*

Besluit

Het generiek besluit en het ministerieel uitvoeringsbesluit bulken van de goede intenties en voorzieningen, en verdienen dus alle steun. Maar of ze de verwachtingen op het terrein waar kunnen maken, zal nog moeten blijken.

2.8. DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 7 MEI 2004 TOT OMVORMING VAN DE VLAAMSE OPENBARE INSTELLING COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR DE BEVORDERING VAN DE LICHAMELIJKE ONTWIKKELING, DE SPORT EN DE OPENLUCHTRECREATIE TOT HET INTERN VERZELFSTANDIGD AGENTSCHAP MET RECHTSPERSOONLIJKHEID BLOSO

- Document 133
- Advies van 23 november 2005

Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, vroeg de Vlaamse Sportraad op 7 november 2005 om advies over dit ontwerp van decreet.

Het dagelijks bestuur van de Vlaamse Sportraad had op 14 november 2005 een gesprek over het ontwerp met Lut Wille, raadgever van Vlaams minister Bert Anciaux.

Het dagelijks bestuur gaf het ontwerp van decreet een principiële gunstig advies. Na digitale consultatie van alle leden van de Vlaamse Sportraad, werd op 23 november 2005 het volgende definitieve advies uitgebracht.

ALGEMEEN

De Vlaamse Sportraad vindt het ontwerp van decreet volledig in de lijn liggen van het nieuwe Vlaamse topsportbeleid. Het is logisch dat de functie en de opdracht van de Vlaamse topsportmanager decretaal worden verankerd. De eenheid van beleid hoeft niet in het gedrang te komen, mits de betrokken instanties duidelijke afspraken maken. De voorziene beheersovereenkomst en het samenwerkingsakkoord maken dat mogelijk.

De Vlaamse topsportmanager blijft rechtstreeks verantwoordelijk aan de sportminister. Er worden geen Bloso-personeelsleden aan de topsportmanager toegewezen.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 3. In artikel 4 van hetzelfde decreet worden de woorden "en een integraal Vlaams topsportbeleid uit te bouwen" geschrapt;

Het bestaande artikel 4 bepaalt: Bloso heeft als missie: het Vlaamse sportbeleid uit te voeren conform de taken, vermeld in artikel 5, om de sportparticipatie en de kwaliteit van het sportaanbod te verhogen en een integraal Vlaams topsportbeleid uit te bouwen.

Suggestie: de bepaling in het bestaande artikel 4 niet schrappen, maar als volgt aanvullen: [...] en mee een integraal Vlaams topsportbeleid uit te bouwen.

Bedoeld is dan: in overleg met de Vlaamse topsportmanager.

Vergelijk hieronder artikel 4. 2° van het ontwerp. Daar wordt ook een samenwerking met de topsportmanager in opgenomen.

Artikel 4. In artikel 5 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht;
[...] 2°. 7° wordt vervangen door wat volgt;
7° het uitvoeren van het Vlaams topsportbeleid in samenwerking met de topsportmanager;

Artikel 5. Artikel 8 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

Artikel 8. Bloso wordt gemachtigd om samenwerkingsakkoorden te sluiten met andere

overheden of een door een overheid aangestelde gemachtigde of rechtspersonen en volgens de modaliteiten bepaald in de beheersovereenkomst.

Een goed samenwerkingsakkoord tussen het Bloso en de Vlaamse topsportmanager moet een werkbare taakverdeling tussen beide mogelijk maken.

Artikel 7. *Artikel 14 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:*

Artikel 14. Bij het verzelfstandigd agentschap wordt een functie van algemeen directeur voorzien. De huidige titularis van rang A2L wordt naar aanleiding van de eerste bezetting herbenoemd in de functie van algemeen directeur.

Het bestaande artikel 14 bepaalt: Voor de huidige titularis van de rang A2L wordt een functie van algemeen directeur voorzien, tot hij aangesteld wordt in een andere functie of het agentschap verlaat.

De huidige titularis van rang A2L is Albert Gryseels, adjunct-leidend ambtenaar. Naar verluidt gaat het hier om de uitvoering van een algemeen besluit van de Vlaamse Regering, dat van toepassing is op alle instellingen met meer dan 350 personeelsleden.

Samengevat geeft de Vlaamse Sportraad het ontwerp van decreet een gunstig advies. De enige vraag die rijst, is of een tijdelijke functie van topsportmanager in een decreet kan worden verankerd. Anderzijds onderstreept de decretale verankering de behoefte aan een permanent Vlaams topsportmanager.

De Vlaamse Sportraad betreurt dat dit wijzigingsdecreet niet wordt aangegrepen om naast een stuurgroep topsport, een stuurgroep voor de breedtesport decretaal in te bedden.

Minderheidsstandpunt

De memorie van toelichting zegt onder punt 2: *Een efficiënt topsportbeleid voeren vergt een performante, eenvoudige en onafhankelijke beslissingsstructuur.*

De Vlaamse realiteit is anders, stelt 1 lid vast. Vlaanderen voert geen onafhankelijk topsportbeleid. Het Vlaamse topsportbeleid wordt mee bepaald door een niet erkende organisatie, het BOIC. Al bijna 30 jaar weigert het BOIC zich aan te passen aan de wet die cultuur en dus ook sport een integrale bevoegdheid maakte van de gemeenschappen. De Voetbalbond en het BOIC volharden in hun onwil en doorkruisen zodoende elk onafhankelijk Vlaams sportbeleid, jammer genoeg ook nog met zeer veel overheidsgeld. Vlaanderen verdient een onafhankelijk topsportbeleid, zonder inspraak van het BOIC.

2.9. DECRET LOKAAL SPORTBELEID

Voorstellen en concepten

Guy Redig, adjunct-kabinetschef Jeugd van Vlaams minister Bert Anciaux, nodigde de Vlaamse Sportraad in 2005 enkele keren uit voor een gedachtewisseling over voorstellen en concepten voor een nieuwe decreet lokaal sportbeleid.

- Op 14 juli 2005 was de Vlaamse Sportraad één van de instanties waar Guy Redig bilateraal overleg mee pleegde.
- Op 9 december 2005 werd aan de constant evoluerende voorstellen en concepten een plenaire vergadering met Guy Redig gewijd.

Op 3 februari 2006 stuurde de Vlaamse Sportraad de volgende brief naar Vlaams minister Bert Anciaux.

06-020/LDC
3 februari 2006

De heer Bert Anciaux
Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

Mijnheer de minister

De Vlaamse Sportraad wordt geregeld aan de mouw getrokken voor een standpunt over het nieuwe decreet lokaal sportbeleid, momenteel in voorbereiding.

De Vlaamse Sportraad heeft de gewoonte advies uit te brengen op basis van concrete teksten. Tot dusver kregen we die niet te zien.

Eind vorig jaar hadden we een boeiend gesprek met Guy Redig, adjunct-kabinetschef, over ideeën en concepten mbt het nieuwe decreet.

Guy Redig beklemtoonde herhaaldelijk dat het om work in progress ging.

Op de hoorzittingen enkele dagen later konden we inderdaad vaststellen dat er constant aanpassingen werden doorgevoerd. Enkele voorlopige suggesties van de Vlaamse Sportraad waren al in Guy Redigs PowerPoint-presentatie verwerkt.

De Vlaamse Sportraad staat volledig achter uw beleidsoptie voor een diepgaande herziening van het decreet voor de sportdiensten, vandaag van toepassing.

We waarderen heel erg het initiatief van Guy Redig om de Vlaamse Sportraad in de voorbereidende fase van de herziening te horen.

We volgen het dossier met positieve interesse en kijken enthousiast uit naar de eerste teksten, waar we graag een gefundeerd advies over uit zullen brengen.

Met vriendelijke groeten

Prof. Bart Vanreusel

Voorzitter van de Vlaamse Sportraad

Sonia Vanden Broeck

Ondervoorzitter

3. DIVERSEN

3.1. TOPSPORT, LOTTO, OPENBARE OMROEP, SPLITSING, SPORTINFRASTRUCTUUR

- *Document 122*
- *Advies van 15 maart 2005*

Norbert De Batselier, voorzitter van het Vlaams Parlement, legde op 20 november 2004 de volgende vragen voor advies aan de Vlaamse Sportraad voor. De voorzitter deed dat op verzoek van de commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media, naar aanleiding van een hoorzitting met de Vlaamse Sportraad op 19 oktober 2004.

1. *Wat zijn de parameters en met welk instrumentarium kan Vlaanderen een succesvol topsportbeleid ontwikkelen, en welke rol wordt hierbij toebedeeld aan het Onderwijs?*
2. *Op welke wijze moeten de federale middelen, inzonderheid de Lottogelden, bestemd voor de sport in het Vlaamse sportbeleid worden ingepast?*
3. *Welke taak zou voor de Openbare Omroep in de nieuwe beheersovereenkomst moeten worden ingeschreven inzake sportprogramma's en sportberichtgeving?*
4. *Welke visie heeft de Vlaamse Sportraad op de splitsing van federale sportorganisaties en hoe verhoudt zich dit tot de samenstelling van de delegaties voor deelneming aan Europese, Wereld- en Olympische kampioenschappen?*
5. *Welke visie heeft de Vlaamse Sportraad over het sportinfrastructuurbeleid, en in het bijzonder de samenwerking tussen de diverse overheden?*

De Vlaamse Sportraad en zijn dagelijks bestuur hadden over de vragen van het Vlaams Parlement een aantal gedachtewisselingen, op 14 januari, 1 februari, 15 maart 2005. De Vlaamse Sportraad bracht op zijn plenaire vergadering van 15 maart 2005 het volgende advies uit.

De Vlaamse Sportraad stelt vast dat een aantal materies waar advies over wordt gevraagd, aan bod komen in het Memorandum 2004 dat de Vlaamse Sportraad naar aanleiding van de jongste Vlaamse parlementsverkiezingen verspreidde. Afgevaardigden van de Vlaamse Sportraad lichtten het memorandum toe op een hoorzitting voor de commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media, op 19 oktober 2004.

De vragen van het Vlaams Parlement zijn veelomvattender dan op het eerste gezicht lijkt. Sommige antwoorden kunnen de omvang hebben van een bestuurskundige verhandeling. Maar over de meeste onderwerpen zijn al lijvige documenten bijgeschreven, zoals het Actieplan Topsport Vlaanderen 2016. De Vlaamse Sportraad hoeft die oefening allicht niet over te doen. Er is voor een bondig advies geopteerd. De Vlaamse Sportraad putte daarvoor onder meer uit vroegere adviezen, die voor iedereen beschikbaar zijn: adviezen ivm decreten voor sportfederaties en sportdiensten, geldstromen, sport op de openbare omroep, ...

1. *Wat zijn de parameters en met welk instrumentarium kan Vlaanderen een succesvol topsportbeleid ontwikkelen, en welke rol wordt hierbij toebedeeld aan het Onderwijs?*

Sedert 2004 is er het Actieplan Topsport Vlaanderen 2016, dat het Vlaamse topsportbeleid voor het komende decennium uittekent. Het actieplan is integraal in de beleidsnota 2004-2009 van Vlaams minister Bert Anciaux opgenomen. Het komt er nu vooral op aan om de afgesproken strategieën consequent gestalte te geven.

Dat wil niet zeggen dat de Vlaamse Sportraad het Actieplan Topsport Vlaanderen 2016 commentaarloos onderschrijft. Wel wil de Vlaamse Sportraad, vooraleer de vraag van het Vlaams Parlement te beantwoorden, graag een gesprek over het Vlaamse topsportbeleid, met de recentelijk aangestelde Vlaamse topsportmanager. Dat gesprek is voor 26 mei 2005 geagendeerd ⁵.

Onderwijs

Dit zijn alvast enkele reflecties over de rol van het onderwijs.

De eerste bezorgdheid mag niet zijn wat *het onderwijs* voor *de sport* kan doen, maar wel wat *de sport* voor *het onderwijs* kan doen. De eerste sportieve opdracht van het onderwijs is niet topsporters opleiden, maar ervoor zorgen dat al wie in Vlaanderen school loopt, van kleuter tot student hoger onderwijs, kwaliteitsvolle bewegingsopvoeding aangeboden krijgt. Voor de topsport heeft het onderwijs geen directe taak te vervullen. Het onderwijs moet in geen geval ten dienste staan van de topsport.

Topsportscholen

Vanuit haar topsportvisie heeft de Vlaamse overheid ervoor gekozen om een reeks topsportscholen op te richten. Dat initiatief is niet onomstreden. De Vlaamse Sportraad vindt het essentieel dat er permanent op de kwaliteitsvolle werking van de topsportscholen wordt toegekeken, vanuit een sportief zowel als een pedagogisch oogpunt.

Het toezicht moet betrekking hebben op:

- het aantal en de geografische spreiding van de topsportscholen; onderwijsnetten daarover compromissen laten sluiten, is niet de juiste aanpak;
- de kwaliteit van het verstrekte onderricht;
- de academische, medische en pedagogische inbedding;
- de professionele bezetting, de tewerkstelling van leerkrachten en trainers;
- de instroom van topsportleerlingen, na intense scouting en strenge selectie;
- de uitstroom van topsportleerlingen, afhakers bijvoorbeeld;
- de resultaten van de topsportscholen, dwz de efficiëntie ervan.

Beleidsprioriteit

Nog andere topsportgerelateerde projecten roepen vragen op. Is het bijvoorbeeld een overheidstaak om op permanente basis professionele sportteams in stand te houden en te financieren?

Maar de eerste vraag waarover de Vlaamse Sportraad graag met beleidsmakers in discussie wil gaan, is waarom topsport een beleidsprioriteit moet zijn. Die vraag is in Vlaanderen nog nooit eenduidig en rationeel beantwoord. In geen geval mag de ontwikkeling van een Vlaams topsportbeleid ten koste gaan van het breedtesportbeleid, een *core business* van de Vlaamse overheid.

⁵ Het gesprek had effectief plaats op 26 mei 2005. De Vlaamse Sportraad onderschreef unaniem de visie en de strategie van de Vlaamse topsportmanager. De enige bedenking was dat het voorgestelde werkmodel uitstekend geschikt was voor de individuele sporten, maar minder voor de ploegsporten.

2. Op welke wijze moeten de federale middelen, inzonderheid de Lottogelden, bestemd voor de sport in het Vlaamse sportbeleid worden ingepast?

Vlaams minister Bert Anciaux zegt in zijn beleidsnota 2004-2009 dat er maar sprake kan zijn van een coherent Vlaams sportbeleid, indien alle overheidsmiddelen voor de sport, inclusief de lottogelden en de federale kredieten bestemd voor de sport, worden samengebracht en vanuit één visie worden besteed.

De Vlaamse Sportraad deelt unaniem het standpunt van de minister.

Coherentie

Het sportbeleid is grondwettelijk de uitsluitende bevoegdheid van de gemeenschappen. De Vlaamse minister van Sport is bevoegd voor het sportbeleid in Vlaanderen, inclusief de subsidiëring. Federale inmenging in het subsidiëringbeleid kan onder geen beding. Federale instanties kunnen met de lottogelden geen eigen subsidiëringcircuit aanleggen.

Inpassing

Sedert het Lambermontakkoord moeten de middelen van de Nationale Loterij die voor subsidiëring in de sport bestemd zijn, via de bevoegde sportministers worden toegekend, met inachtneming van de wettelijke verdeelsleutels. De bevoegde sportministers bepalen de prioriteiten waarvoor de gelden worden besteed. Zo kan de Vlaamse minister voor sport de lottogelden gebruiken om decreten uit te voeren of om bijzondere initiatieven voor de sport te nemen. Overleg met de diverse actoren, waaronder de Vlaamse Sportfederatie (VSF) en het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB), moet het evenwicht helpen vrijwaren tussen topsport en breedtesport, georganiseerd of niet georganiseerd, en tussen structurele acties en unieke initiatieven.

Sponsoring

Er kan een onderscheid worden gemaakt tussen subsidiëring en sponsoring. De Nationale Loterij is een overheidsonderneming met een apart statuut. Elke onderneming wil van de middelen die ze genereert, een gedeelte aanwenden om eigen producten te promoten en zo de onderneming draaiende te houden. De Nationale Loterij behoudt best die mogelijkheid. Anders dreigt een stuk sportsponsoring teloor te gaan en wordt de georganiseerde sport de dupe. Maar de grens tussen sponsoring en subsidiëring is flinterdun. De gemeenschappen moeten erop toezien dat sponsoring niet naar alternatieve subsidiëring afglijdt, die hun sportbeleid kan doorkruisen.

Profileringsdrang

De sponsoring van de Nationale Loterij moet volgens objectieve criteria verlopen, geënt op het ondersteuningsbeleid van de gemeenschappen. Dat zal de transparantie vergroten. Er kan bijvoorbeeld rekening worden gehouden met het aantal wedstrijd- of recreatiesporters binnen een gesponsorde organisatie, of met de sportprestaties. Nu bestaat de indruk dat veel *à la tête du client* wordt geregeld. Met name de federale besteding mist samenhang. Enkele federale ministers kunnen moeilijk de verleiding weerstaan om zich met lottogelden via de sport te profileren.

Geldstromen

Krijgen de gemeenschappen in de toekomst meer lottogelden, moeten die gelden de sport zelf ten goede komen, niet de kanalen waarlangs de decretale subsidiëring van de sport passeert. Overigens wordt het de hoogste tijd om alle openbare en verborgen geldstromen

van de overheid naar de sport in kaart te brengen, niet enkel de lottogelden. De Vlaamse sportminister moet in zijn beleid met die geldstromen rekening kunnen houden.

Minderheidsstandpunt

Eén lid betreurt de vroegere heisa over het feit dat de Nationale Loterij nog buiten de gemeenschappen om werkte. Het resultaat is dat de Nationale Loterij geen sportfederaties meer subsidieert. Helaas gaan niet alle gelden die vroeger naar de sport gingen, nu ook nog naar de sport.

3. Welke taak zou voor de Openbare Omroep in de nieuwe beheersovereenkomst moeten worden ingeschreven inzake sportprogramma's en sportberichtgeving?

Ieder zijn één, klinkt het op de gerestylede Vlaamse openbare televisieomroep. *Ieder zijn SPORT op één*, zou wellicht nog meer mensen aanspreken. Van een omroep die zijn meeste centen bij de belastingbetaler haalt, mag dat niet te veel gevraagd zijn.

Taakomschrijving

De sportieve taakomschrijving van de Vlaamse openbare omroep kan luiden: informeren over en duiden, stimuleren en promoten van sportbeleving en sportbeoefening in ruime zin, van breedtesport tot topsport, met oog voor het hele diverse Vlaamse sportlandschap. Nog een heel eind te gaan dus, van de huidige enge en verschrompelde benadering van enkele sportdisciplines en de veronachtzaming van tal van andere sporten en evenementen. De openbare omroep moet ook worden ingezet in de strijd tegen inactiviteit en sedentarisme, vanuit een gezondheidsperspectief.

Brede sportvisie

De Vlaamse Sportraad pleit voor een zo breed mogelijke sportvisie, met de grootst haalbare variatie in het aanbod. De breedtesport verdient evengoed een plaats op de openbare omroep als de wedstrijdsport en de topsport. Bovendien moeten alle sporten aan bod komen, ook die met minder status of commerciële uitstraling, ook de damessport en de gehandicaptensport. De aandacht moet gelijkmatiger over alle sporten worden verdeeld, ook in de topsport. Een vaak gehoord argument voor de ondersteuning van topsport, is de voorbeeldfunctie. Geen enkele topsporter kan een voorbeeldfunctie waarmaken, als zijn of haar sport niet op het scherm komt.

Sportiviteit

De sport moet positief worden benaderd, met het accent op de sportiviteit. Incidenten moeten worden gerapporteerd, maar niet onnodig uitvergroten. De schandaalsfeer die bij elke dopingkwesatie wordt aangewakkerd, bijvoorbeeld, doet de beeldvorming rond sport en vooral topsport, geen goed.

Bewustmaking

De fysieke conditie van de gemiddelde Vlaming blijft achteruitgaan. Reden waarom het sportaanbod van de openbare omroep zich niet mag beperken tot passieve sportbeoefening. Het sportaanbod op televisie moet bijdragen tot de sportieve bewustmaking, door gezonde sportbeoefening te promoten. Sportstimulerende programma's zijn nodig, voor diverse doelgroepen. Zoveel mogelijk mensen in beweging en aan het sporten krijgen, daar draait het om. Sport als lifestyle, gekoppeld aan het gezondheidsaspect.

Vlaanderen Sportland

Vlaams minister Bert Anciaux wil luidens zijn beleidsnota 2004-2009, de mogelijkheid laten onderzoeken om een TV-programma over sport te maken dat een breed publiek aanspreekt en de maatschappelijke relevantie van de sport aan bod laat komen.

De behoefte aan programma's waarin minder gekende en minder mediagenieke sporten, positief in beeld worden gebracht en becommentarieerd, is reëel. Zulke programma's moeten ook informatie en duiding brengen over wat in de klassieke sportverslaggeving niet of nauwelijks aan bod komt: regelgeving, vrijwilligerswerk, verzekering, medische aspecten zoals preventie van sportletsels en doping, ... Marino Keulen kondigde als sportminister eind 2003 *Vlaanderen Sportland* aan, een programma voor en over de kleinere sporten. Naar verluidt zijn de kredieten voor zo'n programma geschrapt. Dat is zeer te betreuren. Maar het kan ook een aanzet zijn om de kleine sporten in de grote sportprogramma's te integreren. Aan potentiële kijkers geen gebrek.

Sportzender

Mocht er binnen de openbare omroep een permanente sportzender komen, mag de aandacht niet uitsluitend naar de klassieke kijksporten gaan. Een aanzienlijk deel van de zendtijd moet voor andere sporten voorbehouden blijven die in Vlaanderen worden beoefend. Uiteraard zonder financiële consequenties voor de betrokken Vlaamse sportfederaties.

Gelijke behandeling

Doorzichtigheid is geboden inzake uitzendrechten en uitzendkosten. Het kan niet dat de openbare omroep, die overwegend met gemeenschapsgelden werkt, fabelachtige bedragen veil heeft om uitzendrechten voor bepaalde sporten te kopen, terwijl andere sporten voor elke minuut zendtijd moeten betalen. Elke sport van eigen bodem moet recht hebben op een pakket gratis zendtijd. Het is bijvoorbeeld wenselijk dat de openbare omroep kosteloos de rechtstreekse uitzending verzorgt van de belangrijkste Vlaamse kampioenschappen. De uitreiking van de Vlaamse Sportprijzen moet ten minste evenveel aandacht krijgen als de unitaire trofeeën. Een beperkte, wendbare begeleidingscommissie, waarin de sportwereld is vertegenwoordigd, kan de gang van zaken opvolgen.

Commerciële belangen

Kortom, de Vlaamse Sportraad vindt het een fundamentele educatieve taak van de openbare omroep om het brede sportlandschap in beeld te brengen en de Vlaming meer sportminded en sportaktief te helpen worden, los van economische, commerciële of kijkcijfermotieven.

4. Welke visie heeft de Vlaamse Sportraad op de splitsing van federale sportorganisaties en hoe verhoudt zich dit tot de samenstelling van de delegaties voor deelneming aan Europese, Wereld- en Olympische kampioenschappen?

De sport is en blijft een gemeenschapsmaterie. Alle sportorganisaties dienen zich daarnaar te schikken, als ze enigerwijs een beroep willen doen op regionale of lokale overheidssteun. Het gedoogbeleid heeft al té lang geduurd. Vrijheid van vereniging kan geen alibi meer zijn om zich boven de staatsstructuren te verheffen. De ingeslagen weg moet worden voortgezet. Op enkele unitaire restanten na, zijn de meeste Belgische sportbonden trouwens gesplitst. In zowat alle gevallen wordt de splitsing als positief ervaren.

Koepels

Het is perfect mogelijk dat bonden splitsen en een nationale koepel behouden. De meeste van de momenteel erkende Vlaamse sportfederaties werken op die manier. De nationale

koepel dient voornamelijk om aan internationale verplichtingen te voldoen. Het beleid binnen de sportfederaties is een zaak van de Vlaamse en Waalse liga's. De liga's werken in de koepels doorgaans als volwaardige partners.

Deelneming aan internationale wedstrijden

Deelnemen aan Europese kampioenschappen, Wereldkampioenschappen, Wereldspelen en Universiades, moet kunnen met homogeen Vlaamse ploegen. Het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering moeten daar het pad voor effenen. Er zijn precedentes. In sommige sporten, waaronder het voetbal, treden nu al Europese regio's aan. De herkenbaarheid van de Vlaamse atleten op internationale wedstrijden, is een eerste, elementaire stap. Enkel aan de Olympische Spelen kan eventueel nog een nationale Belgische ploeg deelnemen.

Vlaanderen stelt de eigen delegaties samen, dwz atleten en begeleiders. Vlaanderen betaalt daar ook voor. Is er bij internationale ontmoetingen een Belgische delegatie vereist, kan die via de koepel van de betrokken sportfederaties of via een bilateraal overlegorgaan worden samengesteld.

Communautaire evenwichtsoefeningen

Een volledige splitsing van de Vlaamse en Waalse delegaties is de ultieme garantie dat onze beste atleten aan internationale wedstrijden deelnemen en dat we dus de best mogelijke resultaten behalen. Dat betekent dat de pariteit, die nu nog in veel sportfederaties overleeft, moet worden doorbroken. Communautaire evenwichtsoefeningen naar aantallen sporters uit Vlaanderen en Wallonië in nationale Belgische delegaties, zijn uit den boze. Kwaliteit en prestaties zijn de enige norm. Enkel de beste atleten komen voor selectie in aanmerking. Dat kunnen 100% Vlamingen of 100% Walen zijn. Ook de financiële middelen moeten volgens kwalitatieve criteria en prestaties worden verdeeld. Overigens is de samenstelling van de delegaties de jongste jaren sterk geëvolueerd. Er worden al meer Vlaamse dan Franstalige atleten uitgestuurd.

Druk uitoefenen

Sportbonden die niet aan de Vlaamse decreten voldoen, gaan op het lokale vlak nog altijd met het leeuwendeel van de subsidies aan de haal. Dat kan niet. Sportfederaties die zich niet wensen te conformeren, moeten van elke vorm van overheidssteuning verstoten blijven. Door hun strakke houding sluiten ze zichzelf uit van directe subsidiëring én van indirecte steun, zoals het gebruik van sportterreinen of sportzalen, of politiecontrole naar aanleiding van wedstrijden. Geen enkel pressiemiddel voor splitsing mag onbenut blijven.

5. Welke visie heeft de Vlaamse Sportraad over het sportinfrastructuurbeleid, en in het bijzonder de samenwerking tussen de diverse overheden?

De jongste jaren zijn op het vlak van de sportinfrastructuur grote inspanningen geleverd, door de Vlaamse zowel als de provinciale, stedelijke en gemeentelijke overheden. Maar de behoefte aan renovatie en aan nieuwe accommodaties stijgt sneller dan het aanbod, vooral lokaal. De komende jaren wordt infrastructuur wellicht het belangrijkste aandachtspunt in het sportbeleid.

Bevoegdheid

Sportinfrastructuur maakt deel uit van het algemene, voorwaardenscheppende sportbeleid en is dus een bevoegdheid van de gemeenschappen. Nationale instanties die op dit terrein initiatieven willen nemen, plegen dus best eerst overleg met de gemeenschappen.

Behoeftonderzoek

De basis van een goede infrastructuurpolitiek is een wetenschappelijk verantwoord onderzoek naar de lokale en bovenlokale behoeften, voor alle sporttakken, vanuit een ruimtelijk zowel als sportief oogpunt. Zo'n behoeftonderzoek moet de tekorten of witte vlekken, maar ook het overaanbod in kaart brengen, en die opmeting up-to-date houden. Een behoeftonderzoek is een elementair beleidsinstrument en een kerntaak van de Vlaamse overheid.

Prioriteitenlijst

Het behoeftonderzoek moet uitmonden in een prioriteitenlijst en in afspraken tussen de Vlaamse overheden over vestigingsplaatsen van nieuwe sportinfrastructuur en over de taakverdeling inzake constructie en exploitatie. De prioriteitenlijst zal rekening houden met het doel van de infrastructuur: algemeen of sporttakgebonden; met het gebruiksniveau: topsport, wedstrijdsport, breedtesport; en met samenwerkingsmogelijkheden: overheden, sportfederaties, clubs, particulier initiatief, ...

Optimalisering

De eerste beleidsprioriteit is maximale toegankelijkheid en optimaal gebruik van alle bestaande sportinfrastructuur garanderen. Sportinfrastructuur van scholen, bijvoorbeeld, moet na schooltijd worden opengesteld voor de lokale sportgemeenschap, en zo nodig ook voor topsporters. Dat veronderstelt een nog betere samenwerking binnen de driehoek gemeente - onderwijs - sportclub en sportfederatie. Sportinfrastructuur moet ook open zijn voor doelgroepen die overdag sporten, senioren bijvoorbeeld. De huurprijs voor sportclubs moet zo laag mogelijk zijn. Dat maakt deel uit van de overheidssteun.

Kerntakendebat

De oprichting van topsportinfrastructuur is een taak voor de Vlaamse overheid, bovenlokale infrastructuur is een taak voor de provinciale overheid, basisinfrastructuur is voor de lokale overheid, conform het kerntakendebat.

Coördinatie en samenwerking

Overheden moeten zoveel mogelijk samenwerken, om de bouw- en exploitatiekosten van sportinfrastructuur te drukken en de bezettingsgraad te verhogen. De provinciale of gemeentelijke autonomie mag een efficiënte coördinatie niet in de weg staan. Tot op heden zijn alle suggesties en raadgevingen van hogere overheden vrijblijvend. Dat leidt soms tot ongerijmde situaties. De geplande wielerpistes in Brugge én Oostende, op een boogscheut van elkaar, zijn een treffende illustratie van hoe het niet moet. Sportfederaties moeten nog nauwer bij projecten worden betrokken. Federaties niet horen, resulteert in onevenwichtige spreiding van sportinfrastructuur en in tekorten op het vlak van technische normering en functionaliteit. Afspraken zijn verder nodig met de particuliere sector. De publiek-private samenwerking of PPS biedt de investeringen van elke betrokken partner een meerwaarde.

Sportinfrastructuurfonds

Infrastructuurtekort is één van de grote knelpunten voor de sportpromotie en clubwerking. Het kerntakendebat mag niet beletten dat de oprichting wordt onderzocht van een sportinfrastructuurfonds, voor sportspecifieke én multifunctionele sportinfrastructuur. Daarnaast zijn meer gerichte incentives nodig voor de oprichting van lokale, kleinschalige accommodaties, onder meer om normen en kwaliteitseisen te kunnen stellen. In elk geval zijn op elk beleidsniveau voldoende extra middelen nodig, geen kruimels, voor de verdere uitbouw en modernisering van sportaccommodaties. Dat blijkt onder meer uit de bevraging van de Vlaamse sportschepenen, naar aanleiding van de Staten-Generaal van de Sportclubs,

eind 2003 in Gent.

Sportadministratie

Alle Vlaamse beleidsmakers moeten toegang hebben tot de bestaande Bloso-databank van sportinfrastructuur in Vlaanderen. Wie andere instanties om informatie vraagt, moet de ingezamelde informatie nadien voor die instanties beschikbaar stellen. De renovatie en de profilering van de Bloso-centra en de toenemende samenwerking van de sportadministratie met andere overheden, zijn positieve ontwikkelingen, die moeten worden voortgezet. Een vraag die daarbij rijst, is of de Vlaamse overheid al haar sportcentra zelf moet exploiteren. Voor de exploitatie van haar toeristische centra werkt de Vlaamse overheid uitsluitend met erfpachtovereenkomsten. De Bloso-centra mogen geen oneerlijke concurrentie betekenen voor het particulier initiatief. Integendeel moeten particuliere initiatieven in de Bloso-centra worden aangemoedigd.

Inspraak

De sportsector moet op elk niveau mee kunnen praten over projecten rond leefmilieu en ruimtelijke ordening die sportieve implicaties hebben, zoals VLAREM en het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Een herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen zal nodig zijn om voldoende oppervlakte vrij te maken voor nieuwe sportaccommodaties. Voor zonevreemde accommodaties moet een passende en definitieve oplossing worden gezocht.

Alternatieve infrastructuur

Meer aandacht moet gaan naar de sportieve inrichting van speelplaatsen en speelpleinen. Speelstraten kunnen jongeren ook meer bewegingsmogelijkheden bieden. Vlaanderen telt tal van wandelpaden en fietsroutes, los van de klassieke wegeninfrastructuur. Veilig wandelen en fietsen is van levensbelang. De sport kan hier een bijdrage leveren. Maar voor duurzame oplossingen moeten alle departementen de handen ineenslaan. Op termijn moet een netwerk tot stand komen van onderling verbonden routes, zoals in Nederland, bijvoorbeeld in vroegere spoorwegbeddingen.

3.2. ADMINISTRATIEVE VEREENVOUDIGING, SPORTMODEL EN SPORTSTRUCTUREN, VLAAMSE TRAINERSSSCHOOL, SPORTSTIMULERING VOOR PERSONEN MET EEN HANDICAP

- *Document 123*
- *Advies van 26 juli 2005*

Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, legde op 20 oktober 2004 de volgende vragen voor advies aan de Vlaamse Sportraad voor.

De minister reageerde daarmee op het memorandum dat de Vlaamse Sportraad naar aanleiding van de Vlaamse verkiezingen van 2004, aan de Vlaamse beleidsmakers bezorgde.

1. *Welke concrete administratieve vereenvoudiging kan u voorstellen?*
2. *Welke maatregelen stelt u voor om de bestaande sportstructuren (meer) als hefboomen in te zetten?*
3. *Hoe dient een eigen Vlaams sportmodel (van breedtesport tot topsport) er volgens u uit te zien?*
4. *Welke lacunes vertoont volgens u de Vlaamse Trainersschool?*
5. *Welke beleidsacties dienen er ondernomen te worden in verband met de sportstimulering voor personen met een handicap?*

De Vlaamse Sportraad richtte op zijn plenaire vergadering van 27 oktober 2004, vier werkgroepen op, om de adviezen voor Vlaams minister Bert Anciaux voor te bereiden.

- Werkgroep *administratieve vereenvoudiging*, met als voorzitter Jan Korthout.
- Werkgroep *sportmodel en sportstructuren*, met als voorzitter Katrien Van Kets.
- Werkgroep *Vlaamse Trainersschool*, met als voorzitter Sonia Vanden Broeck.
- Werkgroep *sporters met een handicap*, met als voorzitter Philippe Mees.

Elke werkgroep kwam 2 keer bijeen. Aan de werkgroepvergaderingen namen naast leden van de Vlaamse Sportraad, ook externe deskundigen uit betrokken sectoren deel.

De Vlaamse Sportraad bracht, op basis van de aanbevelingen van de werkgroepen en na verscheidene besprekingen binnen het dagelijks bestuur en op plenaire vergaderingen, in de loop van 2005 het volgende advies uit.

1. *Welke concrete administratieve vereenvoudiging kunt u voorstellen?*

De behoefte aan administratieve vereenvoudiging wordt andermaal sterk beklemtoond in het jongste Vlaamse regeerakkoord, uit 2004.

(Hoofdstuk IX)

[...] Administratieve vereenvoudiging blijft een noodzaak.

Eenvoudige procedures binnen de overheid, en tussen de overheid enerzijds en de burgers en ondernemingen anderzijds, zorgen voor een effectiever en efficiënter bestuur. [...]

De woorden *vereenvoudigen* en *vereenvoudiging* komen in het Vlaamse regeerakkoord niet minder dan 30 keer voor.

Onder de rubriek Sport zegt het Vlaamse regeerakkoord:

(Hoofdstuk VII, punt B)

[...] We moderniseren de regelgeving en dragen bij tot sportvernieuwing. [...]

We verminderen het aantal regels en de controle erop (voor federaties, gemeenten,...) en richten

deze sterker op (sport)kwaliteit. [...]

Administratieve vereenvoudiging was al een topprioriteit van de vorige Vlaamse bewindsploeg. Om de evolutie op het terrein te beoordelen, ging de Vlaamse Sportraad te rade bij de Vlaamse Sportfederatie (VSF) en bij het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB). Beide instanties hadden voordien steekproefsgewijs hun achterban geconsulteerd.

Alle goede voornemens van de Vlaamse overheid ten spijt, kon de Vlaamse sportwereld de jongste jaren geen spectaculaire inkrimping van de papierberg vaststellen. Veeleer het tegendeel, zo bleek uit reacties. Sportfederaties en sportdiensten nemen daarbij niet enkel decreten en besluiten op de korrel, maar ook de reglementeerdrijf van de administratie – administratie in het algemeen, niet enkel de sportadministratie. Bij de implementatie van decreten en besluiten legt de administratie allerlei regels op die in de eerste plaats haar eigen werkcomfort moeten verhogen, niet dat van de gebruiker.

Reglementitis

De meeste opmerkingen slaan op het beleidsplan dat sportfederaties op moeten stellen. De leidraad voor de opmaak van het beleidsplan is omslachtig. Sportfederaties worden in een administratief keurslijf gewrongen dat het decreet niet voorzag. Het gevolg is dat veel sportfederaties 2 beleidsplannen maken: eentje voor de administratie om te controleren, en één om echt mee te werken.

De administratie geeft nog andere instructies die voor sportfederaties moeilijk haalbaar zijn. Zo valt de timing om begrotingen en een financiële planning in te dienen, te vroeg.

Een ander voorwerp van kritiek zijn de uitvoeringsbesluiten voor de sportfederaties, met name de uitvoeringsbesluiten voor de sportkampen en de jeugdsport, binnen de facultatieve opdrachten. De complexiteit van die besluiten en de papierwinkel die ze met zich brengen, weerhouden sportfederaties ervan om projecten in te dienen. Het aantal aanvragen over de voorbije jaren illustreert dat.

Gelijksoortige vaststellingen komen er uit de hoek van de sportdiensten. Het valt op dat heel wat steden en gemeenten ervoor terugdeinzen om een erkenning en subsidiëring van hun sportdienst aan te vragen. Zou het kunnen dat ze de financiële baten niet op vinden wegen tegen de administratieve lasten? ⁶ Een erkende en gesubsidieerde sportdienst voor elke stad en gemeente, blijft het streefdoel. Administratieve vereenvoudiging zal daar beslist toe bijdragen.

Naast de structurele regelgeving, zijn er ook bedenkingen bij projectgebonden regels: voor het te vroeg gesneuvelde Contract JeugdSport, bijvoorbeeld. Organisaties die aan projecten deel willen nemen, krijgen een vloedgolf van richtlijnen en administratieve verplichtingen over zich heen, waardoor ze makkelijk afhaken. Bovendien veranderen richtlijnen soms in de loop van een project – terwijl het toch een ongeschreven wet is om de spelregels tijdens de wedstrijd niet te wijzigen.

⁶ Op te merken valt dat sportfederaties en sportdiensten in een totaal verschillende administratieve context werken. De werknemers bij sportfederaties zijn overwegend jonge mensen, die vaak verdwijnen zodra ze een job vinden die hen beter ligt. Er is een groot personeelsverloop. Sportdiensten werken vaker met ervaren statutair personeel, dat een heel administratief apparaat achter zich heeft. Dat heeft een weerslag op de behoefte aan administratieve vereenvoudiging. Nogal wat sportfederaties verkiezen gedetailleerde richtlijnen, omdat ze onvoldoende professioneel bezig zijn om zelfstandig te kunnen werken. Als sportfederaties en sportdiensten iets gemeen hebben, is het dat ze door de vele administratieve verplichtingen onvoldoende aan veldwerk toekomen – terwijl dat toch hun *core business* is.

Rode draad

Administratieve vereenvoudiging is voor de Vlaamse Sportraad geen onbekend thema. De vraag om administratieve vereenvoudiging loopt als een rode draad door de adviezen die de Vlaamse Sportraad sedert zijn installatie in 1999 uitbracht. Herhaaldelijk werd op het hoge Kafka-gehalte van bestaande of nieuwe regelgeving gewezen. Zo ook in het advies bij het jongste decreet en vooral de uitvoeringsbesluiten voor de sportfederaties.

De Vlaamse Sportraad ziet mogelijkheden voor administratieve vereenvoudiging niet enkel in de regelgeving. Ook de structuren, de datacommunicatie tussen de overheid en de sportwereld, en de geldstromen die van de overheid naar de georganiseerde sport vloeien, kunnen doorzichtiger. Dat die punten veel onderlinge raakvlakken vertonen, spreekt voor zich.

Documentenstroom

Om te beginnen moet de documentenstroom kritisch worden geanalyseerd en geclusterd, gerationaliseerd en ingedijkt, zodat er geen tijd en energie meer verloren gaan aan stukken die de overheid elk jaar opnieuw vraagt, of die de overheid niet leest of gebruikt, of die de overheid zelf makkelijker kan bemachtigen dan de gebruiker.

Responsabilisering

In de regelgeving moet drastisch worden gesnoeid. Prioritair is een nieuw decreet voor de sportdiensten. Sleutelwoorden: deregulering, responsabilisering, elementaire rapportering. Vooral de financiële rapportering kan een stuk eenvoudiger. Sportdiensten worden al door de gemeentelijke overheid, met name de ontvanger gecontroleerd, gemeenten door de provincie. Sectoriële controle door de sportadministratie is deels overbodig en getuigt niet van veel vertrouwen in de verruiming van de lokale verantwoordelijkheid.

Convenanten

De subsidiëring evolueert best in de richting van convenanten, met resultaatverbintenis, bij voorkeur over verscheidene jaren gespreid. Het accent moet op output liggen, dwz de realisatie van de doelstellingen, en niet op input of proces. Aan de convenanten kan een enveloppenfinanciering worden gekoppeld. Maar enveloppenfinanciering is niet de ultieme administratieve vereenvoudiging. Een evenwicht, een gulden middenweg vinden tussen vrij initiatief, en begeleiding en toezicht, daar komt het op aan.

Beleidsplan

Het omslachtige beleidsplan voor de sportfederaties moet een bruikbaar model worden, dat de administratie daadwerkelijk verlicht. De onderdelen van het beleidsplan kunnen korter, duidelijker en meer *to the point*. Bijvoorbeeld per opdracht een korte doelstelling, motivering en raming van de kostprijs. De rapportering kan een aanvulling zijn bij het beleidsplan, met de resultaten en de reële kostprijs.

Constante wijzigingen in de administratieve richtlijnen leiden tot complexiteit.

Bezint eer ge begint is een goede stelregel, ook voor het beleidsplan, zodat niet jaarlijks de opmaak of de manier van rapporteren moeten worden gewijzigd.

Er wordt voorgesteld om de Quasimodo-methode na 2 jaar te evalueren. Indien blijkt dat sportfederaties daardoor een beter beleid voeren, moet het beleidsplan aan die methode worden aangepast. Dus niet omgekeerd, zoals nu, met zeer ingewikkelde verwijzingen tot gevolg, waar niemand nog mee kan werken – behoudens de administratie, wellicht.

Boekhouding

Meer transparantie is wenselijk in de boekhouding, zodat de acties van de sportfederaties rechtstreeks in de boekhouding terug zijn te vinden. De boekhouding moet maw beter op de concrete werking van de sportfederatie worden afgestemd. Ook dat is administratieve vereenvoudiging.

Datacommunicatie

De Vlaamse Sportraad stelt voor om de communicatie tussen de overheid en de sportwereld zoveel mogelijk, op termijn zelfs uitsluitend, digitaal te laten verlopen. Neem nog eens het beleidsplan. De sportfederatie maakt een beleidsplan voor 4 jaar, waarvan een aantal items zowel bij de jaarlijkse aanvraag als bij de rapportering terugkeren. In plaats van jaarlijks blanco documenten op te sturen, zou de administratie de vorige versie van het beleidsplan digitaal kunnen bezorgen, zodat de sportfederatie enkel de wijzigingen sedert het vorige werkjaar dient aan te brengen. Dat vereenvoudigt het werk voor de sportfederatie én de analyse door de administratie. Bovendien is er continuïteit in de uitwerking en de opvolging van het beleidsplan.

Internet

Het moet mogelijk zijn om digitale invulformulieren te creëren via het internet – vergelijk tax-on-web voor de belastingen, maar dan beter. Zo kan de aanvrager snel en papierloos alle gewenste informatie verstrekken. De subsidieverstrekker heeft met één druk op de knop alle info én desgewenst ook statistieken.

Databanken

Een goede aanzet tot de noodzakelijke digitalisering, kan een centrale sportdatabank zijn. Nu werken elke organisatie, elke dienst of afdeling, met eigen databanken. Het gevolg is dat gemeenten bijvoorbeeld, bijna constant worden bevroegd. Omgekeerd moet de kleinste gegevenswijziging in elke databank apart worden ingebracht, wellicht tientallen keren. Er wordt massaal dubbel werk verricht. Een integratie van bestaande databanken is wenselijk. Integratie veronderstelt een standaardisering van gegevens. Hoe langer de integratie wordt uitgesteld, hoe moeilijker ze wordt, wegens toenemend risico van incompatibiliteit.

Waarom niet beginnen met één infrastructuurdatabank, door iedereen vrij raadpleegbaar, met alle sportinfrastructuur en infrastructuurgerelateerde informatie (ruimtelijke ordening, milieu, VLAREM, ...)? De Vlaamse sportadministratie kreeg in het kerntakendebat als opdracht om een databank van de sportinfrastructuur in Vlaanderen aan te leggen. Niets belet dat daarvoor partners worden gezocht en dat de ingezamelde informatie voor iedereen toegankelijk is. Integendeel, wie info vraagt aan gemeenten en sportorganisaties, wordt verondersteld ook voor return te zorgen.

Digitaal loket

Ideaal zou een digitaal loket zijn, een soort van kruispuntbank met alle informatie waarvoor overheden, semi-overheden en gebruikers bij de sportsector aankloppen. Elke partner brengt zijn eigen gegevens in. De gegevens zijn door iedereen vlot consulteerbaar. Een digitaal loket moet ontstaan door samenwerking van de verschillende partners, zonder een nieuwe structuur op te zetten.

Geldstromen

De Vlaamse Sportraad dringt al jaren op een onderzoek aan naar de geldstromen van de overheid naar de georganiseerde sport in ons land. Een ordening van die geldstromen zou de administratieve vereenvoudiging voor overheid én gebruiker alweer een stap dichterbij

brengen. Vlaams minister Bert Anciaux gaf ondertussen opdracht voor een onderzoek aan het Steunpunt *Sport, Beweging en Gezondheid*. De Vlaamse Sportraad vindt dat een uitstekend initiatief.

Leeftijdscategorieën

Een andere mogelijkheid voor administratieve vereenvoudiging ligt in de indeling in leeftijdscategorieën. Leeftijdscategorieën is het soort van informatie dat vandaag op verschillende beleidsniveaus – de sportadministratie, universiteiten voor studieopdrachten, provincies, gemeenten – wordt opgevraagd, maar iedere keer onder een andere vorm of volgens een andere indeling. De informatie wordt gebruikt voor statistische verwerking en keer op keer hangen er subsidies, bouw van accommodaties en dergelijke van af. Eenvormigheid zou niet enkel de administratie verlichten, maar ook voor meer duidelijkheid zorgen.

Structuren

Zie advies sportmodel, vraag 3. Het Vlaamse sportlandschap kan nog verder worden gerationaliseerd. Doorzichtige structuren, met een duidelijke taakafbakening, komen de administratieve vereenvoudiging ten goede en zorgen voor een efficiënte aanwending van de financiële middelen.

Arbeidsovereenkomsten

De niet sportieve administratieve verplichtingen zijn er de jongste jaren ook niet eenvoudiger op geworden. De BTW-aangiften bijvoorbeeld, werden een stuk complexer. Maar vooral de arbeidsovereenkomsten slopen veel energie op. Voor iedereen die voor een sportfederatie eender welke soort prestatie verricht, is een werknemerssteekkaart nodig. Tot zover geen probleem. Maar dan begint het pas. Elke prestatie of activiteit vereist een afzonderlijke arbeidsovereenkomst, door beide partijen te ondertekenen en eventueel met de post te bezorgen, een DIMONA-aangifte met ontvangstbewijs, een vakantieattest, de berekening van het vakantiegeld, het loonbriefje, dat alles elke keer te printen, kopiëren en klasseren. Erg omslachtig en veel werk. Verdere digitalisering moet ook hier een oplossing bieden.

RSZ

Een ander probleem dat de sportsector én de Vlaamse Gemeenschap overstijgt, maar waar zeker ruimte is voor administratieve vereenvoudiging, is de RSZ. Wie minder dan 30 dagen per jaar werkt, wordt uiteindelijk vrijgesteld. Maar ondertussen hebben sportfederaties en andere werkgevers wel een pak tijd gestopt in administratieve procedures allerhande. Misschien kan de federale staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging daar zijn tanden eens in zetten, ipv regels uit de jaren 1800 af te schaffen.

Ruimtelijke ordening

Kafka voelt zich overal thuis, ook op Zolder. Andere sportdomeinen kunnen beter op hun hoede zijn, daarom deze situatieschets.

Het Circuit Zolder ligt in een recreatiegebied en heeft een klasse 1 exploitatievergunning tot 2019. Inzake ruimtelijke ordening is er dus geen vuiltje aan de lucht. Sportactiviteiten kunnen perfect worden georganiseerd, mits de beperkingen opgelegd in de vergunning worden nageleefd. Eén van de troeven van het Circuit Zolder is de bosrijke omgeving. Ook binnen het domein is er veel groen. Het Circuit Zolder huurt het domein van de gemeente Heusden-Zolder. De huurovereenkomst loopt tot 2045. Aangezien het een gemeentelijk domein betreft, klasserde de afdeling Bos & Groen van de Vlaamse Gemeenschap, een

aantal bosrijke percelen binnen het domein als bos. Zo vallen die percelen onder het bosdecreet. Bijgevolg kan het Circuit Zolder die zones niet meer als tijdelijke camping, parking, of voor de opslag van materiaal gebruiken. Dat schept een vrijwel onmogelijke situatie. Het enige dat het Circuit Zolder kan doen om aan de zeer beperkende maatregelen van het bosdecreet te ontsnappen, luidt de conclusie van Bos & Groen, is alle bomen kappen. Het Circuit Zolder zal dat uiteindelijk moeten doen. Zeer tegen zijn zin, want ze hadden het groen liever behouden. De bomen kappen, is een pijnlijke, dure en omslachtige operatie; het begint al met de aanvraag van een kapvergunning. Maar het is vooral absurd. Concreet wordt voorgesteld om klasse 1 vergunde sportdomeinen aan de toepassing van het bosdecreet te onttrekken, en vergunninghouders positief te stimuleren om een milieuvriendelijk beleid te voeren.

Besluit

Op de Vlaamse sportadministratie is veel individuele goodwill aanwezig om sportclubs, sportfederaties, en sportdiensten, inzake administratieve vereenvoudiging een heel eind tegemoet te komen. Maar de officiële weg is nog lang.

Wat de sportwereld graag wil, is een administratie ten dienste van de sportfederaties en de sportdiensten, geen sportfederaties en sportdiensten ten dienste van de administratie.

De Vlaamse Sportraad neemt zich voor om in zijn toekomstige adviezen, consequent elke nieuwe regelgeving aan die stelregel te toetsen.

2. *Welke maatregelen stelt u voor om de bestaande sportstructuren (meer) als hefboomen in te zetten?*
3. *Hoe dient een eigen Vlaams sportmodel (van breedtesport tot topsport) er volgens u uit te zien?*

Het Vlaamse regeerakkoord uit 2004 zegt onder hoofdstuk VII, punt B (Sport):

De Vlaamse regering zal in overleg met onder meer de sportclubs en hun federaties, de gemeenten en het onderwijsveld een eigen Vlaams sportmodel uitwerken dat aandacht besteedt aan kwalitatieve opleiding, aangepaste infrastructuur en een duurzame financiering.

De beleidsnota Sport 2004-2009 zegt onder punt 5 (Strategische Doelstellingen), item 5.3 (Het verhogen van de efficiëntie en effectiviteit door het streven naar een geoptimaliseerde structuur voor de sport met duidelijk afgebakende beleidsverantwoordelijkheden):

[...] Het regeerakkoord vermeldt het uitwerken van een eigen Vlaams sportmodel dat in overleg dient tot stand te komen. Dit sportmodel bestaat uit twee luiken, nl. een sport voor allen-model en een topsportmodel.

5.3.1. Het creëren van een eigen Vlaams sport voor allen-sportmodel

Vlaanderen is steeds koploper geweest en heeft vaak als model gestaan voor andere landen wat betreft de structuur van de sport voor allen. Toch wijzen de huidige sportparticipatiecijfers er op dat Vlaanderen momenteel achterop hinkt. Derhalve zal het Vlaams sport voor allen-model onder de loupe gelegd worden en waar nodig bijgestuurd worden tot een (ver)nieuw(d) sport voor allen-model. Het creëren van een dergelijk effectief en efficiënt sportmodel zal in overleg met alle actoren (schoolsport, gemeentelijke en provinciale sportdiensten, sportclubs en federaties, ...) tot stand komen.

5.3.2. Het creëren van een eigen Vlaams topsportmodel

Een efficiënt topsportbeleid voeren vergt:

- *een performante, eenvoudige en onafhankelijke beslissingsstructuur*
- *korte lijnen voor het nemen van beslissingen*

- *samenwerking tussen alle beleidsactoren die verantwoordelijkheid dragen ivm topsport (BOIC, Bloso, VSF, Ministerie Vlaamse Gemeenschap-Cel Sport en universitaire topsportexpertisecentra)*
- *advies van ex-topsporters en experts*
- *een managementstructuur met kennis en ervaring van topsport.[...]*

De Vlaamse Sportraad pretendeert niet hét nieuwe sportmodel uit te kunnen tekenen waar alle actoren op het sportveld zich genoegzaam in herkennen. Vlaams minister Bert Anciaux stelt in zijn beleidsnota, geheel terecht, dat zo'n sportmodel in nauw overleg met alle actoren tot stand moet komen. De Vlaamse Sportraad wil beleidsmakers wel graag enkele hints geven over factoren die bij de uitwerking van een Vlaams sportmodel een rol kunnen spelen.

Pijlers

Voor de Vlaamse Sportraad lijkt het niet de minste twijfel dat Vlaanderen over zeer degelijke sportstructuren beschikt. Het huidige Vlaamse sportmodel steunt op vijf belangrijke pijlers.

- Het Vlaamse niveau, met aansturing door een Vlaams minister die voor het totaalpakket van de sport bevoegd is, bijgestaan door een ter zake kundige administratie.
- Het lokale, gemeentelijke niveau, waarvan mag worden verwacht dat het in de nabije toekomst aan belang zal winnen.
- Het uitgebreide en uitstekende netwerk van sportfederaties, met een keur van sportclubs.
- Zelforganisatie door de burger.
- Subsidiariteit op decretale basis, als beleidsuitgangspunt.

Die pijlers zijn essentieel voor een efficiënt en duurzaam Vlaams sportbeleid. Maar bij elke pijler kunnen een aantal kanttekeningen worden geplaatst.

Vlaams niveau

De aansturing op het Vlaamse niveau heeft een administratieve molen van formaat op gang gebracht en verliest daardoor aan slagkracht. Aansturen is stimuleren en motiveren, veeleer dan reglementeren en controleren.

Lokaal niveau

Het lokale niveau is de ideale draaischijf voor het sportbeleid, wegens het nauwe contact tussen overheid en burger. Maar efficiëntie en effectiviteit van het lokale sportgebeuren kunnen beter. Na 3 decennia decretale subsidiëring, heeft nog altijd maar de helft van de Vlaamse gemeenten een erkende sportdienst.

Sportfederaties en clubs

De jongste jaren werd er, onder impuls van het Vlaamse niveau, grote structurele vooruitgang geboekt, met de oprichting van diverse samenwerkingsverbanden. Maar het landschap van sportfederaties en sportclubs kan nog transparanter. De relatie overheid – sportfederatie moet eenvoudiger. Sportclubs verdienen meer aandacht van de lokale overheid. De club is de plaats van de actie. Federaties zijn een, weliswaar noodzakelijke, bestuursvorm. Clubs zijn mooie voorbeelden van zelforganisatie.

Zelforganisatie

De zelforganisatie door de burger is de achilleshiel van de sport: essentieel, maar kwetsbaar. De overheid moet engagement van de burger uitlokken en aanwakkeren. *Doen doen* blijft de boodschap, ook al die jaren na het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen. De overheid nam in het verleden massa's goede initiatieven, die ze nu moeilijk los kan laten. De overheid

moet op het juiste moment terugtreden, de burger responsabiliseren. De essentiële rol van de overheid ligt in de ondersteuning van burgerinitiatieven.

De vraag rijst of de burger ondertussen niet te veel van de overheid verwacht. Wordt de sportadministratie ondertussen niet te veel als sportorganisator gezien, waardoor de burger zich als klant gaat gedragen, en zijn betrokkenheid afneemt? Zelforganisatie stimuleren en ondersteunen, moet prioritair worden, met behoud van de decreten weliswaar. De burgers in de georganiseerde en niet georganiseerde sport vormen een sociaal netwerk dat buiten de sport zijn gelijke niet kent en dat decretaal verankerde steun verdient.

Subsidiariteit

Het subsidiariteitsprincipe moet gehandhaafd blijven, op decretale basis. De decretale relatie tussen de overheid en de burger, die de georganiseerde sportwereld zekerheid waarborgt om te kunnen werken, is fundamenteel.

Subsidiariteit mag geen automatisme zijn. Bestaande decreten moeten op regelmatige basis worden geactualiseerd. Continue effectmeting is aangewezen.

Missing links

Twee cruciale schakels ontbreken in het huidige Vlaamse sportmodel:

- een link tussen sportfederaties (en sportclubs) en sportdiensten;
- een link tussen sportfederaties (en sportclubs) en onderwijs.

De oprichting is wenselijk van een overlegorgaan van sportfederaties en sportdiensten, in opvolging van de Staten-Generaal van de Sportclubs, uit 2003. Het onderwijs kan best bij dat overleg worden betrokken.

Complementariteit

Sportfederaties en sportdiensten worden soms als concurrenten voorgesteld. Ze kunnen ook complementair werken. Zo moeten de sportdiensten volgens het decreet anno 2005 aan sportpromotie doen. Ze hoeven daarvoor niet op het terrein van de sportfederaties te komen. Ze kunnen op de niet georganiseerde sporter focussen, en hem de weg wijzen naar club en sportfederatie. Een overlegorgaan sportfederaties – sportdiensten, zoals hierboven voorgesteld, kan veel energieverspilling voorkomen. Samenwerking tussen structuren komt overigens ook de administratieve vereenvoudiging ten goede.

Disfuncties

Vlaanderen heeft goede sportstructuren, maar we leven in een moeilijk land, met heel veel pijnpunten. De politieke situatie is voor de sport verre van ideaal. De nationale structuren zijn een pijnlijk knelpunt. Op het sportorganisatorische vlak werken bepaalde structuren remmend ipv stimulerend. Organisaties als het BOIC, de KB Voetbalbond, de Nationale Loterij en de Koning Boudewijnstichting, doorkruisen geregeld het Vlaamse sportbeleid.

Confederaal model

Een doorgedreven confederaal model, waarin bijvoorbeeld de Vlaamse Sportfederatie samenwerkt met een Vlaams Olympisch Comité, blijft het na te streven ideaal.

Rationalisering

Ondertussen is er binnen het Vlaamse sportlandschap ruimte voor verdere rationalisering. Doorzichtige structuren, met een duidelijke taakafbakening, vereenvoudigen de administratie en zorgen voor een efficiënte aanwending van de financiële middelen, zoals in het eerste deel van dit advies werd aangegeven.

Zo valt bijvoorbeeld het naast elkaar bestaan van de provinciale sportdiensten (provincie) en

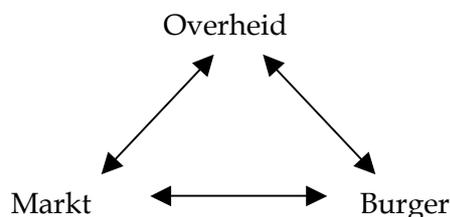
de provinciale inspectiediensten (Vlaamse sportadministratie) nog moeilijk te verdedigen. Nauwe samenwerking moet op termijn tot samensmelting leiden.

Bottom up

De sport is in essentie een lokaal gebeuren. De structuren moeten erop gericht zijn om het lokale gebeuren te faciliteren en te dynamiseren. Maar juist daar gaat het vaak verkeerd. Veel structuren hebben een stevige bovenbouw (professionele aanpak), terwijl de onderbouw deels is verwaarloosd (vrijwilligerswerk, hoewel op zich van onschatbare waarde). Er wordt te veel *top down* gewerkt. In een economische context is dat moeilijk denkbaar. *Bottom up* is de enige logische manier van werken, ook in de sport. Dat geldt voor sportclubs ten opzichte van sportfederaties en sportdiensten, zowel als voor sportfederaties en sportdiensten ten opzichte van de Vlaamse overheid.

Evenwicht

Sport en sportbeleid zijn een vorm van samenwerking en een evenwichtsoefening tussen overheid, markt en civiele samenleving. Elke partner heeft een eigen rol en opdracht.

- Overheid = voorwaardenscheppend
 - Wettelijk kader
 - Stabiele financiering
 - Infrastructuurbeleid
 - Professioneel kader
 - Kwaliteitscontrole
 - Coördinatie en stimulering, promotie en bewustmaking, *doen doen*, dáár inspringen waar de burger en de markt het níet redden
- Markt = ondernemend en ondersteunend
 - Organisatie
 - Beheer en exploitatie
 - Economische groei
 - Promotie en bewustmaking
 - Stabiele sponsoring
 - Bespeelt de media
 - Zorgt voor entertainment
 - Zorgt voor sportgoederen
 - Doet een direct sportaanbod
 - Heeft een ondersteunende rol als sponsor
- Civiele samenleving = zelforganiserend
 - Zelf organiseren en uitvoeren
 - Netwerken opzetten (clubs, informele groepen, ...)
 - Overkoepelen (sportfederaties, samenwerkingsverbanden, ...)
 - Vrijwilligerskader invullen
 - Innoveren
 - Rekruteren

De sport dient een middenpositie te handhaven tussen deze 3 factoren. Wanneer de drie optimaal samenwerken, wordt een enorme *hefboomfunctie* gerealiseerd en komt het ideale

sportmodel binnen bereik.

In Vlaanderen is er tussen de 3 grote spelers een behoorlijk evenwicht. De kern ligt vrijwel in het midden van de driehoek. Wel bestaat het gevaar dat de overheid te veel naar zich toetrekt. De overheid betreedt geregeld het terrein van de burger. De overheid vertoont zich ook op de markt, in de topsport bijvoorbeeld. Door de oneigenlijke rol die de overheid zich bijwilt toemeet, bestaat het risico dat andere actoren steeds meer op de overheid gaan leunen. Dat vermindert de betrokkenheid van de burger.

Tweesporenbeleid

De breedtesport en de topsport situeren zich verschillend in het bovenstaande kader. De topsport wordt in Vlaanderen de jongste jaren erg afhankelijk gemaakt van de overheid. Dat doet aan een totalitaire aanpak denken, zij het dat de markt als medespeler aan belang wint. Maar de eigen plaats en de rol van de markt worden nog onderschat. De markt wordt nog niet optimaal ingezet. Coöperatie tussen markt en overheid, of markt en burger, moet verder worden gestimuleerd.

De civiele samenleving van haar kant, heeft op de topsport weinig of geen impact. Of het topsportbeleid van de overheid voldoende maatschappelijk draagvlak heeft, valt sterk te betwijfelen. De breedtesport daarentegen, heeft de civiele samenleving als belangrijkste basis. Markt en overheid dienen de breedtesport te ondersteunen, met een klemtoon op de lokale overheden.

Beleidsplatformen

Het huidige tweesporenbeleid, met topsport en breedtesport als afzonderlijke doelstellingen, verdient een kans. Maar het evenwicht tussen beide, dat in beleidsdocumenten naar voren wordt geschoven, moet ook uit de structuren blijken. Een beleidsplatform voor de topsport én een beleidsplatform voor de breedtesport zijn wenselijk, met welomschreven opdrachten voor beide. Platformen dienen door de overheid te worden gestimuleerd, niet beheerd of gecontroleerd. Een platform bundelt krachten en schept dynamiek. Een platform moet in de eerste plaats de zelforganisatie door de burger ten goede komen.

Doeleinden

Topsport en breedtesport worden vaak als onderling afhankelijk voorgesteld. De topsport wordt in beleidsteksten een gangmaker genoemd van de breedtesport. Maar breedtesport en topsport hebben fundamenteel andere doeleinden.

Breedtesport

- Basis: inclusie
- Drop-out moet worden vermeden
- Einddoel: participeren

Topsport

- Basis: selectie
- Drop-out is onvermijdelijk
- Einddoel: presteren

Sociaal project

Breedtesport is het middel bij uitstek voor de bevordering van sociaal contact. Promotie van de breedtesport sluit in die zin op het sociale project van de Vlaamse Regering aan.

(Vlaams regeerakkoord, hoofdstuk VII)

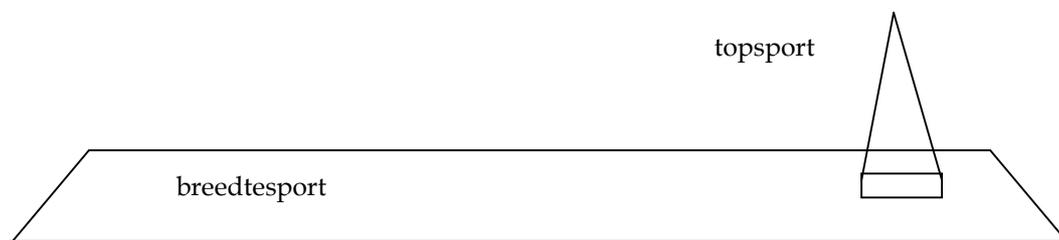
Iedereen moet zich in vrijheid en verantwoordelijkheid ten volle kunnen ontplooien. Ook het verenigingsleven versterkt de ontplooiingsmogelijkheden van mensen. Bovendien vergroten verenigingen het sociaal kapitaal. Zij leveren een belangrijke bijdrage tot de samenlevingsopbouw. Ze versterken de verbondenheid en het vertrouwen tussen mensen.

Topsport helpt die belangrijke beleidsintentie niet of nauwelijks realiseren.

Piramidale structuur

Het topsportmodel ligt in kaart, in het Actieplan Topsport Vlaanderen 2016. Het is niet wenselijk om een nieuw model uit te werken. Maar de klassieke piramidale structuur, zoals de nieuwe topsportmanager die voorstelt, lijkt een beetje achterhaald. De basis van de topsport is niet de breedtesporters, maar de getalenteerde jongeren.

De werkelijke verhouding tussen breedtesport en topsport ziet er ongeveer als volgt uit.

Hefbomen

De beste hefboomstructuur voor sportpromotie en sportparticipatie is een koepelstructuur. Koepels vergroten het engagement van de burger in de realisatie van de sportieve beleidsvoornemens. De Vlaamse Sportfederatie bewijst dat een koepelstructuur uitstekend werk kan leveren. Hoewel de context verschilt, moet ook de erkenning en subsidiëring van een koepelstructuur van de sportdiensten worden overwogen.

4. Welke lacunes vertoont volgens u de Vlaamse Trainersschool?

Iedereen is het erover eens dat de Vlaamse Trainersschool als samenwerkingsverband zeer goed scoort. Dat neemt niet weg dat er enkele kleine bijstellingen mogelijk zijn. De Vlaamse Sportraad besprak een aantal topics met mensen uit de opleidingssector. Dit zijn de conclusies per topic.

Invulling partnership

Het partnership – Bloso, sportfederaties, universiteiten, hogescholen – wordt door alle partners als goed tot zeer goed ervaren. Er kan nog meer worden gerealiseerd, als voor de universiteiten een contactpersoon deeltijds binnen de pedagogische cel wordt tewerkgesteld. Die contactpersoon kan voor een betere doorstroming en uitwisseling van informatie zorgen, onder meer voor de denkcelwerking. Daarnaast moet Onderwijs (lerarenopleiding) bereid worden gevonden om de Vlaamse Trainersschool als opleidingsorgaan te erkennen, voor de sporttakgebonden opleidingen.

Internationale erkenning getuigschriften

Europese erkenning van de sporttechnische getuigschriften zou voor de houders van een VTS-getuigschrift een enorme meerwaarde betekenen.

Communicatie met het veld

De communicatie vanuit de Vlaamse Trainersschool dient te worden geoptimaliseerd, zodat ze meer bij de juiste personen terecht komt, bijvoorbeeld sportclubs en trainers. Daarvoor kan meer gebruik worden gemaakt van het internet en van e-mail.

Doelgroepen

De bestaande sporttakgerichte denkcellen moeten bij de uitbouw van hun opleidingen voldoende aandacht hebben voor de verschillende doelgroepen. Anderzijds moeten de doelgroepen hun verzuchtingen mbt aangepaste opleidingen voor sommige sporttakken, duidelijk motiveren. Bestaande communicatiestoornissen kunnen met goede afspraken snel worden verholpen.

Aanbod opleidingen

Binnen de bestaande opleidingsstructuur dient per sporttak een aanvaardbare instapdrempel vóór het initiatorniveau te worden gecreëerd, zodat ook recreatieve lesgevers een getuigschrift kunnen verwerven.

OPLEIDINGSNIVEAU	AANGEBODEN DOOR
▶ Sporttechnische vaardigheden	Sportfederatie/sportclub
Initiator	VTS
Trainer B – Instructeur	VTS
Trainer A	VTS

Marketing

De partners moeten het aanbod van VTS-kaderopleidingen via incentives aantrekkelijker en beter bekend maken. Er moeten ook beter contacten tot stand komen tussen de houders van een VTS-getuigschrift en de sportsector, zodat meer gekwalificeerde lesgevers in de sport aan de slag gaan en blijven. Een databank van getuigschrifthouders kan daarbij helpen.

Modulair systeem

Het modulaire systeem van opleidingen en cursussen komt goed aan de vraag tegemoet. Het moet verder worden uitgebreid en verbeterd.

Kwaliteitsbewaking en validiteit van getuigschriften

De validiteit van de VTS-getuigschriften bepalen, is een opdracht voor de sportfederaties.

Besluit

De behoefte aan mensen met een sporttechnische opleiding blijft groot. Te veel clubs doen nog een beroep op lesgevers zonder sporttechnische of sportpedagogische kwalificaties. Het behoort tot de opdrachten van de Vlaamse Trainersschool om aan die behoefte tegemoet te komen, niet enkel door opleidingen te organiseren, maar ook door de houders van een getuigschrift op te volgen. De taak van de Vlaamse Trainersschool mag niet stoppen met de afgifte van een getuigschrift. De Vlaamse Trainersschool moet er mee voor helpen zorgen dat de houders van een getuigschrift, daadwerkelijk in de sportbegeleiding worden ingezet. De huidige constructieve samenwerking tussen alle partners zal in de nabije toekomst het aantal kwaliteitsvolle gediplomeerde lesgevers in de sportsector zeker nog doen toenemen.

5. Welke beleidsacties dienen er ondernomen te worden in verband met de sportstimulering voor personen met een handicap?

Als personen met een handicap worden die personen beschouwd, jonger dan 65 jaar, die omwille van een functiestoornis niet volwaardig aan het reguliere sportaanbod kunnen participeren. Een functiestoornis is een afwijkende functie van de fysiologische en/of mentale eigenschappen van het menselijk organisme, ofwel een afwijkende anatomische structuur wat betreft positie, vorm en continuïteit van delen van het menselijk lichaam.

- *Afwijkende anatomische structuur*: persoon met motorische of lichamelijke of fysieke handicap (MO), bijvoorbeeld amputatie van een lidmaat, spasticiteit door hersenbeschadiging, verlamming door dwarslaesie, spierziekte.
- *Afwijkende functie van fysiologische eigenschappen*: persoon met visuele handicap (VI, blind – slechtziend) of met auditieve handicap (AU, doof – slechthorend).
- *Afwijkende functie van mentale eigenschappen*: persoon met verstandelijke handicap (VE); persoon met psychische of psychiatrische beperking (PS), bijvoorbeeld zware depressie, eetstoornissen, schizofrenie, angststoornissen, ADHD, autisme, verslaving (alcohol, drugs, medicatie).

Aantallen

Van de Belgen die zelfstandig wonen, ondervindt bijna 13% in zekere mate of ernstige beperkingen in het dagelijkse leven door een langdurig motorisch, sensorisch of verstandelijk probleem.⁷ Eén op acht Belgen jonger dan 65 jaar heeft een handicap, maar daarvan zou slechts 3% geregeld sport beoefenen.⁸

► *Aanbeveling*

De Vlaamse overheid doet een nulmeting bij de Vlaamse bevolking om het aantal personen met een handicap te kennen. Voor het ogenblik zijn er geen wetenschappelijke cijfers beschikbaar, noch van het globale aantal personen met een handicap, noch van het aantal per handicapgroep.

Differentiatie

Er is een grote verscheidenheid van handicapgroepen: motorisch (hersenverlamming, dwarslaesie, amputatie,...), visueel, auditief, verstandelijk, psychisch, organisch (chronisch zieken zijn op het ogenblik niet bij erkende sportfederaties aangesloten).

De aard, de ernst en de beleving van de beperking, samen met de graad van de nodige ondersteuning, verschillen bovendien binnen elke handicapgroep.

Bepaalde groepen hebben vooral behoefte aan specifieke sporttechnische aanpassingen en begeleiding; bij andere sporters ligt het accent vooral op sociale omgangsvormen en aangepast gedrag. Dat leidt tot een grote behoefte aan differentiatie in de initiatie en in de begeleiding van sportactiviteiten voor personen met een handicap.

Sportfederaties

Er zijn 3 erkende gehandicapten sportfederaties:

- VLG (Vlaamse Liga Gehandicaptensport);
- RECREAS (Recreatief Aangepast Sporten);
- PSYLOS (Vlaamse federatie voor sport en recreatie in de geestelijke gezondheidszorg).

⁷ Nationaal Instituut Statistiek, website www.statbel.fgov.be - 1996.

⁸ Vanlandewijck, Y. ea. Wegwijzer voor aangepast sporten in Vlaanderen – Sportcounseling voor fysiek gehandicapte personen. Brochure Koning Boudewijnstichting – 1994.

De andere erkende sportfederaties (unisportfederatie of recreatieve sportfederatie) worden hierna reguliere sportfederaties genoemd.

Sportparticipatie

Voor een verhoging van de sportparticipatie dient de kandidaat-sporter *een zo breed mogelijk sportaanbod* aangereikt te krijgen.

- Een aanbod dat *zowel recreatief als competitief* goed is ontwikkeld. Recreatiesport heeft tot doel zoveel mogelijk mensen te laten sporten. Het aanbod is dan ook breed en laagdrempelig (sport voor allen). Daarnaast is er bijzondere aandacht nodig voor de competitie, wegens de aangepaste reglementen, de correcte toepassing ervan en de kwalitatieve begeleiding.
- Een aanbod waarbij de sporter met een handicap de *keuze* heeft om te gaan sporten in een handicapspecifieke club (*exclusief*) of geïntegreerd in een reguliere club (*inclusief*). Organisatorische integratie in de minimaatschappij van de sportclub, als leden onder leden, kan integratie in de maatschappij bevorderen. Aangepast sporten vergt echter een goed doordachte investering van de club. Personen met een handicap prefereren vaak om te sporten met mensen met een gelijksoortige handicap. Onder het principe van minst belemmerende omgeving komen ze beter tot ontplooiing van hun eigen kunnen. Daarom moet elke sporter kunnen kiezen voor een sportclub in eigen regio die aansluit bij zijn of haar wensen, functionele mogelijkheden en motivering. Organisatorische integratie of inclusie nastreven waar mogelijk en gewenst, en een exclusief aanbod voorzien waar nodig en gewenst, is een streefdoel.
- Een aanbod dat op alle niveaus wordt gedragen door *gekwalificeerde begeleiders*. Zowel begeleiders als trainers, maar ook bestuurders, vrijwilligers en scheidsrechters, moeten zich bij kunnen scholen om sporters met een handicap beter te begeleiden.

Ondersteuning

De meeste sportclubs hebben het vandaag financieel al heel moeilijk om de eigen reguliere werking uit te voeren. Het wordt enorm moeilijk om reguliere sportclubs aan te moedigen een gehandicaptensportwerking te starten, zonder bijkomende financiële ondersteuning.

► *Aanbeveling*

Als het decreet voor de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties wordt geactualiseerd, moet de verzekeringspolis automatisch ook de persoonlijke ongevallen en de wettelijke aansprakelijkheid van sporters met een handicap dekken, zonder meerkost.

Sportstimulering: departementoverschrijdende aanpak

Sport stimuleren bij personen met een handicap is ruimer dan alleen het sportaanbod verhogen of meer kwaliteitsvolle begeleiding voorzien. Op het Vlaamse niveau, maar ook federaal, zijn er tal van hiaten enerzijds en overlappingsen anderzijds, die een duidelijk uitvoeringsbeleid voor de gehandicaptensport in de weg staan.

De onderstaande voorstellen moeten een aanzet geven tot een departementoverschrijdende aanpak van de diverse facetten van de gehandicaptensport: sport, welzijn, sociale zaken, mobiliteit, toegankelijkheid, ...

SPORT – *Prioriteitenbeleid*

De volgende paragraaf is een uittreksel uit het werkdocument prioriteitenbeleid 2004-2009, samengesteld door de sportadministratie en de 3 erkende gehandicaptensportfederaties.

Tegen 2009 moet er:

- een *duidelijk en up-to-date beeld* van het Vlaamse sportlandschap voor personen met een handicap verkregen zijn.
De sportfederatie maakt hiervoor een gerichte inventaris, die als nulmeting wordt beschouwd.
- een *breed en duurzaam sportaanbod* voor sporters met een handicap gerealiseerd zijn. Dit sportaanbod omvat activiteiten in clubverband gericht naar de verschillende handicapgroepen en naar de verschillende niveaus, dwz recreatief en competitief. De reguliere sportfederatie organiseert voor haar sporttak jaarlijks in minstens 2 sportclubs in minstens 2 verschillende provincies, aangepaste bewegingsactiviteiten. Minstens 20 reguliere sportfederaties voeren een actief beleid naar sporters met een handicap.
- een *verhoging van het aantal sporters* met een handicap binnen de reguliere sportclubs vastgesteld worden.
De reguliere sportfederatie organiseert de activiteiten voor personen met een handicap op continue en regelmatige basis, waardoor de sportparticipatie met 20% (tegenover de nulmeting in 2005) verhoogt. De activiteiten worden opgenomen in het jaarlijkse actieplan van de sportfederatie en worden een integraal onderdeel van het sportbeleid van de sportfederatie.
- een *stijging van gekwalificeerde begeleiders* voor sporters met een handicap zijn bereikt van 40% (tegenover de nulmeting in 2005).
- door de gehandicaptensportfederaties een *dienstverlenende en adviserende rol* naar de reguliere sportfederaties worden gevoerd.
De gehandicaptensportfederaties onderzoeken in 2005 de haalbaarheid van een federatieoverschrijdend samenwerkingsmodel rond gehandicaptensport, het resultaat van de doorgedreven samenwerking tussen de reguliere sportfederaties en de gehandicaptensportfederaties.

Om die doelstellingen te bereiken, wordt er in 4 fasen gewerkt.

- Fase 1. Analyse en beleidskeuzes.
- Fase 2. Promotie en planning.
- Fase 3. Opleiding en begeleiding.
- Fase 4. Organisatie van recreatieve en competitieve activiteiten.

SPORT – *Promotiecampagne*

Vanlandewijck & Van de Vliet lanceren in hun studie ⁹ de volgende beleidsaanbeveling: *Het voeren van specifieke sportpromotionele campagnes in functie van het veranderen van de beeldvorming betreffende gehandicaptensport in de maatschappij en bij de persoon met een handicap in het bijzonder.*

Het beeld dat men van de sportende persoon met een handicap heeft, is er nog steeds één van verwondering en medelijden. Gehandicaptensport is nog niet vanzelfsprekend. Wellicht omdat sport voor gehandicapte personen tot voor kort enkel als rehabilitatiemiddel werd gezien. Zelfs sporten op school of in reguliere sportclubs was lange tijd taboe voor de doelgroep. Niet-sporters met een handicap worden daardoor niet actief aangemoedigd tot sportbeoefening door hun omgeving. Bovendien is het aangepast sportaanbod nogal beperkt, niet verspreid en te weinig gekend. Een correcte beeldvorming is noodzakelijk, zodat sport ook voor personen met een handicap als normaal wordt ervaren.

⁹ Vanlandewijck, Y. & Van de Vliet, P. Determinanten van sportgedrag bij personen met een handicap in Vlaanderen. Studie Katholieke Universiteit Leuven in opdracht van de Vlaamse minister van Sport - 2003.

► Aanbeveling

De grote actoren (de Vlaamse sportadministratie en de Vlaamse Sportfederatie) zetten één of meer grote landelijke *promotiecampagnes* op, met een sensibiliserende invloed op twee niveaus. Enerzijds naar de personen met een handicap om *hen tot sportbeoefening te motiveren* en anderzijds naar de personen zonder handicap om *het beeld van de persoon met een handicap in onze maatschappij te normaliseren*. De erkende gehandicapten sportfederaties bepalen mee de werkwijze en de beeldvorming van de campagne.

Mogelijke acties.

- Creatie van TV-spotje(s).
- Promotie van sport in revalidatiecentra.
- Organisatie van sportdagen aangepast sporten in scholen (ism SVS).
- Integratie van de doelgroep in bestaande evenementen, zoals *De Gordel*, *De Gordel voor Scholen*.
- Verwijzing naar website(s) met alle info.

SPORT – Één Vlaamse gehandicapten sportorganisatie (G-SPORTORGANISATIE)

De structuur en de organisatievorm binnen het landschap van de gehandicapten sport zijn complex. Er is een versnippering van initiatieven, werkingsmiddelen en mankracht. Een vereenvoudiging is wenselijk. De bestaande sportfederaties en organisaties voor gehandicapten sport dienen te evolueren naar één organisatie, met inachtneming van de specifieke profielen van elke partner en aandacht voor de volgende gemeenschappelijke taken.

- *Promotie* van de gehandicapten sport in het algemeen en opvolging van de grote promotiecampagne hierboven.
- *Aanspreekpunt* voor de verschillende reguliere sportfederaties en partners die ook bij de gehandicapten sport betrokken zijn, waaronder overheden, provinciale en gemeentelijke sportdiensten, Stichting Vlaamse Schoolsport, Vlaams Fonds, Special Olympics, ...
- *Begeleiding van de sportclubs* van de reguliere sportfederaties na afloop van het prioriteitenbeleid 2005 - 2009.
- *Informatieverstrekking* aan alle sporters met een handicap, al dan niet aangesloten bij een erkende Vlaamse sportfederatie.

Voor de competitiesporter met een handicap kan er bijkomende informatie worden verstrekt over aangepast sportmateriaal, wijzigingen in medische of functionele classificatie, de internationale structuren rond gehandicapten sport, uitnodigingen voor internationale wedstrijden vanuit het *International Paralympic Committee* aan het *Belgian Paralympic Committee*, ...

- *Specifieke vorming en opleiding*.

Sedert 2003 organiseert de Vlaamse Trainersschool (VTS) aanvullende modules voor trainers en initiators van reguliere clubs. Het is de bedoeling die naar elke sporttak uit te breiden. De inhoudelijke voorbereiding en de praktische organisatie van al die cursussen gebeurt nu met de eigen mensen van de sportfederatie, in opdracht van de VTS. Wil het integratieproject een kans op slagen maken, zijn de instandhouding van de bestaande kwaliteitscursussen en de ontwikkeling van meer aanvullende modules van primordiaal belang. Immers, een eerste en voorlopige resultaat in de studie van sportgedrag¹⁰ toont aan dat valide sporters, trainers en bestuursleden vooral

¹⁰ Vanlandewijck, Y. & Van de Vliet, P. Determinanten van sportgedrag bij personen met een handicap in Vlaanderen. Studie Katholieke Universiteit Leuven in opdracht van de Vlaamse minister van Sport - 2003.

terughoudend reageren als het gaat over de trainingstechnische aspecten van de sporter met auditieve, motorische of visuele handicap. Bij sporters met een verstandelijke of psychische handicap ligt het probleem vermoedelijk veeleer bij sociale en gedragsmatige aspecten.

- *Specifiek aanbod.*

Onder het motto *Samen wat samen kan, maar apart wat apart moet*, blijft voor een groot deel van de doelgroep een exclusief sportaanbod nodig. Denk aan de competitieve en recreatieve wedstrijden en toernooien van de sporttakken die niet in een reguliere sportfederatie kunnen integreren, namelijk *boccia, torbal en goalbal*. Denk ook aan de coördinatie van de werking van de *handicapspecifieke omnisportclubs*, zoals de dovenclubs, de verenigingen voor blinden en slechtzienden, of voor leden met verstandelijke handicap of psychosociale beperking. De sporters met een handicap zijn bijgevolg vrij om voor een reguliere of een handicapspecifieke club te kiezen. De gehandicapten sportorganisatie voorziet in haar structuur *regionale coördinatiecellen* die de *brugfunctie tussen de zorginstellingen en de sportclubs* verzorgen, met als doel de georganiseerde sportparticipatie te bevorderen en te verhogen.¹¹

- Facultatief voor de unisportfederatie: *begeleiding van topsporters en beloftevolle jongeren*, voor de voorbereiding op en deelneming aan de Paralympische Spelen (opgenomen in decreet) en de Deaflympische Spelen, met extra subsidie voor handicapspecifieke sportuitrusting.

► **Aanbeveling**

Er komt een nieuw decreet voor één gehandicapten sportorganisatie in Vlaanderen, waarin het aantal leden onbelangrijk wordt, omdat de organisatorische integratie in de reguliere sportfederaties is toegenomen.

SPORT – Afstemming provinciale sportdiensten

De provinciale sportdiensten hebben via het kerntakendebat ook een verantwoordelijkheid in de gehandicapten sport. Hun taak omvat de coördinatie van activiteiten met bovenlokaal karakter en de ontwikkeling van initiatieven, in samenwerking met andere actoren die bij het gehandicapten sportbeleid zijn betrokken. Door hun regionale inbedding kunnen de provinciale sportdiensten een aanzienlijke meerwaarde betekenen in de rekrutering en initiëring van personen met een handicap, en zo drempelverlagend werken.

Zowel taakomschrijving als invulling van het mandaat dienen verder te worden verfijnd, complementair aan de taken en verantwoordelijkheden van de gehandicapten sportfederaties en/of de gehandicapten sportorganisatie.

► **Aanbeveling**

In het nieuwe decreet voor het lokale sportbeleid komt er een duidelijke taakafbakening inzake promotie van en initiatie in gehandicapten sport. De provinciale sportdienst en de provinciale afgevaardigde van de G-sportorganisatie vormen samen een Provinciaal Platform Gehandicapten sport (Provinciaal G-platform) waar alle actoren gehandicapten sport (sportclubs, scholen, revalidatiecentra) van de betrokken provincie elkaar ontmoeten.

WELZIJN – Meer sport in revalidatiecentra

Sport is op het ogenblik geen wezenlijk onderdeel van het revalidatieprogramma.

¹¹ Vanlandewijck, Y. & Van de Vliet, P. Determinanten van sportgedrag bij personen met een handicap in Vlaanderen. Studie Katholieke Universiteit Leuven in opdracht van de Vlaamse minister van Sport - 2003.

Er wordt voorgesteld om in elk revalidatiecentrum een erkend en gesubsidieerd mandaat van bewegingsagoog te creëren. De bewegingsagoog is verantwoordelijk voor de uitbouw van een bewegings- en sportprogramma complementair aan de kinesitherapie.¹² Hij kan voor de vlotte overgang van bewegingstherapie naar de georganiseerde sport zorgen, en voor de brugfunctie naar het Provinciaal G-platform. Een 30-tal bewegingsagogen zouden daarvoor nodig zijn.

► **Aanbeveling**

Sport, door een bewegingsagoog met opleiding LO of kinesitherapie bevoegd voor sport, wordt een volwaardig onderdeel van het multidisciplinaire behandelingspakket, te bepalen door de revalidatiearts, bij voorkeur met ondersteuning via een aangepaste nomenclatuur.

ONDERWIJS – **Aangepaste bewegingsactiviteiten in opleidingen**

Er is een grote behoefte aan gekwalificeerde begeleiding. De bewegingsgerelateerde opleidingen lichamelijke opvoeding en kinesitherapie beschikken niet steeds over een degelijk lessenspakket rond aangepaste bewegingsactiviteiten.

Er is ook behoefte aan classificatieartsen. Op het ogenblik kan men het aantal classificatieartsen op één hand tellen. Het gaat om revalidatieartsen die op eigen houtje de classificatieregels leerden of daarvoor bijkomende cursussen in het buitenland volgden.

In de opleiding tot arts wordt niets over deze specifieke medische aanpak gedoceerd.

Een verplicht opleidingsonderdeel rond de indicaties en contra-indicatie van sport en aangepaste bewegingsactiviteiten in de specialistenopleiding voor revalidatiearts dient te worden ingevoerd. Hiervoor bestaat nog geen up-to-date handboek.¹³

► **Aanbeveling**

Er wordt een Nederlandstalig handboek voor bewegingsgerelateerde opleidingen opgesteld en uitgegeven, gebaseerd op nationale en internationale expertise.

In de opleiding tot revalidatiearts wordt een module *aangepast sporten* geïmplementeerd.

In de toekomst kunnen die artsen de personen met een handicap op een uniforme manier aanwijzen, wat veel discussie achteraf zou besparen. Het CLB kan in zijn gegevensbestand zorgvuldig de aard van de handicap bijhouden, met de bedoeling bij te dragen tot objectiever cijfermateriaal over de doelgroep. Sportmedische keuring wordt dan overbodig. De keuring heeft al op school plaats. Er is enkel een medisch ziekteattest (bijvoorbeeld diabetes, epilepsie) nodig.

Binnen de medische keuringscentra wordt een revalidatiearts aangewezen, die zich in de classificatie van sporters met een handicap specialiseert.

De VTS organiseert de sporttakoverschrijdende module als verplichte bijscholing voor de sporttechnische coördinatoren van de sportfederaties, de provinciale en de gemeentelijke sportdiensten, en VLABUS.

SOCIALE ZAKEN – **Terugbetaling sportspecifiek materiaal**

Dit vereist de aanpassing van de terugbetalingmodaliteiten voor hulpmiddelen zoals voorzien door het RIZIV en het Vlaams Fonds, rekening houdend met de sportbeoefening.¹⁴ Hier ontbreekt eveneens een nulmeting, dwz wat wordt onder welke vorm en door wie

¹² Vanlandewijck, Y. & Van de Vliet, P. Determinanten van sportgedrag bij personen met een handicap in Vlaanderen. Studie Katholieke Universiteit Leuven in opdracht van de Vlaamse minister van Sport - 2003.

¹³ Vanlandewijck, Y. & Van de Vliet, P. Determinanten van sportgedrag bij personen met een handicap in Vlaanderen. Studie Katholieke Universiteit Leuven in opdracht van de Vlaamse minister van Sport - 2003.

¹⁴ Vanlandewijck, Y. & Van de Vliet, P. Determinanten van sportgedrag bij personen met een handicap in Vlaanderen. Studie Katholieke Universiteit Leuven in opdracht van de Vlaamse minister van Sport - 2003.

gefinancierd. Het RIZIV betaalt enkel standaardmateriaal terug, zeker niets sportspecifiek. Het Vlaams Fonds focust op materiaal ter bevordering van sociale integratie. Sedert kort worden dossiers met een aanvraag voor een *hand bike* positief beantwoord. Wanneer een beroep kan worden gedaan op de verzekering, sluit die zich bij de RIZIV-nomenclatuur aan. Vaak is de afhandeling van het verzekeringsdossier ook afhankelijk van de kennis van het bestaande en beschikbare materiaal door de verzekerde zelf.

► *Aanbeveling*

Er wordt een draaiboek met alle mogelijkheden samengesteld, zodat het voor de persoon met een handicap duidelijk is welk materiaal bestaat en waar het is te vinden.

De G-sportorganisatie moet een gesprekspartner zijn van het Vlaams Fonds.

De terugbetalingsmodaliteiten voor hulpmiddelen zoals voorzien door het RIZIV (verstrekkingenregisters, dwz nomenclatuur) en het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (bijlagen bij het besluit op de individuele materiële bijstand) worden aangepast, rekening houdend met sportbeoefening en inkomsten. Er moet een gedeeltelijk eigen financiële inbreng zijn.

Het materiaal kan nadien tweedehands voor de G-sportorganisatie beschikbaar worden gesteld, voor initiaties en andere activiteiten.

MOBILITEIT – TOEGANKELIJKHEID

De toegankelijkheid blijft een drempel voor sportbeoefening en vormt een extra belemmering bij de integratie in reguliere sportclubs. De provincies lieten een behoefteonderzoek uitvoeren en confirmeren die vaststelling. Er is een provinciaal adviesbureau, maar de financiering ontbreekt om de adviezen uit te voeren.

► *Aanbeveling*

De Vlaamse overheid laat voor alle openbare sportcentra een advies ivm toegankelijkheid opmaken, stelt een stappenplan voor de uitvoering van de adviezen op, en coördineert de uitvoering ervan. Daarnaast moet er ook controle op de opvolging van de richtlijnen bij elke verbouwing of nieuwbouw worden georganiseerd.

De mindermobielen centrales (belbussen) moeten openstaan voor sporters met een handicap, uit alle handicapgroepen, en moeten gemeenteverschrijdend worden georganiseerd.

3.3. DE VLAAMSE PUBLIEKE OMROEP EN DE SPORT

- Document 125
- Advies van 26 mei 2005

Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, legde op 6 april 2005 de volgende vragen voor advies aan de Vlaamse Sportraad voor. De consultatie van de minister maakte deel uit van een grootschalige bevraging over de rol en de opdracht van de publieke omroep in Vlaanderen, met het oog op de nieuwe beheersovereenkomst voor 2007-2011.

1. *In welke mate beantwoordt de manier waarop de VRT zijn kerntaken invult aan de verwachtingen die u of uw organisatie ten aanzien van de publieke omroep heeft?*
2. *Waarin schuilt, volgens u of uw organisatie, de eigenheid van de publieke omroep binnen het gehele Vlaamse omroeplandschap?*
3. *Welke klemtonen moeten, volgens u of uw organisatie, gelegd worden in de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VRT voor de periode 2007-2011?*

De Vlaamse Sportraad wisselde over de vragen van de minister meermalen van gedachten en bracht op zijn plenaire vergadering van 26 mei 2005 het volgende advies uit. De Vlaamse Sportraad putte voor zijn advies onder meer uit vroegere aanbevelingen ivm de relatie tussen de publieke televisieomroep en de sportwereld in Vlaanderen. Het advies werd ook ingevuld op de website die voor de bevraging was ontworpen.

1. In welke mate beantwoordt de manier waarop de VRT zijn kerntaken invult aan de verwachtingen die u of uw organisatie ten aanzien van de publieke omroep heeft?

De manier waarop de VRT zijn kerntaken invult, beantwoordt in geringe mate aan de verwachtingen die de Vlaamse Sportraad ten aanzien van de publieke omroep heeft. De Vlaamse Sportraad betreurt de nogal enge visie van de publieke omroep op de sport. De sport wordt in velerlei aspecten tekortgedaan. Tal van sporten en evenementen blijven in de kou staan. De aandacht voor het Vlaamse sportgebeuren is zo goed als onbestaande. Het sportaanbod, in Vlaanderen en daarbuiten, kende de voorbije jaren een enorme groei en diversificatie. Steeds meer mensen komen, letterlijk, in beweging. Het sportaanbod van de publieke omroep daarentegen, verschaalt. De democratisering van de sport is aan de publieke omroep voorbijgegaan. Honderdduizenden sporters krijgen niet de informatie en de beelden waar ze recht op hebben.

Zie verder het antwoord op vraag 3.

2. Waar in schuilt, volgens u of uw organisatie, de eigenheid van de publieke omroep binnen het gehele Vlaamse omroeplandschap?

De eigenheid van de publieke omroep binnen het gehele Vlaamse omroeplandschap schuilt er volgens de Vlaamse Sportraad in dat de publieke omroep zich niet mag laten leiden door louter economische, commerciële of kijkcijfermotieven, maar ook zijn culturele en educatieve missie ter harte moet nemen.

Zie verder het antwoord op vraag 3.

3. *Welke klemtonen moeten, volgens u of uw organisatie, gelegd worden in de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VRT voor de periode 2007-2011?*

De nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VRT voor de periode 2007-2011, moet volgens de Vlaamse Sportraad onder meer de klemtoon leggen op een duidelijke sportieve taakomschrijving voor de publieke omroep. Aandachtspunten zijn onder meer een brede sportvisie, gelijke behandeling van alle sporten, en bewustmaking rond gezonde sportbeoefening, vooral voor de jeugd.

Taakomschrijving

De sportieve taakomschrijving van de Vlaamse publieke omroep kan luiden: informeren over en duiden, stimuleren en promoten van sportbeleving en sportbeoefening in ruime zin, van breedtesport tot topsport, met oog voor het heel diverse Vlaamse sportlandschap. De publieke omroep moet ook worden ingezet in de strijd tegen inactiviteit en sedentarisme, vanuit een gezondheidsperspectief.

Brede sportvisie

De Vlaamse Sportraad pleit voor een zo ruim mogelijk sportaanbod. De breedtesport verdient evengoed een plaats op de publieke omroep als de wedstrijdsport en de topsport. Alle sporten en sportvormen moeten geregeld aan bod komen, ook die met minder status of commerciële uitstraling, of voor doelgroepen. Vlaams minister Geert Bourgeois heeft overschot van gelijk als hij zegt dat de publieke omroep iedereen toebehoort. In Nederland bijvoorbeeld, krijgt de kijker van de publieke omroep een veel gevarieerder sportmenu voorgeschoteld.

Bewustmaking

De fysieke conditie van de gemiddelde Vlaming blijft achteruitgaan. Reden waarom het sportaanbod van de publieke omroep zich niet tot passieve sportbeoefening mag beperken. Het sportaanbod op televisie moet bijdragen tot sportieve bewustmaking, door gezonde sportbeoefening te promoten. Sportstimulerende programma's zijn nodig, voor diverse doelgroepen. Zoveel mogelijk mensen in beweging en aan het sporten krijgen, daar draait het om. Sport als lifestyle, gekoppeld aan het gezondheidsaspect.

Vlaanderen Sportland

Ieder zijn één, klinkt het op de geresstylede Vlaamse publieke televisieomroep.

Ieder zijn SPORT op één, zou wellicht nog meer mensen aanspreken. Van een omroep die zijn meeste centen bij de belastingbetaler haalt, mag dat niet te veel gevraagd zijn.

Vlaams minister Bert Anciaux wil luidens zijn beleidsnota 2004-2009, de mogelijkheid laten onderzoeken om een TV-programma over sport te maken dat een breed publiek aanspreekt en de maatschappelijke relevantie van de sport aan bod laat komen.

Vlaams minister Bert Anciaux heeft het bij het rechte eind. De behoefte aan programma's waarin minder gekende en minder mediagenieke sporten, positief in beeld worden gebracht en becommentarieerd, is reëel. Zulke programma's moeten ook informatie en duiding brengen over wat in de klassieke sportverslaggeving niet of nauwelijks aan bod komt, zoals regelgeving, vrijwilligerswerk, verzekering, medische aspecten als preventie van sportletfels en doping, ...

Marino Keulen kondigde als Vlaams sportminister eind 2003 *Vlaanderen Sportland* aan, een programma voor en over de kleinere en minder gekende sporten. De Vlaamse sportwereld

keek daar reikhalzend naar uit. Naar verluidt zijn de kredieten voor zo'n programma echter geschrapt. Dat is zeer te betreuren. Maar het kan ook een aanzet zijn om de kleine sporten in de grote sportprogramma's te integreren. De grote sporten kunnen als hefboom dienen om de belangstelling voor de kleinere te verhogen. Aan potentiële kijkers is er geen gebrek. De populariteit van een sport wordt mee bepaald door de regelmaat waarmee ze op televisie komt.

Gelijke behandeling

Doorzichtigheid is geboden inzake uitzendrechten en uitzendkosten. Het kan niet dat de publieke omroep, die overwegend met gemeenschapsgelden werkt, fabelachtige bedragen veil heeft om uitzendrechten voor bepaalde sporten te kopen, terwijl de meeste Vlaamse sportfederaties voor elke minuut zendtijd moeten betalen – op de eigen publieke omroep nog wel. Elke sport van eigen bodem moet een pakket gratis zendtijd krijgen. Het is bijvoorbeeld wenselijk dat de publieke omroep kosteloos de rechtstreekse uitzending verzorgt van de belangrijkste Vlaamse kampioenschappen. De Vlaamse Sportprijzen moeten ten minste evenveel aandacht krijgen als de unitaire trofeeën. Een beperkte, wendbare begeleidingscommissie, waarin de sportwereld is vertegenwoordigd, kan een oogje in het zeil houden.

Sportzender

De sport houdt dagelijks zoveel mensen bezig dat een eigen sportzender verantwoord is. Sporza, het experiment uit 2004, moet op permanente basis worden gecontinueerd, met inspraak van de Vlaamse sportwereld. De programmamakers mogen niet uitsluitend aandacht hebben voor de klassieke kijksporten. Een aanzienlijk deel van de zendtijd moet voor andere sporten voorbehouden blijven die in Vlaanderen worden beoefend. Uiteraard zonder financiële tegenprestaties van de sportfederaties. In 2004 waagde Sporza al enkele schuchtere maar niettemin gewaardeerde pogingen voor een ruimer doelgroepenbereik.

Sportiviteit

De sport moet positief worden benaderd. Incidenten moeten worden gerapporteerd, maar niet onnodig uitvergroet. De schandaalsfeer die bij elke dopingkwestie de kop opsteekt, bijvoorbeeld, doet de beeldvorming rond sport en vooral topsport, geen goed.

Commerciële belangen

Op heel de publieke omroep is er geen enkel team dat zo de commerciële toer opgaat als de sportredactie. Men kan zich afvragen wiens belangen hier worden gediend: die van de sportliefhebber of die van het kringetje grote voetbal- en wielersclubs – en vooral hun sponsors. Wat zou de Vlaamse overheid ervan denken mochten buiten de sport, uit de cultuurwereld bijvoorbeeld, uitsluitend commerciële evenementen op de kijkers worden afgevuurd? Zou de publieke omroep daar zonder probleem handenvol gemeenschapsgeld voor neer mogen tellen?

Heroriëntering

Samengevat vindt de Vlaamse Sportraad het een fundamentele culturele en educatieve taak van de publieke omroep om het brede sportlandschap in beeld te brengen en de Vlaming meer sportminded en sportactief te helpen worden, los van economische, commerciële of kijkcijfermotieven. De positieve rol die de media in de sportpromotie kunnen en moeten spelen, verantwoordt een heroriëntering van de gemeenschapsgelden die naar de publieke omroep vloeien.

3.4. VLAAMS JEUGDBELEIDSPLAN 2006-2009

Beleidsrotonde Sport

- *Document 132*
- *Advies van 25 oktober 2005*

Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, vroeg de Vlaamse Sportraad op 21 september 2005 om advies over het Vlaams Jeugdbeleidsplan 2006-2009.

De Vlaamse Sportraad had op 25 oktober 2005 een gesprek over het jeugdbeleidsplan, en meer bepaald over de *Beleidsrotonde Sport*, met Guy Redig, adjunct-kabinetschef Jeugd van Bert Anciaux, en met Jeroen Scheerder van de cel voor Cultuur-, Jeugd-, Sportbeleid.

De Vlaamse Sportraad bracht op zijn plenaire vergadering van 25 oktober 2005 het volgende advies uit.

Enkele vaststellingen

Beleidsrotonde drukt perfect uit wat beleidsmakers voor ogen hebben: een ontmoetingspunt waar de jeugd en andere sectoren die voor de jeugd iets willen doen, elkaar tegenkomen. Voor het Vlaamse sportbeleid was de jeugd altijd al een belangrijke doelgroep. Het aantal jeugdgerichte sportinitiatieven van de Vlaamse en lokale overheden ging de jongste jaren fors de hoogte in, met het Contract JeugdSport, inmiddels stopgezet, als absolute uitschieter. De Vlaamse sportfederaties dragen hun steentje bij met de facultatieve opdracht jeugdsport. De Stichting Vlaamse Schoolsport en de Vlaamse Studentensportfederatie promoten de sport in het onderwijs.

Nog andere, externe organisaties zijn bedrijvig rond jeugd en sport. Zo wijdde het Vlaamse Kinderrechtencommissariaat in zijn Kliksonrapport 2004, een uitgebreid hoofdstuk aan sport en vrijetijdsbesteding door tieners. Onder meer de Vlaamse Sportraad werkte daaraan mee. Voor het Jeugdbeleidsplan was het Kliksonrapport één van de inspiratiebronnen – al is het veeleer een actie-instrument dan een beleidsplan.

Berlijnse muur

De sportsector mikt vooral op de jeugd, en bereikt die ook. De jeugdsector van zijn kant, doet ook aan sport. Maar tussen de sportsector en de jeugdsector blijft een Berlijnse muur overeind. Door het cultuurverschil, zeggen waarnemers. De sport wil alles in regeltjes gieten, vreest de jeugd; de jeugd wil zich uitleven, plezier maken. De jeugd wil bovendien baas blijven in eigen huis. Ze zijn als de dood voor de *quasi-militaire* structuur en discipline, en voor de *gerontocratie* die ze in de sportsector bespeuren. Omgekeerd vinden veel sportlui de jeugdsector een *zootje ongeregeld*.

Achter beide percepties schuilt allicht een grond van waarheid. De sport is strakker georganiseerd, de jeugd pakt het allemaal wat losser aan. Maar beide sectoren kunnen waardevolle en volwaardige vormen van jeugdsport aanbieden, en elkaar zelfs aanvullen.

Sport en jeugd zijn wel beleidsmatig erg verschillend. Het sportbeleid is sectoraal opgevat. Het jeugdbeleid loopt kriskras door alle sectoren heen, staat er zelfs haaks op, en is daarom moeilijk te vatten. *Alles is jeugdbeleid*, zou men met een boutade kunnen zeggen.

Ook de infrastructuur is niet gemaakt om ontmoetingen tussen de sectoren uit te lokken. In infrastructuur is de voorbije decennia niet slim geïnvesteerd. Cultuur, jeugd, onderwijs, sport, hebben elk hun eigen stek. Met de gekende gevolgen: sportinfrastructuur van

scholen staat buiten schooltijd vaak leeg. Niet uit onwil, maar door praktische problemen, bewaking en verzekering vooral. De *brede school*, een concept waar momenteel aan wordt gewerkt, moet daar verandering in helpen brengen. Multifunctionaliteit wordt de leuze. Naar het voorbeeld van de Angelsaksische landen of Duitsland, waar cultuur, onderwijs, jeugd en sport, onderling beter zijn geïntegreerd.

Concrete acties

Het pleit voor Vlaams minister Bert Anciaux, die de bevoegdheden jeugd en sport combineert, dat hij de twee sectoren een eind dichterbijeen wil brengen. Met het nieuwe jeugdbeleidsplan moet dat zeker lukken. De strategische en operationele doelstellingen van de beleidsrotonde sport zijn alvast goed gekozen. Ze scheppen een kader waar toekomstige acties makkelijk in kunnen passen.

De acties zelf die het beleidsplan nu voorstelt, had de Vlaamse Sportraad wel concreter verwacht. Er zijn ondubbelzinnige engagementen van de Vlaamse overheid en van de Vlaamse Sportfederatie. Maar er zijn ook vage intentieverklaringen, die niemand binden. De hoop is dat acties concreter worden naarmate het beleid en de situatie op het terrein evolueren. Zo zou het nieuwe decreet lokaal sportbeleid een lawine van acties teweeg moeten brengen. Dat is nu nog moeilijk in te schatten. Het hangt deels van de politieke besluitvorming af. Veel hangt er ook van af hoe de partners, onder meer de administratie en het veld, zich op zullen stellen.

Opleiding en begeleiding

Eén ding is zeker: sport en jeugd hebben veel gemeen. Maar productieve samenwerking komt er pas als beide in willen zien dat ze veel van elkaar op kunnen steken. Stekels intrekken dus, beetje wederzijds respect tonen, raakvlakken polijsten, territoriumdrift onder controle houden. Dat is met name het geval voor opleiding en begeleiding.

In de sport is de kaderopleiding in handen van de Vlaamse Trainersschool en haar partners. Jeugd houdt de kaderopleiding op het niveau van de organisaties. Sport en jeugd kunnen bijvoorbeeld beginnen met deelnemers aan laagdrempelige vormingsprogramma's uit te wisselen. Betere contacten en communicatie kunnen beider creativiteit aanscherpen en de kwaliteitsverschillen tussen jeugdorganisaties onderling, en sportverenigingen onderling, weg helpen werken. Want kwaliteitsvolle begeleiding en veiligheid, dat is wat telt voor de jeugd. Of die nu ravot of aan sport doet.

Gelijke behandeling

Het zou uiteraard helpen mocht het beleid de sport en de jeugd op voet van gelijkheid behandelen. Fiscale aftrek voor jeugd- en sportkampen, statuut van de reisbureaus, ...: de indruk bestaat dat beleidsmakers toleranter en tegemoetkomender zijn tegenover de jeugdsector dan tegenover de sportsector. Of de jeugd lobbyt beter, dat kan ook. Maar het zou niet bepalend mogen zijn voor het beleid.

Schoolsport

Enkele tekstuele wijzigingen worden voorgesteld bij operationele doelstelling 14.3.5.

14.4.5 OD 14.3.5 *Schoolsport: visievorming en praktijk*

Het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media overlegt met het departement Onderwijs over gezamenlijke acties om de visievorming over en de praktijk van schoolsport te verbeteren.

Acties

- De Vlaamse overheid zorgt ervoor dat de schoolsport zich nog sterker richt naar kinderen en jongeren die niet sporten in clubverband. Deelnemen is daarbij belangrijker dan 'presteren'.
- De Vlaamse overheid ~~besteedt, naast de interscholengedreven, aandacht aan de~~ interklassencompetitie, beoogt dat zoveel mogelijk kinderen en jongeren in schools verband kennismaken met een brede waaier van sport- en spelvormen, als uitnodiging om iedereen buiten de uren lichamelijke opvoeding (LO) aan het sporten te krijgen. Naast de interscholengedreven is onder meer de interklassencompetitie in dit verband een aangewezen werkvorm.
- De Vlaamse overheid evalueert het takenpakket van de leerkrachten LO in functie van de afweging tussen de schoolopdracht en de lesopdracht.
- De Vlaamse overheid zorgt ervoor dat de schoolsport voldoende ondersteund wordt door FOLLO's (flexibele opdracht leerkrachten LO) ~~blijven~~ teneinde lokaal een brug te slaan tussen ~~onderwijs~~ de scholen, de sportclubs en het lokale sportbeleid.

Slot

Samengevat heeft de Vlaamse Sportraad er vertrouwen in dat het jeugdbeleidsplan van Vlaams minister Bert Anciaux, en met name de beleidsrotonde sport, er zullen voor zorgen dat jeugd en sport elkaar makkelijker vinden.

De bestuurlijke drempels moeten in elk geval weg. De voordelen zijn legio. Méér jeugd komt sportief in beweging. Ongeorganiseerde sportbeoefening krijgt meer structuur en erkenning als volwaardige bewegingsvorm. Drop-out, zoals nu uit de georganiseerde sport, wordt afgeremd.

Vlaams minister Bert Anciaux brengt het jeugdbeleidsplan nu voor de Vlaamse Regering. Er is ook een gedachtewisseling gepland met de commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media van het Vlaams Parlement.

De Vlaamse Sportraad neemt zich alvast voor om zijn adviezen over aangelegenheden waar de jeugd bij komt kijken, voortaan aan de stellingen van de beleidsrotonde sport te toetsen.

3.5. JURY VLAAMSE SPORTPRIJZEN

Het reglement van 21 december 1998 voor de Vlaamse Sportprijzen bepaalt het volgende.

2. JURY

De bevoegde minister stelt jaarlijks in januari een jury samen om hem bij de toekenning van de prijzen te adviseren.

De jury bestaat uit een voorzitter, een secretaris en zes leden. Hun mandaat is hernieuwbaar. Ten hoogste twee derde van de leden is van hetzelfde geslacht.

Twee leden van verschillend geslacht worden door de raad van bestuur van het Bloso voorgedragen.

Twee leden van verschillend geslacht worden door de Vlaamse Sportraad voorgedragen.

Twee leden zijn externe deskundigen aangewezen door de bevoegde minister, eventueel op aanbeveling van de aftredende jury.

De voorzitter is de voorzitter van de Vlaamse Sportraad.

De secretaris is de secretaris van de Vlaamse Sportraad.

Een afgevaardigde van het kabinet van de bevoegde minister en een afgevaardigde van de Bloso-administratie wonen de vergaderingen van de jury bij met raadgevende stem.

De afvaardiging van de Vlaamse Sportraad wisselt elk jaar. Zo hebben alle leden de gelegenheid om van de jury deel uit te maken. Er is ook afgesproken dat als de voorzitter van de Vlaamse Sportraad de jury niet voor kan zitten, de ondervoorzitter hem vervangt.

In 2005 was de Jury Vlaamse Sportprijzen als volgt samengesteld.

<i>Voorzitter</i>	Bart Vanreusel	
<i>Leden</i>	Karin Hupperts	<i>Raad van bestuur</i>
	Frank De Vis	
	Patrick Dobbelaere	<i>Vlaamse Sportraad</i>
	Katrien Van Kets	
	Fernand Van Huyneghem	<i>Extern</i>
<i>Leden met raadgevende stem</i>	Marc Mercy	
	Lut Wille	<i>Kabinet</i>
	Albert Gryseels	<i>Administratie</i>
<i>Secretaris</i>	Lieven De Clercq	

Op 14 november 2005 droeg de jury aan Vlaams minister Bert Anciaux de volgende laureaten voor de Vlaamse sportprijzen 2005 voor.

VLAAMS SPORTJUWEEL	Kathleen Smet
VLAAMSE PRIJS VOOR SPORTVERDIENSTE	1. Panathlon Vlaanderen 2. Sporta

De motivering staat in de bijgevoegde brief aan Vlaams minister Bert Anciaux.

De Vlaamse Sportprijzen 2005 werden op 6 december 2005 uitgereikt, tijdens de jaarlijkse ontmoeting met de Vlaamse sportwereld, in het Kaaithheater in Brussel.

De heer BERT ANCIAUX
Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel
Arenbergstraat 7
1000 BRUSSEL

Vlaamse Sportprijzen 2005

Mijnheer de minister

De Jury Vlaamse Sportprijzen, eergisteren 14 november 2005 bijeen, draagt voor de Vlaamse Sportprijzen 2005, na beraadslaging, de volgende laureaten aan u voor.

VLAAMS SPORTJUWEEL: *unanieme voordracht van [Kathleen Smet](#).*

Triatlete Kathleen Smet zette dit jaar een punt achter een indrukwekkende sportloopbaan. Sedert 1996 werd ze niet minder dan 7 keer Belgisch en 2 keer Europees kampioen triatlon, met tussendoor nog 2 universitaire wereldtitels. In 2004 liep ze zich in de kijker met een glansrijke 4de plaats op de Olympische Spelen in Athene. Net geen medaille, maar toch dé Vlaamse olympische prestatie. Dit jaar werd de kers op de taart gezet, met goud op het wereldkampioenschap triatlon lange afstand. Geen Vlaamse of Belgische vrouw deed het Kathleen Smet ooit voor.

De mooie prestaties van Kathleen Smet kwamen niet uit de lucht vallen. Ze werden door intensieve training opgebouwd. De 35-jarige atlete, tot dit jaar bij het Bloso tewerkgesteld, wist haar zware sport altijd op hoog niveau vol te houden. Geen inspanning was haar te veel. Ze kon daarbij op de deskundige ondersteuning rekenen van de Vlaamse Triatlon en Duatlon Liga, waar ze sedert kort als topsportcoördinator aan de slag is.

In en buiten haar sportfederatie heeft Kathleen Smet altijd een voorbeeldfunctie gehad. Niet alleen door haar prestatiedrang en doorzettingsvermogen in haar eigen sport, maar ook door haar inzet voor de sport in het algemeen. Zo werkt ze als licentiate lichamelijke opvoeding mee aan de cursussen van de Vlaamse Trainersschool, waar ze een gewaardeerd docent is.

Kortom, het Sportjuweel is een mooie en verdiende bekroning van de rijke sportloopbaan van deze buitengewoon getalenteerde Vlaamse atlete.

De nominatie van Kathleen Smet betekent niet dat de uitzonderlijk knappe sportprestaties van die andere Vlaamse held, Tom Boonen, over het hoofd werden gezien. Maar de jury was van mening dat Kathleen Smet in moeilijker omstandigheden presteerde. Met minder externe steun en minder media-

aandacht. Bovendien wordt verwacht dat Tom Boonen de komende jaren nóg grootser uitpakt. Terwijl dit jaar de laatste kans biedt om Kathleen Smet te huldigen.

VLAAMSE PRIJS VOOR SPORTVERDIENSTE: geen unanieme voordracht.

- *Panathlon Vlaanderen* kreeg van de jury 4 stemmen voor haar Verklaring over de Ethiek in de Jeugdsport.
- *Sporta* kreeg 3 stemmen voor haar beweegcampagne Ventourist - Ventousiast.

Panathlon Vlaanderen, een afdeling van Panathlon International, is al sinds de jaren 70 druk in de weer als behoeder van de positieve waarden in de kinder- en de jeugdsport.

Panathlon Vlaanderen speelt op dat gebied een voortrekkersrol — een beetje vergelijkbaar met IOC-voorzitter Jacques Rogge, die in 2002 de Vlaamse Prijs voor Sportverdiens te kreeg voor zijn inzet voor de sportethiek.

Na lang in de sportieve coulissen te hebben gewerkt, trad Panathlon Vlaanderen enkele jaren geleden naar buiten met haar Verklaring over de Ethiek in de Jeugdsport. Een Vlaams initiatief, dat internationaal veel weerklank kreeg. De Panathlon Declaration on Ethics in Youth Sport werd al door ettelijke internationale organisaties onderschreven.

U herinnert zich ongetwijfeld uw eigen engagement, mijnheer de minister, om Panathlon Vlaanderen via de Vlaamse Sportfederatie te steunen bij de verspreiding en toepassing van de Verklaring in Vlaanderen. U kondigde aan daarover een symposium te organiseren met afgevaardigden van de overheid, de sportfederaties, het onderwijs, de jeugd, de media en de industrie.

De toekenning van de Vlaamse Prijs voor Sportverdiens te kan voor Panathlon Vlaanderen een stimulans zijn om in haar opzet te volharden. Als de Vlaamse sportfederaties echt meewerken, moet de Verklaring een golf van sportiviteit onder jongelui teweegbrengen.

Mits men die jongelui eerst aan het sporten krijgt natuurlijk. En juist op dat terrein liggen de onmiskenbare verdiensten van die andere genomineerde organisatie, die als tweede werd gerangschikt.

Sporta is, in tegenstelling tot Panathlon Vlaanderen, continu op het terrein actief, tussen sporters van alle leeftijden, maar overwegend jongeren. Sporta heeft een decennialange traditie van volgehouden acties en campagnes om mensen bijeen te brengen en op een gezonde manier te laten sporten. Dit jaar trok één van hun talrijke acties speciale aandacht, wegens het unieke opzet om een massa fietsers recreatief de Mont Ventoux laten beklimmen.

Ventourist – Vantousiast, zoals de actie werd genoemd, was geen competitie, tenzij van de recreant met zichzelf. Erg origineel, uitstekend georganiseerd, en met heel veel bijval.

Een duizendtal fietsers ging de uitdaging aan. Wie erbij was, was onder de indruk.

Volgend jaar wordt op 2.000 fietsers gemikt. Sporta tekent voor deskundige voorbereiding én begeleiding.

Het initiatief sluit volledig bij uw beleidsop t ie aan, mijnheer de minister, om naast de topsport, ook de breedtesport of recreatieve sportbeoefening beleidsmatig hoger op te tillen. We vernemen trouwens dat u het peterschap van Ventourist – Vantousiast hebt aanvaard.

Komt daar nog bij dat de opbrengst van de actie dit jaar integraal naar een goed doel ging, naar To Walk Again, de stichting van Marc Herremans, en naar het kinderrevalidatiecentrum van het Universitair Ziekenhuis in Gent.

Ventourist – Vantousiast is vergelijkbaar met Start to Run, dat vorig jaar op de uitreiking van de Vlaamse Sportprijzen een eervolle vermelding kreeg. Beide initiatieven promoten de basismobiliteit: lopen en fietsen. In beide zit bovendien een hoog groeipotentieel.

Bij de huldiging van Start to Run vorig jaar, liep één en ander overigens niet zoals de jury het had bedoeld. Ik stuur u daarover binnenkort een tweede brief.

Het reglement voor de Vlaamse Sportprijzen, waarvan een kopie is bijgevoegd, bepaalt dat de minister voor sport beslist, rekening houdend met de voordrachten van de jury, of en aan wie de prijzen worden toegekend.

De Jury Vlaamse Sportprijzen was dit jaar samengesteld uit Karin Hupperts en Frank De Vis van de raad van bestuur van het Bloso, Patrick Dobbelaere en Katrien Van Kets van de Vlaamse Sportraad, Marc Mercy van de Vlaamse Uitgeversmaatschappij, Fernand Van Huyneghem van de Vlaamse Sportfederatie, Lut Wille van uw kabinet, Lieven De Clercq als secretaris en mezelf als voorzitter.

Met vriendelijke groet

*Prof. Bart Vanreusel
Voorzitter van de Jury Vlaamse Sportprijzen*

Bijlagen

1.	Decreet van 7 juli 1998 houdende oprichting van de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999 houdende wijziging van sommige decreten betreffende de raadpleging van adviesorganen door het Vlaams Parlement	62
2.	Besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1999 betreffende de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden	65
3.	Besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 houdende goedkeuring van het huishoudelijk reglement van de Vlaamse Sportraad	69
4.	Ministerieel besluit van 1 januari 2004 houdende benoeming van de leden van de Vlaamse Sportraad	76
5.	Overzicht vergaderingen en aanwezigheid	77
6.	Adreslijst van de Vlaamse Sportraad (<i>update 31 december 2005</i>)	79

**7 JULI 1998 – Decreet houdende oprichting van de Vlaamse Sportraad
en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden**
*gewijzigd bij het decreet van 18-05-1999 houdende wijziging van sommige decreten betreffende de
raadpleging van adviesorganen door het Vlaams Parlement (BS 15-07-1999)*

Het Vlaams Parlement heeft aangenomen en Wij, regering, bekrachtigen hetgeen volgt:

HOOFDSTUK I – DE VLAAMSE SPORTRAAD

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2. Er wordt voor de Vlaamse Gemeenschap een Vlaamse Sportraad opgericht, hierna “de Raad” te noemen.

Artikel 3. De Raad heeft als opdracht om op eigen initiatief, op verzoek van de Vlaamse regering of het Vlaams Parlement, onafhankelijke en deskundige adviezen en aanbevelingen te verstrekken omtrent het sportbeleid en omtrent ontwikkelingen in andere domeinen die voor het sportbeleid relevant zijn.
[De adviezen op verzoek van het Vlaams Parlement worden verstrekt binnen de door het Vlaams Parlement gestelde termijn, die niet korter mag zijn dan dertig dagen.]¹⁵

Artikel 4. De Vlaamse regering is verplicht het advies van de Raad in te winnen:
1° over elk voorontwerp van decreet en elk reglementair besluit over een gemeenschaps- of een gewestaangelegenheid inzake sport met uitzondering van de begroting, alsook van elk reglementair besluit dat betrekking heeft op de organisatie en de werking van de Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de sport;
2° telkens als een decreet of besluit bepaalt dat de Raad om advies gevraagd moet worden.

Artikel 5. §1. De Raad bestaat uit 17 leden, die bij voorkeur in meer dan één deelgebied van het sportbeleid deskundig zijn en die ten minste vijf jaar ervaring hebben in de sportsector.

Ten minste één lid is vertrouwd met de problematiek van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel.

Er is onverenigbaarheid tussen een mandaat in de Raad en een mandaat in de raad van bestuur van de Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de sport. Er is eveneens onverenigbaarheid met enig ambt of mandaat dat via openbare verkiezing toegankelijk is. Een lid van de Raad kan niet tegelijkertijd deel uitmaken van het personeel van de voor de sport bevoegde diensten van de Vlaamse regering of van de Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de sport.

§2. De Vlaamse regering benoemt de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden van de Raad voor een eenmaal hernieuwbare termijn van vijf jaar.

Ten hoogste twee derde van de leden is van hetzelfde geslacht. De voorzitter en de ondervoorzitter zijn van een verschillend geslacht.

In geval van opvolging beëindigt de opvolger het mandaat van de voorganger.

¹⁵ Artikel 8 van het decreet van 18-05-1999 houdende wijziging van sommige decreten betreffende de raadpleging van adviesorganen door het Vlaams Parlement

Artikel 6. De Raad stelt binnen drie maanden na zijn samenstelling een huishoudelijk reglement op dat voor goedkeuring aan de Vlaamse regering wordt voorgelegd. Het huishoudelijk reglement regelt de werking van de Raad en van zijn dagelijks bestuur.

Artikel 7. §1. De Raad komt minstens viermaal per jaar in plenaire vergadering bijeen. Wanneer uitvoering wordt gegeven aan een decretale verplichting tot het geven van advies, bepaalt de Vlaamse regering de termijn waarbinnen dat advies wordt gegeven. De Raad maakt zijn aan de Vlaamse regering gegeven eindadviezen openbaar zoals bepaald in het huishoudelijk reglement vermeld in artikel 6. Alle adviezen en aanbevelingen van de Raad worden meegedeeld aan het Vlaams Parlement.

§2. Op de plenaire vergaderingen kunnen steeds externe deskundigen worden uitgenodigd.

Artikel 8. §1. Binnen de Raad wordt een dagelijks bestuur opgericht. Het dagelijks bestuur heeft als opdracht om de werkzaamheden van de Raad te organiseren, te coördineren en voor te bereiden, alsook de beslissingen van de Raad uit te voeren.

Het dagelijks bestuur is samengesteld uit de voorzitter, de ondervoorzitter en drie leden gekozen door de Raad. Ten hoogste twee derde van de leden van het dagelijks bestuur is van hetzelfde geslacht.

§2. De Raad kan op verzoek van de Vlaamse regering of op eigen initiatief ad-hocwerkgroepen oprichten om adviezen voor te bereiden. Een lid van de Raad zit een dergelijke werkgroep voor. De Raad kan voor elke werkgroep een beroep doen op personen die geen lid zijn van de Raad. Een werkgroep heeft een beperkte, door de Raad omschreven opdracht. Na het vervullen van de opdracht wordt de werkgroep door de Raad opgeheven.

Artikel 9. De Raad stelt een jaarverslag op, dat vóór 1 april aan de Vlaamse regering en aan het Vlaams Parlement wordt voorgelegd.

Artikel 10. Het secretariaat van de Raad en van de ad-hocwerkgroepen wordt waargenomen door de diensten van de Vlaamse regering.

HOOFDSTUK II

DE ADVISERENDE BEROEPSCOMMISSIE VOOR SPORTAANGELEGENHEDEN

Artikel 11. Er wordt een Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden opgericht, hierna "de Commissie" te noemen.

Artikel 12. De Commissie heeft als opdracht om de Vlaamse regering te adviseren met betrekking tot bij de Vlaamse regering ingediende beroepen, bezwaar- of verweerschriften tegen het door de Vlaamse gemeenschap geuite en formeel betekende voornemen om :

- 1° een vergunning of verlenging ervan geheel of gedeeltelijk te weigeren, in te trekken of te schorsen;
- 2° een erkenning of subsidiëring, verlenging of wijziging van een erkenning of subsidiëring te weigeren;
- 3° een erkenning of subsidiëring in te trekken of te schorsen.

In haar adviezen beoordeelt de Commissie de procedurele en formele aspecten van het dossier. Ze geeft geen inhoudelijke appreciatie.

Artikel 13. §1. De Commissie bestaat uit zeven leden, waaronder de voorzitter en een ondervoorzitter.

De voorzitter heeft een juridische opleiding genoten en heeft juridische ervaring in sportaangelegenheden. De overige leden zijn deskundig en hebben ervaring in de sportsector.

Er is onverenigbaarheid tussen een mandaat in de Raad of de raad van bestuur van de Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de sport enerzijds, en een mandaat in de Commissie anderzijds. Een lid van de Commissie kan niet tegelijkertijd deel uitmaken van het personeel van de voor de sport bevoegde diensten van de Vlaamse regering of van de Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de sport.

Ten hoogste twee derde van de leden van de Commissie is van hetzelfde geslacht.

§2. De Vlaamse regering benoemt de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden van de Commissie voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar.

De voorzitter en de ondervoorzitter zijn van verschillend geslacht.

§3. De Commissie kan zich laten bijstaan door externe deskundigen die de adviezen voorbereiden.

Artikel 14. §1. De Vlaamse regering regelt de werking van de Commissie.

§2. De Vlaamse regering kan geen beslissing nemen wanneer bezwaar is aangetekend tegen een voornemen van beslissing, zonder het advies van de Commissie te hebben gevraagd.

§3. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen advies wordt uitgebracht en de termijn waarbinnen ze, na ontvangst van het advies, een beslissing neemt. Wanneer na de vastgestelde termijn geen advies werd uitgebracht, kan de Vlaamse regering een beslissing nemen zonder het advies van de Commissie.

§4. De voor de sport bevoegde diensten van de Vlaamse regering of van de Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de sport zullen op verzoek van de Commissie alle informatie bezorgen waarover ze beschikken omtrent het dossier dat aan de basis ligt van het beroep.

Artikel 15. Het secretariaat van de Commissie wordt waargenomen door de diensten van de Vlaamse regering.

Artikel 16. Het decreet van 23 juli 1992 houdende oprichting van een Vlaamse Hoge Raad voor de Sport wordt opgeheven.

Artikel 17. Dit decreet treedt in werking op 1 augustus 1998.

Kondigen dit decreet af, bevelen dat het in het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Brussel, 7 juli 1998

De minister-president van de Vlaamse regering,
Luc Van Den Brande
De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,
Luc Martens

23 FEBRUARI 1999 – Besluit van de Vlaamse regering betreffende de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden

De Vlaamse regering,

Gelet op het decreet van 7 juli 1998 houdende oprichting van de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden;

Gelet op de bijlage, gevoegd bij het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 1983 houdende sommige maatregelen tot harmonisatie van de werking en van de presentiegelden en vergoedingen van adviesorganen, zoals gewijzigd;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 28 januari 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3 §1, gewijzigd bij de wetten van 4 juli 1989 en 4 augustus 1996;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat, in het kader van de uitvoering van de opdrachten van het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen, goedgekeurd door de Vlaamse regering op 17 december 1997, dadelijk maatregelen moeten worden genomen op het vlak van de samenstelling en de werking van de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden teneinde een vlotte werking daarvan te garanderen;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn;

Na beraadslaging,

Besluit:

HOOFDSTUK I – DEFINITIES

Artikel 1. In dit besluit wordt verstaan onder:

- 1° decreet: het decreet van 7 juli 1998 houdende oprichting van de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden;
- 2° minister: de Vlaamse minister bevoegd voor de sport;
- 3° sportaangelegenheden: de aangelegenheden bedoeld in artikel 4, 9° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
- 4° Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de sport: het Commissariaat- generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie;
- 5° Raad: de Vlaamse Sportraad, bedoeld in artikel 2 van het decreet;
- 6° Commissie: de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden, bedoeld in artikel 11 van het decreet.

HOOFDSTUK II – DE VLAAMSE SPORTRAAD

Artikel 2. De voorzitter, de ondervoorzitter en de leden van de Raad worden door de Vlaamse regering benoemd voor een eenmaal hernieuwbare termijn van vijf jaar.

Artikel 3. De minister kan op verzoek van de betrokkene een einde maken aan het mandaat van de voorzitter, de ondervoorzitter of een lid van de Raad.

Bovendien kan de minister, na advies van de Raad, in de volgende gevallen ambtshalve een einde maken aan een mandaat als bedoeld in het eerste lid:

- 1° als de betrokkene driemaal na elkaar zonder voorafgaande kennisgeving de vergaderingen van de Raad niet bijwoont;
- 2° als de betrokkene activiteiten verricht of functies vervult die onverenigbaar zijn met het mandaat of die een strijdigheid van belangen tot gevolg hebben.

Artikel 4. Een lid van de Raad dat wordt benoemd in de plaats van een overleden lid of van een lid wiens mandaat voortijdig is beëindigd, voleindigt diens mandaat.

Artikel 5. De Raad bezorgt vóór 1 april zijn jaarverslag over het voorafgaande jaar aan de minister en aan het Vlaams Parlement. Het bevat een overzicht en een beknopte samenvatting van de uitgebrachte adviezen.

HOOFDSTUK III

DE ADVISERENDE BEROEPSCOMMISSIE VOOR SPORTAANGELEGENHEDEN

Afdeling 1 – Samenstelling

Artikel 6. §1. De Commissie is samengesteld uit zeven leden, onder wie een voorzitter en een ondervoorzitter.

De voorzitter is houder van het diploma van licentiaat of doctor in de rechten en heeft nuttige en aantoonbare juridische ervaring opgedaan in sportaangelegenheden.

De overige leden zijn deskundig in sportaangelegenheden en hebben nuttige en aantoonbare ervaring opgedaan in juridisch-technische of administratieve aangelegenheden.

§2. De voorzitter, de ondervoorzitter en de overige leden worden door de Vlaamse regering benoemd voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar.

Artikel 7. De minister kan op verzoek van de betrokkene een einde maken aan het mandaat van een lid van de Commissie.

Bovendien kan de minister, na advies van de Commissie, ambtshalve een einde maken aan het mandaat van een lid van de Commissie in de volgende gevallen:

- 1° als de betrokkene driemaal na elkaar zonder kennisgeving afwezig is;
- 2° als de betrokkene het vertrouwelijke karakter van de beraadslagingen niet respecteert of vertrouwelijke documenten verspreidt;
- 3° als de betrokkene zich in een geval van onverenigbaarheid bevindt als bedoeld in artikel 13 §1, tweede lid, van het decreet.

Artikel 8. Een lid van de Commissie dat wordt benoemd in de plaats van een overleden lid of van een lid van wie het mandaat voortijdig is beëindigd, zet diens mandaat voort tot het einde van de aanvankelijk vooropgestelde termijn.

Afdeling 2 – Opdracht

Artikel 9. De Commissie heeft als opdracht de minister te adviseren over een beroep, bezwaar of verweer dat overeenkomstig artikel 10 §1 van dit besluit wordt ingediend tegen een, op basis van de toepasselijke sectorale regelgeving in sportaangelegenheden, door de minister, de voor sport bevoegde diensten van de Vlaamse regering of de Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de sport, geuit en formeel betekend voornemen tot het nemen van een beslissing zoals bedoeld in artikel 12 van het decreet.

Afdeling 3 – Werking

Artikel 10. §1. Een gemotiveerd beroep-, bezwaar- of verweerschrift tegen een formeel betekend voornemen als bedoeld in artikel 9 wordt overeenkomstig de toepasselijke sectorale regelgeving per aangetekende brief ingediend bij de voor sport bevoegde diensten van de Vlaamse regering of de Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de sport.

De bevoegde diensten of de instelling beoordelen de ontvankelijkheid ervan op grond van de toepasselijke sectorale regelgeving. Ze bezorgen het ontvankelijke beroep-, bezwaar- of verweerschrift, samen met het volledige administratieve dossier en de eventuele verweermiddelen, binnen tien werkdagen na ontvangst aan de Commissie.

§2. Onder voorbehoud van hetgeen bepaald in artikel 12 §2 verleent de Commissie haar advies op stukken.

§3. Behoudens afwijking in de toepasselijke sectorale regelgeving bezorgt de Commissie haar advies aan de minister en aan de voor sport bevoegde diensten van de Vlaamse regering of aan de Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de sport. Dit gebeurt uiterlijk negen weken na ontvangst van het beroep-, bezwaar- of verweerschrift en van het administratief dossier.

Het advies is met redenen omkleed. Het maakt ook melding van een afwijkend standpunt als een lid daarom verzoekt.

Artikel 11. §1. Enkel de voorzitter, de ondervoorzitter en de overige leden zijn stemgerechtigd. De Commissie kan alleen geldig beraadslagen en stemmen als ten minste de voorzitter of de ondervoorzitter en drie leden aanwezig zijn.

Beslissingen worden genomen bij gewone meerderheid. Bij de stemming worden onthoudingen niet in aanmerking genomen voor het bereiken van de vereiste meerderheid. Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter doorslaggevend.

§2. In afwijking van § 1, tweede en derde lid, moeten minstens vijf leden hun instemming verlenen bij:

- 1° het advies inzake het beëindigen van een mandaat bedoeld in artikel 7, tweede lid;
- 2° het voorstel van huishoudelijk reglement en het voorstel tot wijziging ervan, bedoeld in artikel 14, eerste en tweede lid.

Artikel 12. §1. De voor sport bevoegde diensten van de Vlaamse regering of de Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de sport kunnen een personeelslid afvaardigen om tijdens de commissievergadering het dossier toe te lichten waarop het behandelde beroep-, bezwaar- of verweerschrift betrekking heeft. Dat personeelslid neemt niet deel aan de beraadslaging.

§2. De Commissie hoort de indiener van het beroep-, bezwaar- of verweerschrift indien hij daarom heeft verzocht in dat geschrift.

Artikel 13. De vergaderingen van de Commissie zijn niet openbaar. De beraadslagingen van de Commissie zijn vertrouwelijk.

Artikel 14. De Commissie legt binnen drie maanden na haar samenstelling aan de minister een voorstel van huishoudelijk reglement voor.

De minister stelt vervolgens binnen een maand het huishoudelijk reglement vast.

De Commissie legt eveneens elk voorstel tot wijziging van het huishoudelijk reglement aan de minister voor, die het binnen een maand vaststelt.

Onverminderd de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk regelt het huishoudelijk reglement de nadere werking van de Commissie.

Afdeling 4 – De beslissing van de Vlaamse minister bevoegd voor de sport

Artikel 15. §1. De minister kan alleen een beslissing nemen na ontvangst van het advies van de Commissie of, bij ontstentenis daarvan, na het verstrijken van de termijn genoemd in artikel 10 §3, eerste lid.

Die beslissing is met redenen omkleed. Behoudens afwijking in de toepasselijke sectorale regelgeving wordt ze binnen één maand nadat de minister het advies van de Commissie heeft ontvangen, door de voor sport bevoegde diensten van de Vlaamse regering of de Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de sport per aangetekende brief meegedeeld aan de indiener van het beroep-, bezwaar- of verweerschrift.

Bij ontstentenis van advies delen deze diensten of de instelling de beslissing van de minister binnen twee maanden na het verstrijken van de termijn genoemd in artikel 10 §3, eerste lid, per aangetekende brief mee aan de indiener.

§2. Indien de beslissing van de minister niet binnen de termijn genoemd in §1, tweede lid, aan de indiener van het beroep-, bezwaar- of verweerschrift wordt meegedeeld, wordt het beroep, bezwaar of verweer van rechtswege geacht ingewilligd te zijn.

De voor sport bevoegde diensten van de Vlaamse regering of de Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de sport brengt dit per aangetekende brief ter kennis van de indiener.

HOOFDSTUK IV

GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN - PRESENTIEGELD EN VERGOEDINGEN

Artikel 16. De voorzitter, de ondervoorzitter, de leden en de uitgenodigde deskundigen van de Raad en de Commissie kunnen per vergadering aanspraak maken op een presentiegeld en op vergoedingen krachtens het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 1983 houdende sommige maatregelen tot harmonisatie van de werking en van de presentiegelden en vergoedingen van adviesorganen.

Artikel 17. Aan punt 3 van de bijlage gevoegd bij het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 1983 houdende sommige maatregelen tot harmonisatie van de werking en van de presentiegelden en vergoedingen van adviesorganen, zoals gewijzigd, worden volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden "Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en het Openluchtleven" worden vervangen door de woorden "Vlaamse Sportraad en de in zijn schoot opgerichte werkgroepen";
- 2° er wordt een streepje toegevoegd dat luidt als volgt: "- de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden".

HOOFDSTUK V – SLOTBEPALINGEN

Artikel 18. Dit besluit treedt in werking op 1 januari 1999.

Artikel 19. De Vlaamse minister bevoegd voor de sport is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 23 februari 1999.

De minister-president van de Vlaamse regering,
Luc Van Den Brande
De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,
Luc Martens

Vlaamse Sportraad – Goedkeuring van het huishoudelijk reglement

Bij besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 hecht de Vlaamse regering haar goedkeuring aan het bij dit besluit gevoegd voorstel van huishoudelijk reglement van de Vlaamse Sportraad.

Dit besluit treedt in werking op 8 juni 1999.

De Vlaamse minister bevoegd voor de sport is belast met de uitvoering van dit besluit.

HUISHOUELIJK REGLEMENT

I. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1. *Begrippen*

Voor de toepassing van dit reglement wordt verstaan onder:

- 1° *decreet*: het decreet van 7 juli 1998 houdende oprichting van de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden;
- 2° *besluit*: het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1999 betreffende de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden;
- 3° *Raad*: de Vlaamse Sportraad zoals bedoeld in artikel 2 van het decreet;
- 4° *sportaangelegenheden*: de aangelegenheden bedoeld in artikel 4, 9° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
- 5° *regering*: de Vlaamse regering;
- 6° *minister*: de Vlaamse minister bevoegd voor de sport;
- 7° *dagelijks bestuur*: het orgaan zoals bedoeld in artikel 8 §1 van het decreet;
- 8° *werkgroep*: een werkgroep zoals bedoeld in artikel 8 §2 van het decreet;
- 9° *lid*: een persoon die deel uitmaakt van de Raad of, wat punt IV van dit Huishoudelijk Reglement betreft, van een werkgroep;
- 10° *advies*: de definitieve schriftelijke neerslag als resultaat van het onderzoek van en/of beraadslaging over het geheel van aangelegenheden zoals bedoeld in artikel 3 van het decreet waarmee de meerderheid van de Raad heeft ingestemd en die aan de Vlaamse regering wordt gerapporteerd;
- 11° *werkjaar*: het jaar dat begint op 1 januari en eindigt op 31 december;
- 12° *VOI bevoegd voor de sport*: het Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie.

Artikel 2. *Principes*

Advies. – Bij beraadslagingen en bij beslissingen na beraadslagingen die leiden tot een advies wordt, op basis van een informatief dossier (feiten, trends,...) en met explicitering van alle argumenten pro en contra, naar een consensus gestreefd tussen de leden met een beslissende stem.

Minderheidsstandpunt. — Aan een advies kunnen op uitdrukkelijk verzoek één of meer minderheidsstandpunten worden toegevoegd, ten laatste op het ogenblik dat de Raad een beslissing neemt over een advies. Een minderheidsstandpunt moet worden gemotiveerd. De namen van de onderschrijvers moeten vermeld zijn.

Uitbrengen van advies. — De werkgroepen kunnen niet zelf naar buiten treden met adviezen, publicaties of verklaringen. De adviezen van de werkgroepen worden altijd aan de Raad gerapporteerd. De Raad rapporteert die adviezen, eventueel aangevuld met zijn eigen advies, aan de regering.

Plaatsvervangings. — De Raad bestaat uit personen die participeren op grond van hun deskundigheid. Ze treden niet op als vertegenwoordiger van de organisatie waartoe ze eventueel als beroepskracht of als vrijwilliger of op basis van hun overtuiging behoren. Plaatsvervangings is bijgevolg niet mogelijk.

Externe communicatie. — De voorzitter van de Raad of een lid van het dagelijks bestuur, door hem gemandateerd, treedt als woordvoerder op van de Raad. Leden die gesolliciteerd worden als vertegenwoordiger van de Raad verwijzen door naar de voorzitter van de Raad.

Vertrouwelijkheid. — Alle documenten op de Raad, het dagelijks bestuur en de werkgroepen ingebracht, krijgen het statuut dat de inbrenger van de documenten eraan toekent.

Het finale advies mag slechts vijf werkdagen na rapportage aan de minister openbaar worden gemaakt.

Het dagelijks bestuur volgt deze aangelegenheden op en legt zo nodig een voorstel van maatregel aan de Raad voor.

Uitnodigingen. — Behoudens dringende noodzaak worden de uitnodigingen ten laatste 8 kalenderdagen vóór de datum van de vergadering verstuurd. Ze bevatten de agendapunten van de vergadering, de documenten die betrekking hebben op de te behandelen punten en de notulen van de vorige vergadering.

De agendapunten voor de vergaderingen van de Raad worden door de voorzitter van de Raad vastgelegd. Elk lid kan bij de voorzitter agendapunten indienen tot 9 kalenderdagen vóór de vergadering. Bij dringende noodzakelijkheid kan een punt aan de agenda worden toegevoegd, wanneer een gewone meerderheid van de vergadering daarmee instemt.

Aanwezigheid. — De aanwezigen ondertekenen een presentielijst.

Verontschuldigungen worden schriftelijk, ofwel per brief, ofwel per fax, ofwel via e-mail aan het secretariaat meegedeeld.

Wanneer een lid in extremis verhinderd is, dient het zich de dag van de vergadering per fax, spoedbestelling, of e-mail te verontschuldigen opdat de verontschuldiging als geldig kan worden beschouwd, tenzij fysieke overmacht kan worden aangetoond.

Samenstelling. — *De minister kan op verzoek van de betrokkene een einde maken aan het mandaat van de voorzitter, de ondervoorzitter of een lid van de Raad.*

Bovendien kan de minister, na advies van de Raad, in de volgende gevallen ambtshalve een einde maken aan een mandaat als bedoeld in het eerste lid:

1° *als de betrokkene driemaal na elkaar zonder voorafgaande kennisgeving de vergaderingen van de Raad niet bijwoont;*

2° *als de betrokkene activiteiten verricht of functies vervult die onverenigbaar zijn met het mandaat of die een strijdigheid van belangen tot gevolg hebben.* (Besluit artikel 3)

Een lid van de Raad dat wordt benoemd in de plaats van een overleden lid of van een lid wiens mandaat voortijdig is beëindigd, voleindigt diens mandaat. (Besluit artikel 4)

Het dagelijks bestuur volgt deze aangelegenheden op en legt zo nodig een voorstel van maatregel aan de Raad voor.

Wanneer wijzigingen in de samenstelling van de Raad of de eventuele werkgroepen noodzakelijk zijn, moet de Raad daarover de passende signalen geven of initiatieven nemen overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 7 juli 1998 houdende oprichting van de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden en van het decreet van 15 juli 1997 houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen.

II. DE RAAD

Artikel 3. *Werking*

De Raad komt minstens viermaal per jaar in plenaire vergadering bijeen. (Decreet artikel 7 §1)

Tijdens de laatste plenaire vergadering van het jaar worden de data vastgelegd waarop de vier plenaire vergaderingen tijdens het volgende jaar plaats zullen vinden.

Op vraag van de voorzitter, op verzoek van het dagelijks bestuur, op gemotiveerd verzoek van drie leden van de Raad, kan de voorzitter de Raad voor een bijkomende plenaire vergadering samenroepen.

Artikel 4. *Voorzitterschap*

De voorzitter van de Raad zit de Raad voor.

Indien de voorzitter verhinderd is, verwittigt hij het secretariaat en de ondervoorzitter, die als zijn vervanger op zal treden.

Indien de voorzitter en de ondervoorzitter beiden afwezig zijn, wordt het voorzitterschap waargenomen door een lid van het dagelijks bestuur.

Artikel 5. *Genodigden*

Op de plenaire vergaderingen kunnen steeds externe deskundigen worden uitgenodigd. (Decreet artikel 7 §2)

Het dagelijks bestuur kan één of meer deskundigen van buiten de Raad uitnodigen voor één of meer bijeenkomsten. De deskundige dient zich te houden aan de bepalingen van dit Huishoudelijk Reglement.

Artikel 6. *Beraadslagen*

De Raad kan slechts geldig beraadslagen indien ten minste de helft van de leden aanwezig is. Indien die meerderheid niet aanwezig is, kan de Raad na twee dagen en een nieuwe oproep geldig beraadslagen over de agendapunten van de vorige vergadering, mits de voorzitter of ondervoorzitter en zes leden van de Raad aanwezig zijn.

Artikel 7. *Beslissen en stemmen*

Alleen de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden zijn stemgerechtigd.

Indien over een beslissing omtrent een bepaald agendapunt geen overeenstemming kan worden bereikt, wordt met gewone meerderheid van stemmen beslist.

(Gewone meerderheid = de helft + 1 van het om geldig te beraadslagen vereiste aantal aanwezigen.)

Onthoudingen worden bij de stemming niet in aanmerking genomen voor het bereiken van de vereiste meerderheid.

Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter doorslaggevend.

De stemming gebeurt bij handopsteking.

Over personen wordt geheim gestemd.

Op verzoek van een lid wordt geheim gestemd.

Stemmen bij wijze van volmacht kan niet.

Artikel 8. *Ondertekenen*

De adviezen worden door de voorzitter, de ondervoorzitter en de secretaris ondertekend. De notulen worden, na goedkeuring door de Raad, door de voorzitter en de secretaris ondertekend.

Uitnodigingen en begeleidende brieven bij documenten worden door de voorzitter en de secretaris ondertekend.

Mededelingen van het secretariaat worden in overleg met de voorzitter door de secretaris ondertekend.

Artikel 9. *Openbaarheid van documenten*

De Raad maakt zijn aan de Vlaamse regering gegeven eindadviezen openbaar zoals bepaald in het huishoudelijk reglement vermeld in artikel 6.

Alle adviezen en aanbevelingen van de Raad worden meegedeeld aan het Vlaams Parlement. (Decreet artikel 7 §1)

De adviezen van de Raad zijn openbaar en beschikbaar via duplicatie en website na rapportage aan de regering.

De Raad stelt een jaarverslag op, dat vóór 1 april aan de Vlaamse regering en aan het Vlaams Parlement wordt voorgelegd. (Decreet artikel 9)

De Raad bezorgt vóór 1 april zijn jaarverslag over het voorafgaande jaar aan de minister en aan het Vlaams Parlement. Het bevat een overzicht en een beknopte samenvatting van de uitgebrachte adviezen. (Besluit artikel 5)

Het jaarverslag van de Raad is openbaar van zodra het bij het Vlaams Parlement is neergelegd.

III. HET DAGELIJKS BESTUUR

Artikel 10. *Samenstelling*

Het dagelijks bestuur is samengesteld uit de voorzitter, de ondervoorzitter en drie leden gekozen door de Raad. (Decreet artikel 8 §1)

Artikel 11. *Werking*

Het dagelijks bestuur heeft als opdracht om de werkzaamheden van de Raad te organiseren, te coördineren en voor te bereiden, alsook de beslissingen van de Raad uit te voeren. (Decreet artikel 8 §1)

Het dagelijks bestuur wordt samengeroepen telkens als de voorzitter van de Raad het nodig acht of wanneer ten minste drie leden van het dagelijks bestuur daarom verzoeken.

Artikel 12. *Voorzitterschap*

De voorzitter van de Raad zit het dagelijks bestuur voor.

Indien de voorzitter verhinderd is, verwittigt hij het secretariaat en de ondervoorzitter van de Raad, die als zijn vervanger op zal treden.

Indien de voorzitter en de ondervoorzitter beiden afwezig zijn, wordt het voorzitterschap waargenomen door het oudste lid.

Artikel 13. *Genodigden*

De voorzitter kan vertegenwoordigers van de regering en/of de voor sport bevoegde diensten van de Vlaamse regering of de VOI bevoegd voor de sport uitnodigen. Ze nemen met raadgevende stem aan de beraadslagingen deel.

Artikel 14. *Beraadslagen*

Het dagelijks bestuur kan slechts geldig beraadslagen indien ten minste de helft van de leden aanwezig is.

Indien die meerderheid niet aanwezig is, kan het dagelijks bestuur na twee dagen en een nieuwe oproep geldig beraadslagen over de agendapunten van de vorige vergadering mits drie leden, de voorzitter inbegrepen, aanwezig zijn.

Artikel 15. *Ondertekenen*

Uitnodigingen en begeleidende brieven bij documenten worden door de voorzitter en de secretaris ondertekend.

De notulen van het dagelijks bestuur worden, na goedkeuring door het dagelijks bestuur, door de voorzitter en de secretaris ondertekend.

IV. DE WERKGROEPEN

Artikel 16. *Oprichting*

De Raad kan op verzoek van de Vlaamse regering of op eigen initiatief ad-hocwerkgroepen oprichten om adviezen voor te bereiden. Een lid van de Raad zit een dergelijke werkgroep voor. De Raad kan voor elke werkgroep een beroep doen op personen die geen lid zijn van de Raad. Een werkgroep heeft een beperkte, door de Raad omschreven opdracht. Na het vervullen van de opdracht wordt de werkgroep door de Raad opgeheven. (Decreet artikel 8 §2)

Artikel 17. *Samenstelling*

De Raad bepaalt, inzake aangelegenheden waarvoor hij bevoegd is, de onderwerpen waarvoor hij werkgroepen opricht, omschrijft de opdracht van de werkgroepen en bepaalt de timing voor uitvoering.

De werkgroepen rapporteren de resultaten van hun werkzaamheden aan de Raad. Een werkgroep bestaat uit een voorzitter en ten minste drie leden.

De Raad stelt de voorzitter aan en kan deskundigen voor de werkgroep voordragen. De voorzitter van de werkgroep maakt een voorstel van samenstelling op, dat voor goedkeuring aan het dagelijks bestuur wordt voorgelegd.

Artikel 18. *Werking*

De werkgroep wordt samengeroepen wanneer het dagelijks bestuur of de Raad het nodig achten.

De werkgroep bepaalt zijn vergaderfrequentie en agenda binnen de opdracht.

De werkgroep stelt de agenda voor zijn vergaderingen op in overleg met de voorzitter van de Raad.

Artikel 19. *Beraadslagen*

De werkgroep kan slechts geldig beraadslagen indien ten minste de helft van de leden aanwezig is.

Indien die meerderheid niet aanwezig is, dient de werkgroep na minstens twee dagen opnieuw te vergaderen.

Zo ook dan die meerderheid niet aanwezig is, zijn de werkzaamheden van de werkgroep automatisch opgeschort.

De Raad dient vervolgens maatregelen te nemen inzake de opdracht, de samenstelling, de werkwijze en/of de looptijd van de werkgroep.

Artikel 20. *Ondertekenen*

Conclusies en notulen worden, na goedkeuring door de werkgroep, door de voorzitter van de werkgroep ondertekend.

V. ANDERE VORMEN VAN CONSULTATIE EN ADVIESVOORBEREIDING

Artikel 21. *Hoorzittingen*

De Raad kan een hoorzitting organiseren waarop allen die een bijdrage kunnen leveren tot het te bespreken onderwerp kunnen worden uitgenodigd om ter informatie hun standpunten uiteen te zetten.

De adviezen vermelden telkens de naam van de gehoorde deskundigen.

Hoorzittingen kunnen voorafgaan aan de formulering van een advies of volgen op de formulering van een ontwerpadvies.

Een advies kan geen voorwerp zijn van een hoorzitting.

Artikel 22. *Studiedagen en conferenties*

De Raad kan voor de aangelegenheden waarvoor hij bevoegd is, het initiatief nemen tot studiedagen of conferenties voor een ruim geïnteresseerd publiek.

Die studiedagen of conferenties kunnen bijdragen tot een bredere dossiervorming ten behoeve van de Raad en/of tot verspreiding van de resultaten van de werkzaamheden van de Raad.

De Raad is in zijn adviesverstrekking niet gebonden door de meningen en standpunten die ter gelegenheid van de studiedagen of conferenties naar voren worden gebracht.

VI. PRESENTIEGELDEN EN VERGOEDINGEN

Artikel 23. Presentiegelden en vergoedingen zullen worden toegekend conform artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 1983 houdende sommige maatregelen tot harmonisatie van de werking en van de presentiegelden en vergoedingen van adviesorganen.

VII. HET SECRETARIAAT EN DE ONDERSTEUNING

Artikel 24. *Secretariaat*

Alle officiële briefwisseling en communicatie met de Raad wordt gericht aan het secretariaat, ter attentie van de daartoe aangewezen ambtenaren.

Het secretariaat staat onder de verantwoordelijkheid van de secretaris.

Het secretariaat zorgt voor de verzending van de uitnodigingen en de documenten.

Het secretariaat maakt van elke vergadering van de Raad, het dagelijks bestuur en de werkgroepen de notulen op, tenzij de respectieve voorzitters anders hebben beslist.

De notulen leggen in principe geen expliciet verband tussen bepaalde uitspraken en de namen van de voorzitter, de ondervoorzitter of de leden.

Artikel 25. *Ondersteuning*

Na overleg met de voorzitter en het dagelijks bestuur kan een beroep worden gedaan op deskundigen om een informatief dossier op te stellen (met onder meer feiten, evaluaties, trends, ...) dat nodig is om een advies te kunnen ontwerpen en onderbouwen.

VIII. SLOTBEPALING

Artikel 26. *Wijzigingen aan het Huishoudelijk Reglement*

Wijzigingen en/of aanvullingen van het Huishoudelijk Reglement kunnen worden voorgesteld door het dagelijks bestuur of aan het dagelijks bestuur door de leden van de Raad.

Het dagelijks bestuur ontwerpt een amendement dat voor goedkeuring aan de Raad wordt voorgelegd.

Het wordt aanvaard als het door twee derde van de aanwezige leden van de Raad werd goedgekeurd.

Een wijziging en/of aanvulling van het Huishoudelijk Reglement wordt ondertekend door de personen vermeld in artikel 8, eerste lid. Ze wordt van kracht na vaststelling door de regering.

DE VLAAMSE SPORTRAAD KEURDE DIT HUISHOUELIJK REGLEMENT GOED OP
30 MAART 1999

Bart Vanreusel
Voorzitter

Lieven De Clercq
Secretaris

Sonia Vanden Broeck
Ondervoorzitter

1 JANUARI 2004 – Ministerieel besluit houdende benoeming van de leden van de Vlaamse Sportraad

De Vlaamse minister van Wonen, Media en Sport,

Gelet op het decreet van 7 juli 1998 houdende oprichting van de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden, inzonderheid op artikel 5, § 1; Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1999 betreffende de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden, inzonderheid op artikel 3;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 10 juni 2003 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, laatst gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 24 oktober 2003;

Besluit:

Artikel 1. Volgende personen worden benoemd tot lid van de Vlaamse Sportraad:

de heer Bart Vanreusel, Oude Nethensebaan 83, 3051 Sint-Joris-Weert;

mevrouw Sonia Vanden Broeck, Molenstraat 25, 1830 Machelen;

de heer Frank Bulcaen, G. De Vreezelaan 27, 8500 Kortrijk;

de heer Paul Cleynhens, Kapellelaan 146, 1860 Meise;

de heer Cyriel Coomans, Laakstraat 52, 3582 Koersel-Beringen;

mevrouw Kristine De Martelaer, Rozebroekstraat 96, 9040 Sint-Amandsberg;

de heer Patrick Dobbelaere, Duindistellaan 19, 8370 Blankenberge;

de heer Geert Goubert, Ter Ham 4, 9070 Heusden;

de heer Marc Gysels, Kromdreef 7, 2900 Schoten;

de heer Jan Korthout, Leopoldlei 65, 2660 Hoboken-Antwerpen;

de heer Philippe Mees, Zomerstraat 29A, 9270 Kalken;

mevrouw Ingrid Peeters, Schansstraat 22, 3511 Hasselt;

mevrouw Claire Sneyers, Kleine Beerstraat 19, 2018 Antwerpen;

de heer Eric Swinnen, Lipsestraat 152, 3150 Tildonk;

mevrouw Katrien Van Kets, Zennestraat 12/6, 1000 Brussel;

mevrouw Martine Verheyen, Sijsjesweg 24, 3140 Keerbergen;

de heer Jan Verschraegen, Koolmijnlaan 162, 3582 Koersel-Beringen.

Artikel 2. Onder de leden wordt de heer Bart Vanreusel, Oude Nethensebaan 83, 3051 Sint-Joris-Weert, benoemd tot voorzitter.

Artikel 3. Onder de leden wordt mevrouw Sonia Vanden Broeck, Molenstraat 25, 1830 Machelen, benoemd tot ondervoorzitter.

Artikel 4. Dit besluit wordt van rechtswege opgeheven vanaf de datum van inwerkingtreding van het decreet houdende oprichting van de strategische adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media, in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid.

Artikel 5. Dit besluit treedt in werking op datum van de ondertekening ervan.

Brussel, 1 januari 2004.

Marino Keulen

Overzicht vergaderingen 2004 - 2005

<i>Datum</i>	<i>Vergadering</i>	<i>Plaats</i>	<i>Notulen</i>
2004-01-28	Voorbereidende vergadering	Gent	14-06
2004-02-11	Plenaire vergadering	Leuven	01-55
2004-03-05	Dagelijks bestuur	Brussel	02-61
2004-03-15	Plenaire vergadering	Brussel	01-56
2004-04-14	Werkgroep memorandum	Berchem	15-01
2004-04-19	Dagelijks bestuur	Gent	02-63
2004-04-22	Plenaire vergadering	Herentals	01-57
2004-06-09	Dagelijks bestuur	Berchem	02-62
2004-06-24	Plenaire vergadering	Leuven	01-58
2004-07-16	Werkgroep Kliksons	Sint-Amandsberg	16-01
2004-09-08	Dagelijks bestuur	Gent	02-64
2004-10-15	Dagelijks bestuur	Gent	02-65
2004-10-27	Plenaire vergadering	Blankenberge	01-59
2004-11-17	Werkgroep VTS	Brussel	17-01
2004-12-07	Dagelijks bestuur	Brussel	02-66
2005-01-14	Plenaire vergadering	Hofstade	01-60
2005-01-18	Werkgroep VTS	Brussel	17-02
2005-01-21	Werkgroep gehandicapten	Gent	
2005-01-28	Werkgroep vereenvoudiging	Brussel	19-01
2005-02-01	Dagelijks bestuur	Brussel	02-67
2005-02-11	Werkgroep gehandicapten	Gent	
2005-02-15	Werkgroep vereenvoudiging	Sint-Niklaas	19-02
2005-02-17	Werkgroep sportmodel	Gent	18-01
2005-03-04	Werkgroep sportmodel	Leuven	18-02
2005-03-15	Plenaire vergadering	Gent	01-61
2005-04-14	Dagelijks bestuur	Leuven	02-68
2005-05-26	Plenaire vergadering	Leuven	01-62
2005-06-02	Dagelijks bestuur	Gent	02-69
2005-07-14	Bilateraal overleg	Brussel	
2005-08-29	Plenaire vergadering	Blankenberge	01-63
2005-09-22	Dagelijks bestuur	Leuven	02-70
2005-10-04	Plenaire vergadering	Brussel	01-64
2005-10-25	Plenaire vergadering	Brussel	01-65
2005-11-14	Dagelijks bestuur	Gent	02-71
2005-12-09	Plenaire vergadering	Brussel	01-66
2004-11-09	Jury Vlaamse Sportprijzen	Leuven	09-24
2005-11-14	Jury Vlaamse Sportprijzen	Gent	09-25
2004-01-06	Hoorzitting (vz-ovz)	Brussel	
2004-06-21	Persconferentie (ovz)	Brussel	
2004-10-19	Hoorzitting (vz-ovz-2 leden)	Brussel	
2005-12-19	Hoorzitting (vz-ovz-1 lid)	Brussel	

Aanwezigheid op plenaire vergaderingen 2004 - 2005

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
	11-feb-2004	15-mrt-2004	22-apr-2004	24-jun-2004	27-okt-2004	14-jan-2005	15-mrt-2005	26-mei-2005	29-aug-2005	4-okt-2005	25-okt-2005	9-dec-2005	
Bart Vanreusel	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12
Sonia Vanden Broeck	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1		1	11
Frank Bulcaen	1		1	1	1			1	1	1		1	8
Paul Cleynhens	1	1	1		1	1		1	1	1			8
Cyriel Coomans		1			1	1					1		4
Kristine De Martelaer		1		1		1	1		1	1	1		7
Patrick Dobbelaere				1	1	1	1	1	1		1	1	8
Geert Goubert	1				1	1			1				4
Marc Gysels	1	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	11
Jan Korthoutd	1	1			1	1	1	1		1	1	1	9
Philippe Mees			1		1	1	1		1	1			6
Ingrid Peeters		1			1					1		1	4
Claire Sneyers		1	1	1		1	1	1	1	1	1	1	10
Eric Swinnen	1	1	1	1		1	1	1		1	1		9
Katrien Van Kets	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12
Martine Verheyen	1	1	1	1	1		1	1		1	1		9
Jan Verschraegen	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1		11
	11	13	10	11	14	14	12	12	12	14	11	9	143

Gemiddeld aantal leden aanwezig op de plenaire vergaderingen: 12

CORRESPONDENTIEADRES – E-MAIL

TEL-FAX WERK – GSM – TEL-FAX THUIS

Voorzitter

BART VANREUSEL p.a. Tervuursevest 101 T 016 32 90 60 T 016 23 22 97
3001 LEUVEN F 016 32 91 96
bart.vanreusel@faber.kuleuven.be

Ondervoorzitter

SONIA VANDEN BROECK Molenstraat 25 T 09 243 12 04 T 02 252 10 98
1830 MACHELEN F 09 243 12 29 F 02 252 10 98
soniavandenbroeck@gymfed.be

Leden

FRANK BULCAEN p.a. Doornstraat 114 T 050 40 76 86 T 056 25 84 02
8200 BRUGGE F 050 40 76 87 G 0497 051852
frank.bulcaen@west-vlaanderen.be

PAUL CLEYNHENS Kapellelaan 146 T 02 270 82 07 T 02 269 29 54
1860 MEISE F 02 270 10 46 G 0473 960249
paul.cleynhens@scarlet.be

CYRIEL COOMANS Laakstraat 52 T 011 42 53 00 T 011 42 62 12
3582 KOERSEL-BERINGEN F 011 42 05 38
gevaco@skynet.be

KRISTINE DE MARTELAER Smalle Heerweg 211 T 02 629 27 25
9080 LOCHRISTI F 02 629 27 21 G 0476 637137
kdmartel@vub.ac.be

PATRICK DOBBELAERE Duindistellaan 19 T 050 41 56 34 T 050 41 62 61
8370 BLANKENBERGE F 050 42 78 14 G 0477 824957
dobbelaerepatrick@hotmail.com

GEERT GOUBERT Ter Ham 4 T 09 269 91 25 T 09 252 27 29
9070 HEUSDEN F 09 269 91 92 F 09 252 27 29
goubert.geert@skynet.be

MARC GYSELS Kromvendreef 7
2900 SCHOTEN G 0477 503449
m.gysels@skynet.be

JAN KORTHOUTD p.a. Boomgaardstraat 22 bus 22 T 02 552 42 82 T 03 322 07 20
2600 BERCHEM F 02 552 44 77 G 0475 693850
jan.korthoutd@coo.vlaanderen.be

PHILIPPE MEES Zomerstraat 29 A T 09 250 06 90 T 09 367 96 34
9270 KALKEN F 09 243 11 79 G 0475 409336
philippemees@skynet.be

INGRID PEETERS Schansstraat 22 T 02 246 44 36 T 011 72 02 47
3511 HASSELT F 02 246 44 42 G 0477 674861
ingrid.peeters@cm.be

CLAIRE SNEYERS Kleine Beerstraat 19 T 03 320 59 97 T 03 272 56 80
2018 ANTWERPEN F 03 320 50 49 G 0478 317897
drsneyers@monica.be

ERIC SWINNEN p.a. Janseniusstraat 47 T 016 29 85 20 T 016 60 34 68
3000 LEUVEN F 016 29 85 25
eric.swinnen@vlbrabant.schoolsport.be

KATRIEN VAN KETS p.a. Zuiderlaan 13 T 09 243 12 91 T 02 511 40 52
9000 GENT F 09 243 12 99 G 0477 231597
katrien@vlaamse-sportfederatie.be

MARTINE VERHEYEN Sijsjesweg 24 T 03 286 58 42 T 015 52 87 26
3140 KEERBERGEN F 03 286 58 38
martine.verheyen@fros.be

JAN VERSCHRAEGEN p.a. Terlamen 30 T 011 85 88 94
3550 HEUSDEN-ZOLDER F 011 85 88 87 G 0475 382801
jan.verschraegen@circuit-zolder.be

Secretaris

LIEVEN DE CLERCQ Bloso - Zandstraat 3 T 02 209 46 11 T 09 372 03 98
1000 BRUSSEL F 02 209 46 15
lieven.de_clercq@bloso.be

Dagelijks bestuur: Bart Vanreusel, Sonia Vanden Broeck, Marc Gysels, Jan Korthoutd, Katrien Van Kets